

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 25

Yıl:1 5-18 Eylül 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

Bir de yetkisi olsa...

Genelkurmay'ın komuta kademesinin devir teslim töreninde konuşan yeni komutanlar yetkilerinin sınırlılığında dem vurdu. Devrimci ve yurtsever harekete karşı başarısızlığını bu şekilde açıklamaya çalışan askerden önce polis de aynı gerekçelerle daha fazla yetki istiyordu. Ancak sadece son birkaç hafta içinde yaşananlar asker ve polisin elindeki öldürme yetkisi ve keyfiyetinin ne durumda olduğunu açıkça gösteriyor!

X Yetkilerinin yasalarla sınırlandırıldığından yakın polis, 24 Ağustos günü Sivas'ta "dur" ihtarına uymadığı ve kaçtığına iddia ettiği otomobile ateş açtı ve sürücü **Turan Özdemir**'i göğsünden vurarak öldürdü. "Bomba şüphesiyle" ateş açılan otomobilde bir kişi şüpheli bulundu.

X Bursa'nın merkez Nilüfer ilçesinde 26 Ağustos gecesi "dur" ihtarına uymadığı için polisin bacağından vurduğu, hırsızlık zanlısı olduğu iddia edilen **Gökhan E.** hastanede öldü. Polislerin zanlıyı durdurmak için havaya ateş ettiği iddia edildi.

X Diyarbakır'ın Lice ilçesine bağlı **Hedik köyü** 22 Ağustos günü akşam saatlerinde askerler ve geçici köy korucuları tarafından saldırıya uğradı. Köylüler olayın ardından köye gelen askerlerin "Kusura bakmayın yanlışlık oldu" dediğini söyledi.

X Katliam ve işkenceye yetkili askerler Mardin'in Derik ilçesinde 23 Ağustos'ta düzenlenen operasyonda sağ ele geçirdiği HPG'li **Mehmet Dölek** ve **Mustafa Tangören** kurşuna dizdi. Tangören'in vücudunda sigara yanığı ve kesik izleri tespit edildi.

X Mardin'in Nusaybin ilçesinde 28 Ağustos günü piknik yaparken askerlerin ateş açması sonucu **Nusret Kalkan** adlı bir kişi yaşamını yitirdi. Kalkan'ın kalbinden aldığı kurşunla yaşamını yitirdiği tespit edildi. Kalkan'ın tüm ailesi olaydan sonra gözaltına alındı.

Belediye işçileri kazandı...

Yaklaşık 5 ay süren ve son olarak sendikanın 28 Ağustos'ta Zeytinburnu Belediyesi'nde greve çıkacağını kamuoyuna duyurması ile ilerleyen TİS süreci, işçiler açısından önemli kazanımlar ile noktalandı.

□ Sayfa 4

Direnişler dayanışmayla büyüyor

Birçok bölgede işçi direnişleri devam ederken **Türk-İş Şubeler Platformu** ve **Herkesi Sağlık Güvenli Gelecek (HSGG) Platformu** 28 Ağustos Pazartesi günü Unilever direnişini ziyaret etti.

□ Sayfa 4

Fındık taban fiyatı belirlendi

Bir tarafta IMF-DB-AB'nin planını uygulama yükümlülüğü diğer tarafta yerel seçimler dolayısıyla "üreticileri memnun etme" zorunluluğundan kaynaklı oldukça geç açıklanan ve kademeli olarak 4 YTL'den başlayan fındık fiyatları köylünün giderlerini dahi karşılamamaktadır.

□ Sayfa 5

Daniskanın böylesi!

Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Rize'de yaptığı konuşma ile çevre sorununa dair "engin" düşüncelerini de öğrenmiş olduk. Kendini "**çevrecinin daniskası**" ilan eden Başbakan, çevrecileri hedef tahtasına koyarak, çevrenin nasıl korunacağına dair "önemli" dersler verdi.

□ Sayfa 7

Yeni Nepal için yeni önderlik

Nepal'de kitle örgütlerinin ve partilerin çağrısı üzerine hükümet kurma görevini üstlenen **NKP(Maoist)**, **UML** ve **MJF** partileri ile anlaşarak **Federal Demokratik Cumhuriyetin ilk hükümetini** oluşturdu. Prachanda yoldaş Kurucu Meclis'teki 25 partinin 21'inin desteği ve 464 oyla başkanlığa seçildi. Kongre Partisi ise aleyhte oy kullandı. Prachanda **18 Ağustos'ta** yemin ederek görevine başladı.

□ Sayfa 8

Ne mutlu para bulup okutana!

8 Eylül Pazartesi günü okullar açılıyor. Her yıl olduğu gibi bu yıl da veliler oldukça sıkıntılı. Emekçi halkın yaşam koşullarının oldukça düşük seviyede olması, okulların açılış tarihi gibi dönemsel zamanlarda velileri iyiden iyiye zorluyor. Bu yıl okulların açılışının biraz daha sıkıntılı geçmesine neden olacak olan şey, Ramazan ayı ile okulların açılışının aynı tarihe denk gelmesi.

□ Sayfa 2

Yeni komutanlardan eski inciler...

Esasta ABD ve onun etkisi dışına henüz tam olarak çıkamayan AB emperyalizmi ile Rusya emperyalizmi arasında geçen ve fakat bölgedeki figüranlara da bolca rol dağıtılmaya çalışılan Kafkaslar'da esen savaş rüzgarlarının ve Ortadoğu'daki işgal savaşlarının gerdiği dünya gündeminde NATO'nun en büyük askeri güçlerinden biri olan Türk ordusunun komuta kademesindeki devir teslim ve bu bağlamda yapılan açıklamalar ülkenin gündemini ziyadesiyle meşgul etmeye devam ediyor.

Ziyadesiyle diyoruz, çünkü "normal şartlarda" tartışılması gerekenin TSK'nın başına kimin geçtiği ve ne dediğinden öte devletin-hakim sınıfların

(kapsadığı tüm resmi ve resmi olmayan kurumlarıyla birlikte) politikaları olması gerektiği açıktır. Yoksa devlet erkânıyla hayli içli dışlı olmasıyla tanınan Murat Yetkin'in dediği gibi "... *Torumtay'dan Karadayı'ya, Karadayı'dan Kıvrıkoğlu'na, Kıvrıkoğlu'ndan, Özkök'e, Özkök'ten Büyükanıt'a köklü değişiklikler olduğu söylenemez*".

Ancak yine de özellikle devir teslim törenlerinde, 30 Ağustos resepsiyonlarında ya da son zamanlarda moda olduğu şekilde herhangi bir vesileyle askerlerin yaptığı açıklamalar önümüzdeki sürecin nasıl şekilleneceği üzerine fikir vermesi bakımından önemlidir.

□ Sayfa 3

Kimden Taraf?

2008 yılında burjuva-feodal basına **Taraf** isimli bir gazete daha dâhil oldu. Tüm burjuva yayın organları gibi bu gazetenin de bir "ihtiyacın" ürünü olarak yayın hayatına başladığı, bundan dolayı belirli amaçları ve görevleri olduğu anlaşılabilir. Görüldüğü kadarıyla ABD'nin Ortadoğu politikaları ekseninde, Türk kompradorlarının önüne koyduğu görevlere paralel yürüttüğü, reorganizasyon faaliyetlerinin basın ayağında önemli görevleri yerine getirmek için yayın hayatına başlamış bir gazete bu.

Taraf oldukça önemli görevleri olan ve bu kapsamda görünenin ötesinde, arkasında önemli bir gücün olduğu bir "gazete"dir. Bu anlamda misyonu ve bu misyonu oynarken kullandığı argüman ve araçları başlı başına incelemeye değer.

□ Sayfa 9

İşçi köylü'den

Gelişmenin ilk adımı...

Propagandanın somuta dayanması, ezilenler için sorun olan ve bugün yaşamları için ciddi problem teşkil eden konular üzerinde yoğunlaşmak anlamına gelir.

□ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Yeni dönemin asıl yönü ezilenlerin kutbu

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Yaşanabilir çevre ve ücretsiz sağlık hakkımız

Sayfa 4

Pusula

Sorunların çözümü devrimci pratiktedir!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Ne halkların direnişleri ne de su "tüketilemez"!

Sayfa 13

Okullar açılıyor: Ne mutlu para bulup da "okuyorum" diyene!

8 Eylül Pazartesi günü okullar açılıyor. Her yıl olduğu gibi bu yıl da veliler oldukça sıkıntılı. Emekçi halkın yaşam koşullarının oldukça düşük seviyede olması, okulların açılış tarihi gibi dönemsel zamanlarda velileri iyiden iyiye zorluyor. Bu yıl okulların açılışının biraz daha sıkıntılı geçmesine neden olacak olan şey, Ramazan ayı ile okulların açılışının aynı tarihe denk gelmesi. Çünkü Ramazan ayı yaklaşırken özellikle gıda fiyatları yükseliyor ve zaten alım gücü düşük emekçilerin kemerlerini biraz daha sıkması gerekiyor. AKP hükümeti her ne kadar stoklara izin vermeyeceklerini söylese de bu bir kuru propagandanın ileri gitmiyor.

Eğitimin destekleriyle daha iyi bir hal aldığı yalanını söyleyen hükümet, diğer yandan bu alanda da özelleştirmelere katkıda bulunup **Manisa**'da ücretsiz dershaneye açıyor. Eğitimi dershanelere bağlı kılmalarının verdikleri destekle direkt bağlantısı olduğu aşikâr. Okullarda çeşitli etkinlik, kırtasiye giderleri, kayıt parası, bağış, yardım gibi isimlerle velilerden para toplanmaya devam ediyor olması da resmen kabul edilmeyen bir diğer gerçek. Bakanlıkların içerisinde en düşük bütçeye sahip olan Milli Eğitim Bakanlığı eğitime verilen değerini açık ifadesi. Okullarda kayıt parasının yasağı olduğunu açıklayan Milli Eğitim'in sözüne karşın okul müdürleri de Milli Eğitim imzalı resmi yazıları gösteriyorlar. Bu yazılarda bütçe yetersizliği nedeniyle okulun kendisinin karşılaması gereken bazı harcamaları karşılaması gerektiği yazmıyor. Ucu böylesine açık bir durumda devreye rüşvet ve ne tutarsa politikası giriyor. Sonuç: bütçe yetersizliği nedeniyle (kayıt paraları alındığı halde) çocuklara "gerekli eğitimin verilememesi." Başına bu saydıklarımız gelmeyen veli neredeyse yok.

Devletin kendi resmi kurumu olan Anadolu Ajansı'nın Ankara kaynaklı verilerine göre, ilkokula başlayacak bir öğrencinin ailesinin ortalama olarak **138 ile 384 YTL** arasında harcama yapması gerekiyor. Geçtiğimiz günlerde hükümetin **4 kişilik bir ailenin açlık sınırını 255 YTL** olarak açıklaması karşısında bu masraflar bir servet değeri taşıyor. 20 milyon öğrencinin bulunduğu ülkemizde **1 milyondan fazla öğrenci** bu yıl okula başlayacak. "İnsan kaynağımız, en büyük zenginliğimiz ve sermayemizdir" diyen **Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik**, işçiyi dönüştürdükleri sermayenin tersanelerde kum torbası olarak nasıl kullanıldıklarını, memura dönüştürülen sermayenin de **255 YTL** ile nasıl paha biçilmez değerde görüldüğünü kastediyor

olmalı. Hüseyin Çelik, son 5-6 yıldır bütçeden en büyük payın eğitime ayrıldığını, ancak nüfus fazlalığı nedeniyle arzulan payın eğitime ulaşmadığını iddia ediyor. Kolejlere ve vakıflara ayrılan ödemelerden devlet okullarına kalmayan pa-

rası alınmamalı. Devletin okullara verdiği para belli ama insanların da yapabileceği yardım belli. Herkes aynı oranda yardım yapamaz. Zaten o zaman bunun adı yardım olmaz, gönüllülük temelinde olmalı bu paraların alınması. Şimdi ben istemez miyim çocuğum daha iyi bir okulda okusun? Ama param yok, veremiyorum, ne yapacağım o zaman?" diye yanıtıyor sorumuzu.

Her yıl insanlar bu ve benzeri sıkıntıları yaşadıklarını söylüyorlar ve bu durumdan çok şikâyetçiler. Bunun yanında toplu bir tepki ya da demokratik bir talep için örgütlenmek söz konusu değil. Sizce bunun nedeni nedir dediğimizde **Demir**; "Bizim insanımızda birlikte hareket etmek gibi bir bilinç yok. Bu konuda kesinlikle örgütlenmeli. Mahalle dernekleri, lokaller, çeşitli aile birlikleri gibi birçok alternatif olabilir. Bunların toplantılar yapması, kendilerini genişletmeleri, sendikalara,odalara ve diğer kurumlara kendilerine yardımcı olmaları konusunda baskı yapılabilmesi gerekir. Ama daha çok bireysel hareket etmeyi ve bahaneler

uydurmaya tercih ediyoruz. Bu konuda bir öncülük yok, bir yerden tutunmak gerekiyor" diyor.

Röportaj yaptığımızı gören bir esnaf, "Abi madem okullarla ilgili görüyorsunuz, bak şu dükkânda bir kardeşimiz var, üniversite kazanmış bir kızım için para topluyor. Onunla görüş" diyor ve bizi karşıdaki dükkânın kapısına kadar götürüyor. İçeride **Şenay Karaca** adında, çalıştığı mağazanın ortağı bir kadınla konuşuyoruz. **Karaca** "bir arkadaşım vesilesiyle tanıdığım bir aile. Üniversite kazanmış bir kız çocuğu var, ancak yoksulluktan gidemiyor okula. Annesi akciğer kanserinden ölmüş, babası da inşaat işçisi. Küçük bir kardeşi var o da lösemi hastası. Bana 'sen esnafın elin uzanır bir yerlere, belki yardım etmek isteyen birileri çıkar' dediler ama olmadı, bir şey

"**Kayıt parası alınmamalı!**"

Okulların açılması ve yer yıl yaşanan genel sıkıntılar hakkında neler düşündüğünü soruyoruz **Fikret Demir**'e. "Bence okullar açılırken kayıt

Yapamadık. Ben ve arkadaşım her ay belli bir miktar yardım etmek için söz verdik ancak yeterli olmayabilir" diyor. Ardından başlıyor bu durumu yaratana sitem etmeye. "Bu ülkede o kadar zenginler var ki Kıbrıs'a, Las Vegas'a gidip kumar oynuyor, milyon dolarları bırakıyorlar. Yardım etmelerini istediğinde bin lira vermez, 'işlerim kötü gidiyor' derler."

Genel olarak bu ve benzeri durumlara duyarsız kalınmasını "cehale" olarak değerlendiren **Karaca** "insanlarda dayanışma duygusu yok" diyor. **Karaca**'nın bahsettiği ailenin hiçbir maddi dayanağı yok ve 5 bin YTL gibi bir paraya ihtiyaçları var.

"**Pahalılıktan şikâyetçiyiz**"

Yolumuza devam ediyoruz. Girenin çıkının eksik olmadığı bir mağazanın içine girip görevliden röportaj için izin istiyoruz. **Sahadiye Okur** isimli bir ev kadını bizi kırmıyor ve biraz da çekinerek kısaca görüşlerini bizimle paylaşıyor. **Okur**, "Okullar kayıt parası alıyor, veliler itiraz etmiyor. Ben geçen sene 150, bu sene de 50 YTL verdim kayıt parası. Tabi herkes bizim gibi değil, komşularımın çok daha fazla verenler var. Hayat pahalılığı çok fazla, şimdi Ramazan da geldi ne yapacağımızı bilmiyoruz. Şikâyetçiyiz bu pahalılıklardan, düzelmesini istiyoruz. Herkesin de karşı çıkması lazım, gerekirse Başbakan'a kadar çıkmalı" şeklinde düşüncelerini ifade ediyor.

Makine Mühendisi 38 yaşındaki **Ercan Özdemir** ise, "Biz okul aile birliği olarak okulun ihtiyaçlarını elimizden geldiğince karşılıyoruz zaten. İnsanlar okullara kayıt yaptırmaya giderken korkuyorlar, 'Acaba benden para isteyecekler mi, ne kadar isteyecekler?' diye" şeklinde konuştu.

Eminönü'ne doğru inerken karşıımıza seyyar bir mısırcı çıkıyor. Adı **Fatih Doğan**, Siirtli, henüz 24 yaşında. Görüşmek istediğimizi söyleyince "Biliyorsunuz bizim doğunun insanı gariban kesimdir. Burada 250-300 YTL para istiyorlar okula kayıt için. Zaten benim param olsa çocuğumu daha güzel okula gönderirim. Toplum olarak sorunu birlikte halletme bilinci yok bizde. Bir ara düşündüm Milli Eğitim'e çıkayım diye ama olmadı. Çevremdeki insanlar da aynı şeylerden şikâyetçiler. Bizim mahallede bir okul var, başka okula gönderin diyorlar ama onlar okula" diye anlatıyor derlerini **Doğan**, biraz söylediklerinden çekinerek.

(İstanbul)

"Birleşik mücadeleye ihtiyacımız var..."

2008-2009 eğitim yılına sorunlarla başlıyoruz. Hem eğitim emekçileri cephesinden hem de öğrenciler ve veliler açısından yığınla sorun var. Eğitim emekçileri olarak bizi bekleyen sorunların başında hükümetin bizimle toplu sözleşme masasına oturması, ekonomik, sosyal ve siyasal anlamda taleplerimizin karşılanmaması geliyor. Ekonomik olarak doyurulmayan bir eğitimci verimli olamaz. Öncelikle onun yaşam standartlarını yüksek tutarsın ki kendisini geliştirensin, yenilesin, oku-

sun ve bu arada da çocuğuna, sınıfına dönsün.

Ama şimdi eğitim emekçileri derse giriyor, dersten sonra ek iş aramak zorunda kalıyor. Bu temelde yaşam standartlarının iyileştirilmesi birincil ve öncelikli taleplerimiz. İkincisi okulda sınıflarımızla ilgili sorunlarımız var. Sınıflarda öğrenci sayısının azaltılması gerekiyor... Bu çok ciddi bir talep. Birçok okulda atyapı yok, teknolojik eğitimden bahsediliyor fakat bunun atyapısı oluşturulmamış. Bunların yanı sıra demokratik, bilim-

sel ve parasız eğitim öncelikli taleplerimiz arasında. Çocuklara sadece ders kitapları ücretsiz veriliyor. Bu da göstermelik. Bunun dışında çocuklardan ders yılı içerisinde yığınla şey isteniyor. Malzeme, araç-gereç vb. Veliler açısından yine öyle. Birkaç tane çocuk okutan veliler bu külfet altında eziliyor. Her yılki giderler bir önceki eğitim yılından daha fazladır. Bu hem velileri hem öğretmenleri hem de öğrencileri olumsuz etkiliyor. Bu temelde hepimizin birleşik mücadelesine ihtiyacımız var.

İşçi-köylü'den

Gelişmenin ilk adımı...

Egemen sınıf klikleri arasında süren iktidar savaşı aynı zamanda birçok gerçeğin açığa çıkmasına da vesile oluyor. Son dönemde medya patronları ile hükümet ilişkilerini, halktan aldıkları vergileri efendileri burjuvalara nasıl sunduklarını ortaya konan belgelerden geçilmiyor. Elbette ki, tüm bu yansınlar yapılan hırsızlıkların sadece küçük bir bölümünü teşkil etmektedir. Ancak yine de bazı gerçeklerin görülmesine ışık tutması açısından önemlidir.

Her şeyden önce sözü edilen **serbest piyasanın**, egemen sınıfların hırsızlık serbestisi olduğu, ortaya çıkan bu kirliliğe daha iyi görülmektedir. Her fırsatta özelleştirmeye, zarar eden kamu kurumlarını yük oluşturan çıkarıcıları söyleyen egemen sınıfların parlamentodaki figüranlarının en kârlı kurumları efendilerine, hem de vergilerden muaf tutarak nasıl peşkeş çektikleri bugün bütün çıplaklığıyla ortadadır.

Bilindiği gibi, devrimciler ve komünistler "küreselleşme", özelleştirme propaganda ve saldırılarının altında yatan gerçeklere baştan itibaren dikkat çekmeye çalışıyorlar. Bugün açığa çıkanlar, dikkat çekilen gerçeklerin küçük bir bölümü. Daha da önemlisi bu ülkenin en kârlı kuruluşları emperyalistlere ve bir avuç işbirlikçiye peşkeş çekilerek elde edilen nakitler ve yine yüksek faizlerle sağladıkları kredilerle "büyüyoruz" masallarıyla kitleleri uyutmaya çalışılanlar, özelleştirme ve sıcak paranın akışının yavaşlamasıyla birlikte masalları da gerçeğin duvarına çarpma sürecine girmeye başladı. Büyüyen iç ve dış borçlar, çığ gibi artan **işsizlik**, geniş yığınların yaşadığı **yoksulluk** vb. tüm gerçekler egemen sınıf sözcülerinin yalanlarına ayna tutmaktadır. Asıl büyüyen bir avuç hahinin olduğu açığa çıkan örneklerle birlikte emekçiler tarafından daha iyi görülmektedir.

Görülmesi gereken diğer bir gerçek ise; dünyada yaşanmakta olan krizin de etkisiyle önümüzdeki süreçte varolan ekonomik krizin daha da derinleşeceği. Ve bunun siyasal anlamdaki etkileri de daha ağır bir boyutta olacaktır. Bunun **ezen ve ezilenler arasındaki mücadeleye** yansımaları da kaçınılmazdır. Çeşitli iş kollarında sürmekte olan direnişler ve geniş yığınlarda artan hoşnutsuzluk, önümüzdeki süreçte ezilenler cephesindeki gelişmeler bakımından bize ipuçları sunmaktadır. Bu gerçekleri görerek yarına hazırlanmak, mevcut durumu sınıf mücadelesi lehine çevirmek için örgüt, somuta dayalı ajitasyon-propaganda araçlarının kullanımı ve devrimci pratik olmazsa olmazdır. Aynı zamanda bu faaliyet içinde kullanacağımız dil çok sade olmalıdır, halkın anlayacağı dilden konuşmak önemlidir.

Propagandanın somuta dayanması, ezilenler için sorun olan ve bugün yaşamları için ciddi problem teşkil eden konular üzerinde yoğunlaşmak anlamına gelir. Örneğin, yoksulluk ve işsizlik tüm ezilenlerin ortak sorunudur. Emekçiler yoksullaştıkça, bir avuç sömürücü sınıfın nasıl zenginleştiğini, bu zenginliğin yoksulluğu ve işsizliği nasıl derinleştirdiğini sade, somut ve anlaşılır bir dille ortaya koymasını bilmeliyiz. Bunun için yaygın ve ikna edici örnekler verebilmeliyiz. Örneklerimiz anlaşılır, kafa-lardaki sorulara yanıt olacak nitelikte olmalıdır. Bunun için de öncelikle bizlerin yaşanan gelişmeleri takip etmesi, tartışması ve kavraması gerekmektedir. Bundan sonra tek sorun bu yanıtların pratik mücadeleyle ilişkilerinin kurulmasıdır.

Oysa karşısına çıkan her sorunun çözümü için atılan her pratik adım, yeni adımların **ön hazırlığı** niteliğindedir. Yürümedeki ısrar, önümüze çıkan engelleri nasıl aşacağız sorusuna daha makul ve mantıklı yanıtlar bulacaktır. Sözgelimi; ezilenlerle bağ kurma konusundaki ısrarımız, bizi onların somut sorunlarını incelemeye, kavramaya ve bu doğrultuda pratik arayışlara götürür. Bu arayışlarımız kitleleri içerecek tarzda bir mücadele perspektifine sahip olmalıdır. Bunu hedeflemek, hemen kitlelerin harekete geçecekleri anlamına gelmez. Böylesi bir beklenti içine girmemeliyiz. Ama kitlelerle bağın ancak bu tür devrimci pratik çalışmalarla sağlanacağı gerçeğini kavramalıyız.

İşçinin, köylünün, öğrencinin, emekçinin somut sorunlarını içermeyen her faaliyet ve pratiğe dönük devrimci çağrı yantısız kalmaya mahkumdur. Elbette ki, kitle hareketlerinde zayıflamanın olduğu, devrimci hareketin gerilediği, otoritesinin zayıfladığı dönemlerde yapılan tüm çağrılara kitlelerin yaklaşımı tereddütlü olur. İstenilen düzeyde yanıt verilmeyebilir. Bu, yürütülen çabanın, verilen emeklerin boşa gideceği anlamına gelmez. **Tam tersine ancak sabırla, inatla yürütülecek bu yönlü pratiklerle somut sonuçlara varacaktır.**

Tüm bu çabalar örgütle-örgütlenişle olmalıdır. Bu örgütleniş pratik eylemliliği içermelidir. **Çünkü tüm sağlam örgütlenmeler çetin mücadelelerin ürünüdür.** Bu demektir ki; başta Kürt ulusu olmak üzere tüm emekçilere, devrimcilere karşı yürütülen saldırılara kayıtsız kalmayacak, ezilenlerin sorunlarını gündemine alacak ve bu uğurda her türlü bedeli ödemeye hazır örgütler yarattığımız oranda başarı elde ederiz.

Konuya ilişkin görüşlerini aldığımız, **Eğitim-Sen 3 No'lu Şube Başkanı Nebat Bükrek** de şunları söyledi;

Yeni komutanlardan eski inciler...

Esasta ABD ve onun etkisi dışına henüz tam olarak çıkamayan AB emperyalizmi ile Rusya emperyalizmi arasında geçen ve fakat bölgedeki figüranlara da bolca rol dağıtılmaya çalışılan Kafkaslar'da esen savaş rüzgarlarının ve Ortadoğu'daki işgal savaşlarının geldiği dünya gündeminde NATO'nun en büyük askeri güçlerinden biri olan Türk ordusunun komuta kademesindeki devir teslim ve bağlamda yapılan açıklamalar ülkenin gündemini ziyadesiyle meşgul etmeye devam ediyor.

Ziyadesiyle diyoruz, çünkü "normal şartlarda" tartışılması gerekenin TSK'nın başına kimin geçeceği ve ne dedikten öte devletin hakim sınıfların (kapsadığı tüm resmi ve resmi olmayan kurumlarıyla hayli içli dışlı olmasıyla tanınan Murat Yetkin'in dediği gibi "... Toruntay'dan Karadayı'ya, Karadayı'dan Kıvrıkoğlu'na, Kıvrıkoğlu'ndan, Özkök'e, Özkök'ten Büyükanıt'a köklü değişiklikler olduğu söylenemez". Ancak yine de özellikle devir teslim törenlerinde, 30 Ağustos resepsiyonlarında ya da son zamanlarda moda olduğu şekilde herhangi bir vesileyle askerlerin yaptığı açıklamalar önümüzdeki sürecin nasıl şekilleneceği üzerine fikir vermesi bakımından önemlidir.

İşte bu bakımdan yeni Kara Kuvvetleri Komutanı Işık Koşaner'in ve yeni Genelkurmay Başkanı İlker Başbuğ'un söylediklerine bir bakmak faydalı olacaktır.

Özünde birbirini tamamlayan konuşmalarla yeni komutanlar Başbuğ ve Koşaner, başta Kürt ulusal hareketi olmak üzere tüm topluma gözdağı vererek, "küreselleşmeye" karşı ulus devleti ve üniter yapıyı koruyacaklarına ant içtiller. Diğer yandan, konuşmalarında "demokrasi" söylemi de esas olarak tehdit algılaması üzerinden yer buldu. Laiklik vurgusu da konuşmalardaki yerini layıkıyla aldı.

Biz bunları bilmiyor muyduk?

Büyükanıt, Başbuğ ve Koşaner konuşmadan önce de biz bunları bilmiyor muyduk? Öncesini bir kenara bırakalım TC'nin kuruluşundan itibaren bu söylemlere -çeşitli nüansları da dikkate alarak- çokça tanıklık etmiştir çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı. "Aşırı demokrasinin -devletin temel ilkelerinden olan ve fakat içi dışı edile halkın baskı altında tutulmasının/aldatılmasının aracı olmaktan başka da bir tanımı olmayan- laikliğe zarar verdiğini" biz Başbuğ söylemese de biliyorduk.

Yine Başbuğ'un konuşmasında da değindiği gibi "Her konuyu tartışılma özgürlüğü, devletlerin varlığını riske sokacak konuları içermez. Devlet içinde entelektüel tartışmaların yapılabilir olması, devleti ayakta tutan unsurların tartışmaya açılması anlamını" taşımayacağını en basitinden Kemalizm konusunda biz zaten biliyorduk. TC devletini ayakta tutan temel direk olan ve gelmiş geçmiş ve bugün hala karşımızda olan (CHP'den AKP'ye ve orduya) tüm egemen sınıf temsilcilerinin ve kurumlarının sarıldığı temel ideolojik kaynak olan Kemalizm'in dokunulmazlığı ve tartışılmazlığı dahi bunu kolaylıkla anlamamızı sağlamaktadır.

Yine de bu bildik argümanların dışında (bildik ama geçtiğimiz süreç açısından özel olarak çarpıcı olan) "küreselleşme" ve ulus devleti arasındaki bağlantı meselesidir. Doğru kavramı kullanırsak da emperyalizme karşı duruş meselesidir. KKK Koşaner bakın ne diyor: "Küresel güçler tarafından kullanılan ve ülke içi medya, bazı akademik ve sermaye çevreleri ile sivil toplum örgütleri içine yuvalanan postmodern bir tabakanın oluşturduğu propaganda ve etki ağı; ulusal birlik, ulusal değerler ve güvenlik parametrelerinin zayıflatılması ve çözülmesi yönündeki gayretlerini sürdürmektedirler. Ülkemiz, hayatı

önemdeki sorunlarının çözümü ve hayatı çıkarlarının korunmasında dış kaynaklı siyasi ve ekonomik yaptırımlara bağımlı hale getirilmeye çalışılmakta, dayatılan yapısal reformlar yoluyla sürekli baskı ve tehdit altında yıpratılan ve sıkıştırılan bir ülke konumuna düşürülmek istenmektedir." Kimdir bu küresel güçler? Bizim bildiğimiz en büyük "küresel" (emperyalist) güçler bellidir. Ülkenin hakim sınıflarının efendileri olan ABD, AB emperyalistleri, Rusya vd. Pekî bu "küresel" güçlere bu kadar karşılar da bu topraklardaki İncirlik gibi bir ABD üssünün bulunmasına, "anlı şanlı Türk ordusunun güzide askerlerinin" bu güçlerin emrinde olmasına, her istediklerinde bu "güzide" askerlerini sınırların dışına kalkan olarak gönderilmelerine vs. vs. ne diyorlar? Ve yine aynı konuda güncel bir örnek olması bakımından; onca gücüyle karşı, Montrö Antlaşması diye yapılan yaygaralara karşın "insani yardım" adı altında Boğazlardan geçen savaş gemilerini nasıl açıklayacaklar? Dünyanın en önemli emperyalistler arası çatışma bölgelerine olan (Ortadoğu, Kafkaslar ve Balkanlar) coğrafi yakınlığıyla emperyalistlerin ileri karakolu olma özelliğini nasıl birleştirecekler bu "küresel karşıtı" söylemleriyle? Hiçbir şey, söylemeyecekler, hiçbir şekilde açıklayamayacaklar! Çünkü usaklık sıfatı hiç de rağbet edilebilecek bir konum değildir, itirafı da imkânsızdır.

Ama yine de Koşaner'in eksiklerini tamamlayan Başbuğ'un şu sözleri efendi-usak ilişkisini ortaya koyacak bir yanıt olabilir: "Türk Silahlı Kuvvetleri ile ABD Silahlı Kuvvetleri arasındaki işbirliği ve anlayış mükemmel seviyededir. Bu nedenle, önemli görevlerimizden birisi de, bu işbirliğinin korunmasıdır... Türk Amerikan ilişkileri iki ülkenin ortak değerleri üzerine inşa edilmiştir, köklüdür ve tarihidir. Bugün bu ilişkiler, iki ülke için her zaman olduğundan çok daha önemlidir. Türkiye'nin ABD ile olan ilişkileri,

belirli bir konuya bağlanamayacak kadar geniş ve kapsamlıdır."

Tüm bunlar söylenese de usaklığa devam edileceğini bilmemiz mümkün mü?

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkı yine hedefte

Tipik bir asker sızlanmasını yine bildik tarzda dinledik komutanların dilinden ve yine hedefte olduğumuzu teyit ettik. Başbuğ da, Koşaner de, yasal düzenlemelerin ellerini kollarını bağladığından, "terörle mücadelede" etkili olmadıklarından yakılarak önümüzdeki süreçteki katliamları için hukuksal zeminin de tam istedikleri gibi olmasını istediler. Aynı nakaratı polis güçleri

Halkın gündemlerini merkeze alan ve onlara çözüm alternatifleri sunan bir yaklaşımla egemenlerin sınırlarını parçalamalıyız. Bu ise, halkın gerçek gündemleri çerçevesinde, hâkim sınıfların bize sunduğu teşhir olanaklarını da işleyerek yürütülebilir ancak.

de her fırsatta dile getirmekten çekinmediklerini biliyoruz.

Nedir bu ellerini kollarını bağlayan hukuksal düzenlemeler? Hangi hukuksal düzenleme bu katil sürülerinin ellerini kollarını bağlamaktadır? Son bir yıl içinde polisin sokak ortasındaki cinayetlerinden hangisinin hesap sorulmuştur bu düzenlemelerle? Hangi polis ya da asker halka karşı işledikleri suçlardan hak ettikleri cezayı alıyor? Sınır içinde ya da dışında Kürt ulusal hareketine karşı

istedikleri zaman ve şekilde operasyonlar düzenleyemiyorlar mı? Aynı konuşma içinde ABD destekli kara ve hava operasyonlarına devam edeceklerini söylemediler mi? Gerçeklere, zihinleri kararmadan, başları dönmeden bakabilenler tüm bu soruların doğru yanıtını verebilirler. Ama Başbuğ'un da söylediği gibi "medyanın sağladığı olanaklarla insanların zihinleri gerçek anlamda bir mücadele alanıdır. Dolayısıyla insanların zihinleri yeni savaş alanlarıdır" ve ne yazık ki bu savaşta egemenler bizlere göre hayli öndedir.

O zaman bu savaş alanındaki yerimizi almak için harekete geçmek gerekiyor. Genelkurmayından, düzen partilerine ve onların pek "sivil" güçlerine kadar sınıf mücadelesini esas alan ciddi bir inceleme ve bu incelemeler üzerine yoğun bir teşhir faaliyetine girişmek önemlidir.

Halkın kendi gündemi derken...

Ama bu yeterli mi? Devrimcilerin temel faaliyeti teşhir üzerine kurulu ajitasyon/propagandaya sıkıştırılabilir mi? Ya da bu teşhir faaliyeti sadece egemenlerin "güncel" gündemleri üzerinden yürüyebilir mi? Devrimciler, egemenlerin halka çizdiği sınırların dışına çıkarak yol gösteren ve örgütleyen olmalıdır. Yani halkın

gündemlerini merkeze alan ve onlara çözüm alternatifleri sunan bir yaklaşımla egemenlerin sınırlarını parçalamalıyız. Bu, halkın gerçek gündemleri çerçevesinde, hâkim sınıfların bize sunduğu teşhir olanaklarını da işleyerek yürütülebilir ancak. Neden halkın kendi gündemi var diyoruz? Bunun anlamı egemenler arasındaki dalaşın halkı ilgilendirmedir ya da tavır almalarına gerek olmadığını -pek tabii ki ifade etmemektedir. Hele ki "herkes ekmeğiyle uğraşsın, politikayı da bırakalım egemenler ve onların ideologları, satılmış kalemleri -hadi bir adım daha gidelim, devrimciler- yürütsün" anlamına hiç gelmemektedir. Aksine burada kastedilen, egemenlerin gösterdiği su birikintisinde boğulma ya da boğuluncak birikintiyi seçme tehlikesine dikkat çekmekten ibarettir.

Tüm bunlar için de, çeşitli milliyetlerden halkımızın temel gündem ve taleplerini belirlemek ilk ve acil adım olmalıdır. Ondan sonrası bu taleplere yönelik politika belirleyerek kitleleri harekete geçirecek somut ve canlı bir çalışmayı içeren projeleri yaşama geçirmektedir. Söylenildiği kadar kolay olmadığı kesin ancak hedeflerin büyüklüğüyle paralel düşünüldüğünde bu üstesinden gelemeceğimiz bir iş de değil.

Sınıfsal Yaklaşım

YENİ DÖNEMİN ASIL YÖNÜ EZİLENLERİN KUTBU

11 Eylül (2001) saldırılarının hemen ardından, Afganistan ve devamında Irak işgallerini merkeze alarak dalga dalga dünya ölçeğinde büyütülen emperyalist terör kampanyası 7. yılını doldururken; başta bölge olmak üzere çok çeşitli alanlardaki güç dengeleri ve buna bağlı ittifaklarda önemli değişimler ortaya çıkmıştır. Bunun temel sebebi bu dönem boyunca süren işgale karşı direniş ile emperyalist-kapitalist cephedeki iktisadi, sosyal ve siyasi bunalımlarla şekillenen tablodur.

Her iki ülkede sürdürülmekte olan işgale karşı direniş, altını önemle çizmek gerekir ki emperyalizme karşı yürütülen kavgaların "inanç" ve moral kaynağı olmuştur. ABD önderliğindeki emperyalist koalisyonun acze düşürüldüğü direnişlerin oluşturduğu barikat sayesinde süreç farklı bir yöne evrilmiş, devrim ve karşıdevrim cephesinde çeşitli aktörler devreye girerek gecikmemiştir. Bölge halkları ve ezilen uluslar bakımından emperyalistler ve gerici/faşist/ sömürgeci rejimlere direnmede, Filistin pratiği "istisnai" örnek olmaktan çıkmıştır.

AB'li emperyalistler ve Rus emperyalizminin ABD'ye yedeklenen tutumunda meydana gelen so-

runlar giderek büyümüş, Rusya özgünlüğünde yarılmaya dönmüştür. Bu yarılmanın 2007'den itibaren derinleştiği, Kosova sorunu ile kendini iyice dışa vurduğu, NATO zirveleri ile restleşmeye dönüştüğü gözlemlenebiliyordu. Ama nihayet Gürcistan'ın müdahalesi ve Rusya'nın "fili resti" ile bugünkü noktaya taşınması, önemli bir aşama olarak görülmelidir.

Kendi bünyesinde dahi bir dizi (21) özerk-federe devlet (aralarında Çeçenistan ve Kuzey Osetya da bulunan) barındıran Rusya'nın Güney Osetya ve Abhazya'yı tanıma kararı ile ABD'nin karşısına dikilmesi ve "soğuk savaşa hazırlık" mesajı vermesi, Putin'in 10 Şubat 2008'de Münih Güvenlik Konferansı'ndaki, "Tek kutuplu dünya düzeninin ve ABD'nin tek taraflı dayatmaları kabul edilemez" sözünün boşuna sarf edilmediğini kanıtlanmış oldu. Rusya, ABD ile "soğuk savaşa" elbet hazır değildi. Düne göre büyük ölçüde toparlanmış, iktisadi ve siyasi bakımdan belli bir istikrar sağlamış, daha önemlisi savaş makinesini yenileme konusunda büyük bir hamle başlatmıştı.

Nitekim çareyi Şanghay İşbirliği Örgütü (ŞÖ)nü toplantıya çağırarak bulması da durumu bir

ölçüde açıklamaktadır. Buradan çıkan karar da beklendiği gibi Rusya'nın şartlı/temkinli olarak desteklenmesi şeklindedir. Abhazya ve G. Osetya'yı tanıma kararı çıkmaması Rusya açısından önemli bir eksiklik değildir. Belirleyici olan Rusya'nın Gürcistan konusunda izlediği politikalara destek sunulması, diğer bir deyişle ABD'nin tutumuna karşı çıkılmasıdır.

ABD emperyalizmini "imparatorluk" mertebesine yükselten, "küreselleşme" kampanyasının bünyesine kapılarak "ultra-emperyalist" teorilerin modern versiyonları ile mutlak egemen statüsünde kabul edenler, "tarihin sonu"nu getirenlerle buluşmuşlardır. Bu noktada, sınıf mücadelesinin bittirildiğini kabul etmek formaliteden ibaretti. "Tek kutuplu dünya" tespiti, sadece emperyalist cephedeki ABD'nin kesin hâkimiyeti bakımından değil, devrim/karşı-devrim ilişkisi açısından da geçerlilik arz ediyordu.

11 Eylül'ün hemen ardından "ya boyun eğecek ya da yok olup gideceksiniz" parolasıyla işe koyulan ABD'nin bütün gücüyle yüklenmesine karşın elde ettiği sonuçlar ortadadır. Bu başarısızlık, bölgedeki diğer güçlerin de harekete geçmesini sağlamıştır. Daha önemlisi, emperyalist cepheye yukarıda andığımız gelişmelerin olmasıyla beraber, diğer hassas alanlardaki sınıf mücadelesinin gelişim seyri de bu gidişattan ciddi oranda etkilenmiştir.

Savaş, işgal, saldırganlık, savaş kışkırtıcılığı vd. bütün emperyalist politikalar pek doğal ki sistemin ekonomik kriz ve açmazlarından kaynaklanmakta; "yeniden paylaşım" olgusu ve egemenlikte "sınırsızlık", bu zeminde karşılığını bulmaktadır. '90'lı yıllardan itibaren "yeni dünya düzeni" ile birlikte ABD emperyalizminin geliştirdiği plan ve projelerin enerji havzalarını kapsamaması, çatışma, işgal ve ilhakların tümüyle bu bölgelerde çıkması tesadüf değildir. Yine bu durum tek tek ülkeler bakımından dahi Afrika ve Latin Amerika ölçeğinde de böyle değerlendirilmek durumundadır. Öncelik bu esasa göre işletilmektedir.

"Soğuk savaş" diye adlandırılan dönem, militarizmin şaha kaldırıldığı, ABD ve Rus sosyal-emperyalizminin dünya çapında işgal, darbe, müdahale ve saldırganlıkta birbirine yarıştığı bir dönemdi. "Yeniden paylaşım" cılığın emperyalist savaş boyutuna ulaşmadığı ancak tüm cephelerde birbirlerinin nüfuz alanlarına müdahale için her türlü yol ve yöntemle mücadelenin sürdürüldüğü bu süreci ekonomik krizin koşulladığı ve derinleştirdiği biliniyor. Bugün göndermede bulunulan döneme kapı aralandığından söz edilirken emperyalist-kapitalist sistemin yine ciddi bir kriz içerisine yuvarlanmakta olduğunun altı çizilmek durumundadır.

Ne var ki bugün için henüz "soğuk savaş" diye adlandırılan döneme benzer biçimde ABD em-

peryalizmine kafa tutacak güç ve dengede bir emperyalist blokta söz etmek mümkün değildir. Bu durum, ABD'nin rakipsiz olduğu anlamına gelmemelidir. Rakipsiz olmak başka bir şey, rakiplerinin onunla boy ölçüşebilecek konumda olmaması başka bir şeydir. Rusya'nın daha yakın zamana kadar ABD'nin etki alanında iken bugünkü konuma gelmesi, ŞÖ'deki bloğun özellikle son 3 yıl içerisinde kaydettiği gelişme dikkate alınacak olursa, sürecin ne kadar hızlı aktığı görülecektir.

Bununla beraber, "küreselleşme" adı verilen süreçte meydana gelen çözümler, Ortadoğu'da işletilemeyen projeler, Doğu Avrupa ve Kafkaslar'da geriye sarmaya başlayan Sorosçu "devrimler", Uzakdoğu-Orta Asya'daki Maoist halk savaşı dalgası ve arka bahçe Latin Amerika'yı yukarıdan aşağı kuşatan isyan hareketleri; ABD emperyalizminin ilerlemekte, gelişip güçlenmekte olan bir güç olduğuna dair tespitlerin geçersizleştiğini ortaya koymaktadır. Gelişimin ve gelişmenin yönü budur. Bunun içindir ki ABD yeni hamlelerle süreci tersine çevirmek durumundadır.

ABD'nin Gürcistan'ı bilinci olarak G. Osetya'ya sürdüğü ve Rusya'nın hamlelerine davetiye çıkardığını ileri sürenlerin tezi yabancılara atılmamalıdır. Peşi sıra Karadeniz'e savaş gemileri göndermesi, Rusya'yı henüz hazır değilken yeniden "soğuk savaş" içerisine çekmeye çalışması da anlaşılır olmalı-

dır. Zira, ABD'nin 11 Eylül sonrası hamlesi de zamanlama açısından böyle bir özellik taşımaktaydı. En güçlü olduğu dönemde, dünya egemenliğinin kayıtsız şartsız ele geçirilmesi bakımından dönemin şartları oldukça elverişliydi.

Emperyalistlerin yeni çatışma ve işgallerle daha da kızıştıracağını resmen ilan etmekte sakınca görmeyen "yeni" dönem, yönetmeyi başaramadıkları eski dönemin keskinleşen gelişmeleri üzerinden şekillenmektedir. Bu gelişmeler yumağını sadece kendi aralarındaki dalaşma değil, ondan daha yoğun bir biçimde sınıf mücadelesinin büyüttüğü çatışmalar oluşturmaktadır. Yukarıda ABD emperyalizminin durumuna ilişkin olarak resmettiğimiz dünya panoraması, bunun eseri olarak şekillenmiştir. Önümüzdeki sürece asıl rengini verecek olan da yalnızca onlardır.

Ezilenlerin kutbundan geliştirilen hamleler, sermayenin kalelerinde önemli gedikler açmaktadır. 1984 yılından bu yana dünyadaki açık sınırı en yüksek seviyeye çıkarmıştır. Dünya nüfusunun yarısını açlık sınırının altında yaşamaktadır. Dünyanın pek çok bölgesi ve ülkesinde, kitle hareketleri, direniş cepheleleri, isyan etmeleri ve ayaklanmalar örgütlenmekte ve savaşlar yürütülmektedir. Dünya, ezilen halklar ve uluslar için yaşanılası bir konumda değildir ama küçük bir azınlığı oluşturan emperyalist-kapitalist sistemin asalaklarına da dar gelmeye başlayacaktır.

Mücadele eden belediye işçileri kazandı

Telekom, THY, Novament'te kazanımla sonuçlanan direniş, Yörsan'da "birleşirsek kazanabiliriz" düşüncesini geliştirdi. 14 Mart'ta da "birleşirsek güçlüyüz" düşüncesi sokakta ortaya çıktı. Ardından Türk-İş'e rağmen 6 Nisan'da Kadıköy'de on binlerce insan toplandı. E-Kart, Desa, Tuzla'daki gelişmeler tabanda yaşanan kıpırdanışları gösteriyordu.

Belediye-İş Sendikası ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi arasında Mart ayından bu yana devam eden toplu sözleşme görüşmelerinde anlaşma sağlanamamış, bunun üzerine **Belediye-İş Sendikası** bir eylem takvimi açıklarak, fiili meşru mücadeleye başlamıştı. Gerçekleştirilen eylemlerin ardından Büyükşehir Belediyesi'ne grev kararı aşmak isteyen kitle, polis terörü ile karşılaşmış, yaşanan saldırı sonucu birçok işçi yaralanmıştı. Yaklaşık 5 ay süren ve son olarak sendikaların 28 Ağustos'ta Zeytinburnu Belediyesi'nde greve çıkacağını kamuoyuna duyurması ile ilerleyen süreç, anlaşma ile noktalandı. **Toplu İş Sözleşmesi işçiler açısından önemli bir kazanımla sonuçlandı.** İmzalanan TİS'in sınıf hareketi için önemi üzerine Belediye-İş Sendikası 2 Nolu Şube Başkanı Hasan Güllüm ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

- **TİS görüşmeleri nasıl bir atmosferde başladı? Sizin talepleriniz nelerdi?**

- 2008 yılı toplu sözleşmeler, GSS sonrası 1 Mayıs gündemi ile oluşan atmosferin içinde gelişti. Bu süreçten etkilenerek şekillendi. Bizim taleplerimiz de bu sürecin paralelinde gelişti. Türkiye'nin her tarafında sözleşmeler % 10-12 ile bitti. Bırakın eylem yapmayı, çoğu yerlerde sözleşmeler bile imzalanmadı. Mayıs ayına kadar İstanbul'da Büyükşehir Belediyeleri hariç birçok yer sonuçlanmamıştı. Sözü edilen rakamlar sendikacıları rahatlatan rakamlardı, onlar için güvürlüydü patursuz işleyen bir süreç oldu. Biz işçi arkadaşlarımızın ihtiyaçlarını dikkate alarak Türkiye'de enflasyon oranının 10-12 değil, yüzde 30 olduğunu söyledik. Bunun üzerinden belirlediğimiz taleplerimizi işverenler kabul etti. Ücret konusunda teklifler yüzde 8 olarak geldi.

- **Büyükşehir'le yapılan görüşmelerden sonra bir dizi eylem gerçekleştirdiniz. Bu süre içinde işçilerin tepkileri nasıldı?**

- Biz işçilere mücadele edilmeden bir kazanım sağlanamayacağını söyledik. İşçiler mücadele yolunu seçti. Yaptığımız tartışmalar sonucunda grev kararının ilan edilmesi fikri ortaya çıktı. Edirnekapi'da 17 Temmuz günü yaklaşık 4 bin işçi ile iş bırakarak grev kararı aşmak üzere eylem yaptık. Demokratik hakkımız biber gazları, coplu saldırılarla engellenmek istendi, buna rağmen aynı gün grev kararını astık. Kamuoyunda belediye işçilerinin haklılığı gündeme geldi. İşçiler haklarına daha fazla sahip çıktılar. Eylemimiz işçileri olumlu etkiledi. İşçilerin desteği ile eylem programı açıkladık. Bu sırada talebimizi yüzde 20 olarak duyurduk. İşveren eylemden sonra yüzde 14'e çıktı. İşçiler greve evet diyorlardı. Ancak dışımızdaki sendikalarla hareket etmek zorundaydık. Genel-İş, Tes-İş, Hizmet-İş gibi stratejik yerleri ellerinde tutan sendikalarla birlikte yürütüyorduk görüşmeleri. Eylemlilik süreci ve taleplerimiz birçok sendi-

kanın görüşmelerini kilitledi. Sendika yöneticilerinin ağızdan söylediği şu oldu; "Türk-İş yüzde 12'ye evet diyecekti, ama siz 17 Temmuz'ta taleplerinizi yükselttiniz." Tüm bunlara rağmen 1 yıl için 17.5'e gelindi. Bu, son yıllardaki en iyi rakamlardan biriydi. Telekom 44 gün grev yaptı, yüzde 14 aldı. Kazanımımız 17'nin üstünde de olabilirdi. Tes-İş'in olduğu İGDAŞ, İETT, İSKİ'de sözleşmeler imzalanınca biz de imzalamak durumunda kaldık. Bu kararı işçilerle birlikte aldık. Büyükşehir'i bu noktaya getiren şey işçilerin taleplerini yüksek tutmalarıydı. İkincisi buna uygun aşağıdan yukarıya işçileri örgütlemektir. Öyle olunca işveren büyük şehirdeki zayıf halkalara yükledi.

- **TİS görüşmeleri boyunca fiili mücadele yürüterek önemli kazanımlara ulaştınız. Bu süreç sınıf hareketi için nasıl bir önem taşıyor?**

- 2008 yılı geçmiş yıllara göre sınıf hareketinde bir kıpırdanışa sahne

oldu. Telekom, THY, Novament'te kazanımla sonuçlanan direniş, Yörsan'da "birleşirsek kazanabiliriz" düşüncesini geliştirdi. 14 Mart'ta da "birleşirsek güçlüyüz" düşüncesi sokakta ortaya çıktı. Ardından Türk-İş'e rağmen 6 Nisan'da Kadıköy'de on binlerce insan toplandı. E-Kart, Desa, Tuzla'daki gelişmeler tabanda yaşanan kıpırdanışları gösteriyordu. Tüm bunların sonucunda toplu sözleşmeler beklenmedik bir noktaya evrildi. İmzalanan toplu sözleşme sınıf hareketine önemli bir katkı sundu. Biz bir örnek yarattık. MESS sözleşmeleri devam ediyor. Bu görüşmelerde muhtemelen şöyle bir şey çıkacak **"Evet, biz de mücadele edersek kazanabiliriz."** Bu kazanım, sadece ekonomik değildir, sınıfın kendi sorunlarına sahip çıkma duygularını geliştirecektir. Mücadelenin geliştirilmesi açısından bir kazanımdır. Önümüzdeki dönem grev ve direnişlerin gelişeceği bir süreç olacaktır. Sınıf hareketi geliştikçe sendika ile hareket içindeki çizgiler de giderek netleşecek. Sınıfa güvenen, ona dayanarak yürüyenlerin ilerleyeceği bir süreç olacaktır. (İstanbul)

Direnişler dayanışmayla büyüyor!

28 Ağustos Pazartesi günü **Türk-İş Şubeler Platformu** ve **Herkese Sağlık Güvenli Gelecek (HSGG) Platformu** tarafından Unilever direnişine bir dayanışma ziyareti gerçekleştirildi. Bizde İşçi köylü gazetesi olarak direnişteki işçilerle görüşmek amacıyla bu ziyarete katıldık.

Unilever Fabrikası önünde İstanbul'dan gelenlerin yanı sıra Yörsan, E-Kart vb. direnişçi işçilerin de gelmesiyle bayram havasında bir selamlaşma yaşandı.

Ziyaret sırasında konuşmalar dışında slogan sesleri neredeyse hiç susmadı. İşçilerin mücadelesini Unilever'den bir işçi anlattı, ardından da sendika yönetici ve temsilcileri söz aldılar.

Bu sırada biz işçilerin arasında dolaşmaya başlıyoruz, kalabalıkta biraz hüzün ve bolca gurur veren bir manzara karşlaşıyoruz. Direnişçilerin çocukları, ellerindeki dövizlerin çıkan çivileri ve bozulan kenarlarıyla ilgileniyorlar. Hemen yanı başlarında ateşten ve dumandan kararmış bir demlik ve minik ellerde büyük umutların talepleri olan küçük dövizler. Sohbetimize bir Unilever işçisiyle başlıyoruz. Adı **Ulgar Biber**. "**Biz sendika nedir bilmiyorduk, yeni öğreniyoruz, daha yeni alışık sayılır**" diyor. Örgütlenmeye başladıklarında hepsinin doğal çekinceleri olduğunu belirtiyor. "**Patron sendikalarmayı duyunca ilk olarak öncü işçileri, daha sonra da diğer işçileri işten çıkardı**" diye anlatıyor yaşadıklarını. "**Biz birkaç gün içinde biter bu iş anlaşma olur diyorduk, yani buralara kadar**

geleceğini hayal bile edemedik" sözleriyle anlatmayı sürdürüyor. Alandaki kalabalığı, çeşitli yerlerden gelmiş farklı kültürlerden işçilerin ortak bir paydada buluştuğunu göstermek istemiş gibi kitleyi işaret ediyor ve doğru kelimeyi düşünüyor: "**Nasıl söylesem, bu bizim için bir mucize!**" diyor. **Türk-İş Şubeler Platformu'nun** başlattığı "**5 YTL'ni Grev ve Direnişteki İşçi Karde-**

şinle Paylaş" kampanyasını da oldukça anlamlı bulduğunu belirtiyor. Biber, "**bu destek ziyaretleri çok önemli bizim için. İnanılmaz bir moral kaynağı oluyor. Bu süreklilik sağlandığı sürece kazanacağımıza inanıyoruz**" diyor.

Direnişte kadın işçi olup olmadığını sordüğümüzde biraz da övünen bir ses tonuyla "**evet bir kişi var, Sabire Abla**" diyor. **Sabire Ay-**

daş'in yanına gidiyoruz, tek kadın direnişçi olduğunu biliyor, ama yalnız olmadığını anlatıyor. "**Bu gibi dayanışma ziyaretlerinin daha fazla olmasını istiyoruz, moral kaynağı oluyor bizim için**" diyor **Aydaş**. Kadın olmanın zorluklarını direnişte yaşayıp yaşamadığını soruyoruz kendisine. Cevabı, duyanlara cesaret verir nitelikte; "**Kimseden olumsuz bir tepki almadım ve bu da**

bana cesaret veriyor. Burada direnişte olan tek kadın benim ama hep beraber kazanacağız biz bu direniş" diyor.

Sohbetimizin ardından ziyaretin sonuna gelindi ve yeniden görüşmek üzere işçilerle vedalaştık.

Unilever direnişçileri, işçi kardeşlerini karşıladıkları gibi coşkulu bir şekilde uğurladı. (İstanbul)

Tersane "cinayetleri" yayılıyor

Tuzla Tersaneleri'nde artık seri hale gelen, bir süre önce ise Pendik Tersanesi'ne de sıçrayan "**iş cinayetleri**"nin "**kapsama alanı**" giderek genişliyor!

Kuralsız çalıştırmaya bağlı yaşanan işçi ölümlerinin adresi bu defa **Körfez Yarımca**'da bulunan **Marmara Tersanesi** idi. Bu tersanede çalışan **İsmail Kırılangoç** adlı işçi, iş güvenliğine dönük önlemlerin alınmaması sonucu, **27 Ağustos**'ta çalıştığı geminin güvertesinden düşerek yaşamını yitirdi.

"Önlemler" göstermelik!

Kuralsız çalışma ve buna bağlı olarak da iş güvenliğinin sağlanmaması üzerine yaşanan ölümlerin başlıca adresi olan Tuzla Tersaneleri'nde ise, alınan "önlemlerin" ne kadar göstermelik olduğu kısa sü-

rede açığa çıkmış bulunuyor.

En son tersane işçilerinin "**kum çuvalı**" olarak denek yapılması sonucunda 3 işçinin yaşamını yitirmesi ile gündeme gelen tersanelerde, kamuoyunun baskısıyla kapatılan iki tersane aradan birkaç gün geçmeden açıldı. Kapatılarak, mühür vurulan tersanelerden biri olan **RMK Tersanesi**, tersane sahibinin "ek-sikler tamamlandı" yönünde yaptığı başvurunun hemen ardından, 5 gün içinde yeniden faaliyete geçti.

Ancak zaten gerek sendikalar gerekse kamuoyu tersane kapatmanın çözüm olmadığını dile getirmek-

lan tersanelerden biri olan **RMK Tersanesi**, tersane sahibinin "ek-sikler tamamlandı" yönünde yaptığı başvurunun hemen ardından, 5 gün içinde yeniden faaliyete geçti.

Ancak zaten gerek sendikalar gerekse kamuoyu tersane kapatmanın çözüm olmadığını dile getirmek-

teler. Çünkü tersane kapatma, çoğunluğu gündelikçe çalışan işçilerin işsiz kalması anlamına gelmekte. **RMK Tersanesi'nin** kapalı kaldığı süre içinde de bu sorun ortaya çıkmıştır ve işçiler çalışmadıkları süre boyunca ücret haklarından mahrum kalmışlardır.

Tersane felç etti!

Dearsan Tersanesi'nde Pozitif Gemi isimli taşıeron firmada montaj işçisi olarak çalışan 40 yaşındaki **Ali Alemdar**'ın üzerine, imal edilmekte olan makinenin ayağı düştü. Vücudunun çeşitli yerlerinde kırıklar olduğu bildirilen Alemdar, Dr. Lütfi Kırdar Kartal Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırıldı ve buradan da ameliyat edilmek üzere Bostancı İsviçre Hastanesi'ne sevk edildi. 6 saat süren bir omurilik ameliyatı geçiren Alemdar'ın sinirlerinin ezildiği ve belden aşağısının felç olduğu öğrenildi. (Kartal)

Deri-İş Sendikası: "DESA sabrımızı taşırma!"

Deri-İş Sendikası, işten atılan **DESA** işçileriyle birlikte Nişantaşı **DESA** mağazası önünde bir eylem gerçekleştirdi.

23 Ağustos Pazar günü 17.00'de **DESA** Deri mağazası önünde toplanan işçiler, "**DESA şaşırma, sabrımızı taşırma**", "**Sendika yoksa, üretim de yok**" sloganlarını haykırdılar. Çeşitli dövizler de taşıyan işçiler, eylem esnasında sokaktan geçenlere bildiri dağıttılar. Burada sözlü olarak bir açıklama yapan **Deri-İş Sendikası Örgütlenme Sekreteri Gürsel Menteşe**, işçilerin 1800'lü yılları aratmayan çalışma koşullarında çalıştıklarını, bu koşullara daha fazla dayanamadıkları için de sendikaya üye olduklarını belirtti. **Menteşe** sendikaya üye olmanın anayasal bir hak olduğunu hatırlatarak, anayasal haklarını kullanan işçiler üzerinde baskı oluşturan patronun suç işlediğini vurguladı.

Limter-İş Sendikası'nın da destek verdiği eylem alkış ve sloganlarla sona erdi.

Eylemin ardından görüntülediğimiz **Deri-İş Sendikası Tuzla Şubesi Başkanı Binalı Tay**'dan kısa bir görüş aldık.

Tay Yörsan, Karper, Unilever ve **DESA**'da yaşanan direnişlere dikkat çekerek bu direnişlerin kazanılması durumunda ciddi bir moral motivasyon sağlanacağını dile getirdi.

(İstanbul)

Emekçinin Gündemi

Yaşanabilir çevre ve ücretsiz sağlık hakkımız

Her gün TV'lerde, gazetelerde tedavi olmak için hastaneye giden ama bir türlü hastane kapısından içeri girmeyi başaramayan ve hastane hastane dolaştırılan insanlara dair haberleri izliyoruz. Bu haberlerin kamuoyuna yansımaları ile birlikte başta Başbakan olmak üzere ilgili bakan ve yetkililer hemen "müdahale ederek" sorunu **çözdüklerini** duyuruyorlar. İlgili hasta hastaneye yatırılmıştır. Hastane masrafları üstlenilmiş, görevlerini yapmayan personel hakkında soruşturma açılarak konu kapatılmıştır. Ama bizler tüm bu yaşananların birer aldatmacadan ibaret olduğunu biliyo-

ruz.

Emperyalizmin yarı-sömürge ülkelerine dayattığı "yeniden yapılandırma programı"nın hedefi yarı-sömürge ülkelerin pazarları ile tüm yeraltı-yerüstü zenginlikleri üzerinde **tam bir hâkimiyet** sağlamaktır. AKP de bu temelde hareket ederek sağlık hizmetlerini piyasa koşullarına uygun bir şekilde ticarileştirmek için gündemine aldığı birçok tasarımı yasallaştırdı. AKP "**Sağlık Dönüşüm Projesi'nin**" propagandasıyla birlikte "herkese sağlık güvencesi", "hiçbir ek ödeme yapmadan sağlık hizmeti" sağlanacağını propagandasını yaptı. Ama kendi TV

ve gazetelerine yansıyan vücudu yarı-küçük çocukların, doğum yapmak üzere olan hamile kadınların hastane hastane dolaştırıldıklarına dair görüntüler bu propagandanın bir yalandan ibaret olduğunu açığa koydu.

Bugün birçok yerli ve yabancı şirket kendisine sunulan olanakları kullanarak sağlık alanına **yatırım** yapıyor. **Eren** ve **Esas** Holdinglerin birlikte kurduğu **Birleşik Sağlık Kurumları** (BKS) 21 ila 30 hastanede 100 milyon dolarlık bir yatırımı hazırlanıyor. Eren Holding Yönetim Kurulu Başkanı Ahmet Hilmi Eren'in "sağlık sektörünün **devlet tekeline bırakılmayacak kadar ciddi** olduğuna inanıyorum. BKS'nin önünün açık ve büyük başarılarla imza atacağına eminim" şeklindeki açıklamasını doğru okursak durum daha da anlaşılır olur. Sağlık alanını bu kadar "ciddi" bulmalarının

nedeni iştahlarını kabartan milyon dolarlar olsa gerek. Elde edebilecekleri ifade ettiği "büyük başarılar" ise daha çok kâr elde etme arzularının bir ifadesidir. Yapılan bu tür açıklamalar sağlık alanında nasıl bir talanın planlandığının da açık göstergesidir.

TV ve gazetelere yansıyan tedavi olmak için hastane hastane dolaşan hastaların görüntüleri bu politikalar sonucu ortaya çıkmaktadır. Bu yaşananlar münferit olaylar olmadığı gibi "kendini bilmez" birkaç hastane personelinin işi de değildir. Asıl sorumlular bu düzenlemeleri yapanlar ve parası olmayanlara hastane kapılarını kapatan emenlerdir.

Somut bir örnek olarak 2002 yılından bugüne her yıl artarak gündeme gelen **Kırım-Kongo Kanamalı Ateşi** hastalığıyla ilgili yaşananlar ibret vericidir. Bu hastalıkta 2002-2003

yılında 6, 2004 ve 2005 yılında 14'er, 2006 yılında 27, 2007 yılında 33 kişi hayatını kaybetti. Bu sene ise şu ana kadar 30 kişi hayatını kaybetti. Bu sayının artacağına kesin gözüyle bakılıyor. Tüm bu olaylar olurken hiçbir ciddi bilimsel tedbir almayanlar hastalık ve ölüm haberlerinin her gün artmasının zorlayıcılığı ile bu hastalıkla mücadele edileceğini açıklamaya başladılar. Ve en sonunda bu hastalıkla mücadelenin yolunun pantolon paçaları vb.'nin çorap içine sokmaktan geçtiğini kamuoyuna açıkladılar.

Halkın sağlığının egemenlerce önemsenmediğinin diğer çarpıcı bir örneği de Aksaray, İzmir, Ankara, İstanbul, Malatya vb. illerde yaşanan **arsenikli, mikroplu** suların halka içirilmesi. Aksaray ilinde su şebekesinin karışan kanalizasyon nedeniyle binlerce insan hastanelere akın etti.

Bu durum içme suyuna dışarıdan çok kolay mikrop karışabileceğini bir kez daha göstermiş oldu. Yaşanabilir bir çevre ve sağlık hizmetlerine hiçbir engelle karşılaşmadan ücretsiz bir şekilde ulaşmak tüm insanların en doğal haklarından. Bu konularda halkı aptal yerine koyanlar ve halkı çaresiz sananlar büyük bir yanlılığı içinde. Bugün bu yaşanan sorunlar somutunda halkın bu acil sorunlarının yaşadığı her yerde tüm devrimci, demokratik kurumların biraraya gelerek halkın bu en temel insan hakları konusunda sergilenen pervasız yaklaşımlara karşı birlikte hareket etmesi gerekmektedir. Halkın bu en temel insan haklarının alınması için kitlelerin demokratik taleplerine önderlik etmeleri zorunludur. Bunun yolu kitlelerle birlikte kalıcı ve ısrarcı bir mücadeleyi örgütlemekten geçmektedir.

Fındık sorunu, fiyat tartışmalarına sıkıştırılarak gündemde!

Fındık hasat dönemine girilmeden önce başlayan tartışmalar hasat döneminin sonuna gelindiği halde sonuçlanmış değil. Geçen yıl seçimler dolayısıyla fiyatlar Temmuz ayının başında açıklanmış, bir miktar ödeme de yapılmıştı. Bu yıl, hükümetin bir taraftan IMF-DB-AB'nin planını uygulama yükümlülüğü diğer tarafta yerel seçimler dolayısıyla "üreticileri memnun etme" zorunluluğu; fiyatlar ancak Ağustos'un son haftasında açıklanabilmiştir. Kademeli olarak belirlenen ve 4 YTL'den başlayan fiyatlar pek tabii ki üretici köylünün giderlerini daha karşılamamaktadır.

Bu yıl stoklarla birlikte eldeki fındık miktarının bir milyon tonu aşarak rekor kırmaya bekleniyor. **Tarım Reformu Uygulama Projesi** çerçevesinde ekim alanlarının ve dolayısıyla rekoltenin düşmesi gerekirken; rekor seviyede artış olması ve yapılacak ödemeler için IMF-DB'den izin koartma zorunluluğu AKP'yi kara kara düşündüren (!) esas nedenidir.

Fiyatların geç açıklanması borcu olan üreticilerin ürünlerini tüccar-tefeciyeye çok düşük fiyata satmalarına yol açmıştır. Gazetelere yansayan haberlere göre birçok

üretici fındığını 2,5 YTL'den satmaya başlamıştır. Çoğu zaman da küçük üretici bu kadar bile bekleyemeden, ürün dalındayken ucuz satmak zorunda kalmaktadır [alivre (önceden) satış]. Böylece TMO'nun alması gereken fındık miktarında "doğal" bir düşüş olmakta, bu da ödemeler konusunda hükümetin elini rahatlatmaktadır. Yani uygulanan fındık politikası üreticiyi tefeci-tüccarın eline teslim etmektedir

Küçük üreticinin sorununu ne TMO ne Fiskobirlik çözer!

Ülkemizde ilk adımları 5 Nisan kararları ve hemen peşinden imzalanan Stand-by anlaşması ile atılan TRUP; Mayıs 2001 ile birlikte uygulanmaya başladı. TRUP'un bazı temel bileşenleri; gübre, kredi ve fiyat desteklerinin kaldırılması, tarım ürünlerinin pazarlama ve işlenmesinde devletin rolünü azaltmak için devlete ait kooperatiflerin özleştirilmesi, Tarım Satış Kooperatifleri Birlikleri'nin (TSKB) işlevsiz hale getirilmesi ve şirketleştirilmesi, ürün geçiş programı ekseninde tütün ve fındık üretiminde alternatif ürünlerle geçilmesidir. DB ve IMF ile bu projenin karşılıklı olarak imzalanması yetmemiş, kanunlaştırılması IMF'nin stand-by görüşmelerinin şartlarından biri olmuştur. Bu kapsamda 18.04.2006 tarihinde çıkarılan Tarım Kanunu'nda "Tarım Politikasının İlkeleri" başlığı altında; "Uluslararası taahhütlere uyum, piyasa mekanizmalarını bozmayacak destekleme araçları-

nın kullanımı, özel sektörün rolünün artırılması" maddeleri yer almıştır.

Fındık ve tütün; TRUP'ta "Alternatif Ürün Programı Bileşeni" adı altında ayrıca ele alınmıştır. Buna göre 100 bin hektar fındık bahçesinin sökülmesi istenmiş ve bunun için DB tarafından 146 milyon dolar ayrılmıştır. Ayrıca diğer TSKB'ler gibi Fiskobirlik'in de özleştirilmesi kararı alınmıştır. Gelinen aşamada; fındık bahçelerinin değil azalması, artmasıyla karşı karşıya kalmıştır. 2000 yılında 544 bin hektar alanda fındık varken 2007'de 700 bin hektar olmuştur. (18.08.08 Milliyet) Alternatif ürünlere yönelim olmasını TMMOB Yönetim Kurulu Üyesi B. Remzi Suiçmez "diğer ürünlere göre daha kârlı olması, depolama süresinin uzunluğu, fiyat ve Pazar garantisinin olması nedeniyle fındığın alternatifsiz olmasıdır. Özellikle yüksek eğimli arazilerde; arazinin konumu ve önerilen ürünlerin getirisi dikkate alınır; 'fındığın alternatif, bitkisel üretim alanında yine fındıktır' ya da 'göçtür' şeklinde açıklamıştır.

TSKB'lerin özleştirilmesi, devletten kredi almamaları; başta Fiskobirlik olmak üzere tüm birliklerde büyük borçların oluşmasına, ürün alınmamasına ve TARIŞ gibi bazı büyük birliklerin parçalanmasına yol açmıştır. 2001 sonrasında proje kapsamında Destekleme Fiyat İstikrar Fonu (DFIF) oluşturulmuştur. Birlikler, DFIF'ten piyasa koşullarına göre daha yüksek oranda faizli kredilere mahkum edilmişlerdir. Beş yıl içerisinde tüm birliklerin DFIF'e borcu 600 milyon YTL'ye ulaşmıştır. TSKB'lerin şirket getibi hareket etmesi istenmektedir. Bunun gerçekleştirilmesi; birinci olarak zaten

mevcut sistemde de çıkarları korunmayan küçük üreticilerin daha çok ezilmeleri-hızlı bir şekilde yok oluşu sürüklenmeleri demektir. İkinci olarak; emperyalist tekellerle rekabetleri mümkün olmadığından sürekli zarar açıklayacak olmalarıdır. Yarı-sömürge ülkelerde bu tür projelerle destekler kaldırılırken AB, bütçesinden 55 milyar Euro, ABD ise 100 milyar doları sübvansiyonlar için ayırmıştır. Destekler olmadan sürekli ve verimli bir üretimin olması mümkün değildir. Dolayısıyla aslında amaçlanan TSKB'lerin tasfiyesidir.

Kısaca şunu belirtmekte fayda var ki; Türkiye'de kooperatifçilik hiçbir zaman küçük üreticiyi korur-kollar tarzda olmamıştır, olmazdı da! Dönemin hükümetlerinin, büyük toprak sahiplerinin, tefecilerin-tüccarın çıkarı esas alın-

çen uygulamalarla bu cüzi miktardaki destekler ortadan kaldırılmaktadır.

Sonuç olarak; küçük üreticiler açısından fındık alımını Fiskobirlik veya TMO'nun yapması arasında bir fark yoktur. Fiyatın bazen yüksek belirlenmesi de çözüm değildir. Ekonomide ve diğer sosyal politikalarda olduğu gibi bu konuda da sorunu AB-DB-IMF politikalarının reddine sıkıştırmak yetersiz olacaktır. Türkiye'de küçük üretici, her zaman büyük toprak sahipleri, tefeci-tüccar ve hükümetler arasında sıkışmış kalmış; şimdi de yok olma aşamasına gelmiştir. Köylülerin içinde çalışmalarıyla yoğunlaştırarak, çıkarlarının işçi sınıfıyla birlik olarak anti-emperyalist, anti-feodal politikaların savunulmasında olduğunu göstermek gereklidir. Bununla ilgili

miştir her zaman. Aynı şey TMO ve diğer KİT'ler için de geçerlidir. Bununla birlikte hem küçük üreticilerin ürünlerini bir merkezde toplayabilmek hem de toplumsal hareketlenmelerin önüne bir set çekilebilmek için çeşitli tarımsal destekler birlikler aracılığıyla devreye sokulmuştur. Şimdi bahsi ge-

kullanılabilecek araçları araştırmak, kullanmak; yoksa da oluşturmak bizim görevimizdir.

Kaynaklar:

- 1- TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Tarım Politikaları Yayın Dizisi: Türkiye tarımında Kapitalizm ve Sınıflar
- 2- TMMOB-ZMO; 2000'li yıllarda Tarım Sektörü Sempozyumu

Karakuyu köylülerinin ulaşım isyanı

İzmir'in Menderes İlçesi'ne bağlı 950 nüfuslu Karakuyu Köyü, ulaşım sorunlarının çözülmemesi karşısında isyan etti. Köylüler, ulaşım sorunlarının çözülmesi için belediye ile yaptıkları görüşmelerde sonuç alamayınca imza kampanyası başlattı. İzmir Büyükşehir Belediyesi'ne daha önce de defalarca başvuruda bulunmalarına rağmen sorunları görmezden gelinen köy halkına, her defasında "**Orman köyüne araç vermek zorunda değiliz**" cevabı verildi. Kendi sorunlarına komşu **Çileme Köyü** ile birlikte servis aracı tutarak çözüm üreten köylüler, Büyükşehir Belediyesi'nin Çileme Köyü'ne otobüs seferi düzenlemesiyle yeniden zora düştü. Karakuyu Köyü Muhtarı **Ahmet Torun**, defalarca belediyeden otobüs istemelerine rağmen taleplerinin karşılanmadığını belirterek, köylerine 5 km uzaklıktaki Çileme Köyü'ne verilen otobüsün kendi köylerinden de geçmesini istiyor.

Okulların açılmasıyla ulaşım sorunlarının daha da artacağına dikkat çeken Torun, "Bizim öğrencilerimiz ilçe okullarına gidiyor. Belediye bize otobüs vermezse öğrencilerimiz ve öğretmenlerimiz çok büyük mağduriyet yaşayacaklar. 25 öğrencimiz 8 öğretmenimiz her gün bu köyden çıkıp okullarına gitmek zorunda. **Belediyenin Çileme'ye sağladığı olanağı 5 kilometre ilerideki bizim köye de vermesinde nasıl bir sorun olabilir?**" diye sordu.

Büyükşehir Belediyesi'nden otobüs talebiyle köyden topladıkları 155 imzayı yetkililere ulaştıracaklarını söyleyen köy muhtarı Torun, şunları söyledi:

"Her 3 ayda bir belediyeden otobüs istiyoruz. Bize, 'dağ köylerine araba vermiyoruz' diyorlar. Ama bize 5 km yakına kadar araba geliyor. Aynı otobüs bizim buradan da geçsin istiyoruz. Bizim bu mağduriyetimizi görsünler. Eğer bize yardım etmezlerse çocuklarımız okulu bırakmak zorunda kalacak."
(İzmir)

Rizelilerden HES karşıtı eylem

Rize'de 2006 yılında başlayan Hidroelektrik Santraller'e karşı İkizdere, Çayeli, Fındıklı, Hemşin ilçelerinde çevreciler ve yöre sakinleri eylemlere başladı. Yöredeki sivil toplum örgütlerinin destekledikleri eylemlerde bazen 500 kişi katılırken, bazen de yaklaşık 5 bin kişi katıldı. Rize'nin Hemşin ilçesi Kantarlı Köyü'nde kurulması düşünülen HES'i protesto etmek için yöre sa-

kinleri 21 Ağustos günü eylem yaptılar.

Kantarlı Köyü sakinlerinin Trabzon Bölge İdare Mahkemesi'ne açtığı dava sonunda mahkeme HES kurulması kararını durdurarak, yörede tekrar inceleme yapılmasına karar vermişti. Bunun üzerine Rize Adliyesinden Hakim Rasim Güzel, Rize Üniversitesi Öğretim Görevlisi Doç. Dr. Davut Turan ve Yöre Halkının Avu-

katı İzmir Barosu avukatlarından Erol Özcan ile yörede HES Santrali kurmayı düşünen ŞAR Elektrik'in Avukatı Seher Kandil'den oluşan birikişli heyeti Kantarlı Köyü'nde inceleme yaptı. İnceleme sırasında santralin yapılacağı alana gelen çevreciler, dereleri üzerinde santral yapılmasını protesto etti. Jandarmanın geniş "güvenlik" aldığı eylem sırasında 75 yaşındaki Seher Sarıçam isimli Nine'nin haykırışı eylemcileri duygulandırdı. Seher Nine, kendisinin bu topraklarda doğup büyüdüğünü ifade ederek, "**benim İzmir'im, Antalya'm, Mersin'im yok. Ben burada doğdum, burada öleceğim, torunlarımın da hayatı bu topraklarda geçecek. Ben istiyorum ki torunlarımızın çocukları da bu topraklarda yaşasın. Derelerimiz kurursa torunlarımızın geleceğini yok ederiz. Burada HES kurmak isteyen ilk**

olarak benim canımı almalı. Yoksa ben onlara santral kurdurtmam" dedi. HES eylemine destek vermek için Kantarlı Köyü'ne gelen Hemşin Belediye Başkanı Başar Cumbur, HES santralının bölgeye büyük zarar vereceğini bu nedenle kurulmasına karşı olduğunu belirterek, "Bu bölgede nesli tükenmek üzere olan çeşitli canlılar, eğer HES yapılırsa yok olacak. Dünyada yalnızca Hemşin havzasında bulunan Kafkas Sene, kendisinin bu topraklarda doğup büyüdüğünü ifade ederken, **'benim İzmir'im, Antalya'm, Mersin'im yok. Ben burada doğdum, burada öleceğim, torunlarımın da hayatı bu topraklarda geçecek. Ben istiyorum ki torunlarımızın çocukları da bu topraklarda yaşasın. Derelerimiz kurursa torunlarımızın geleceğini yok ederiz. Burada HES kurmak isteyen ilk**

Şoförler sesini duyurmaya çalışıyor

Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin kuruluşu olan sarı belediye otobüslerinde çalışan şoförlere hatırlanacağı gibi **1 Haziran 2008** tarihinden itibaren taşeron şirketi olan **Halk Ulaşım AŞ** tarafından işbaşı yaptırılmamıştı. Amaç ise birçok işkolunda yaşadığı gibi sendikalaşmanın önüne geçilmesiydi. Bağlı buldukları TÜMTİS Sendikası öncülüğünde 1 Haziran'dan itibaren birçok eylem ve etkinlik düzenleyen şoförlerden rahatsız olan Bursa Belediye Başkanı **Hikmet Şahin**, Belediye binası önünde her gün yapılan basın açıklamalarını Valilik kanalıyla yasakladı.

Bu yasağın ardından Bursa Emniyet Müdürlüğü şoförlere müdahale ederek eylemlerin önünü almak için yoğun çaba gösteriyor. Valinin bu faşist uygulaması karşısında Sendikaman geri adım atarak eylemleri Belediye binası önünden Orhangazi Parkı'na alması bir olumsuzluk olmakla birlikte şoförlerin 3 aydır polis baskısına karşı ve yazın kavurucu sıcakta aileleriyle direnişi sürdürme kararlılığı olumludur.

22 Ağustos günü saat 12.30'da Orhangazi Parkı'nda toplanan TÜMTİS Sendikası ve işten atılan şoförler basın açıklaması yaparak hem Belediye Başkanı'nın tutumunu hem de Valiliğin yasağı zihniyetini protesto ettiler.
(Bursa)

Çankaya Belediye işçilerinden eylem

Maaş ve ikramiyelerini uzun bir süredir düzenli alamayan Çankaya Belediyesi işçileri 21 Ağustos günü bir süre iş bırakarak, "**Söz bitti sıra eylemde**" dediler.

Çankaya Belediye Başkanı **Muzaffer Eryılmaz**'ın toplu sözleşmeye aykırı davranışlarını protesto eden yüzlerce işçi, trilyonları bulan alacakları ödenene kadar mücadele etmeye ant içtiler. Çankaya Belediyesi'nde çalışan Genel-İş üyesi işçiler uzun süredir maaşlarını eksik ve avanslar halinde alıyorlardı. Sendikaya karşı düşmanca bir tutum sergileyen Belediye Başkanı Muzaffer Eryılmaz, işçilerin 400 milyar YTL'lik TİS farkını, 2 trilyon 207 milyar YTL'lik işveren ikramiyesini ödemedi. Bunların dışında işçilerin kamu ikramiyesinden 428 milyar YTL, devlet ikramiyesinden de 942 milyar YTL alacağı bulunuyor. Son olarak Temmuz ayı maaşlarının da avans şeklinde eksik yatırılmasına öfkelenen işçiler, Genel-İş Ankara 1 No'lu Şube'nin çağrısıyla Fen İşleri Müdürlüğü, Park ve Bahçeler Müdürlüğü ile Temizlik Müdürlüğü'nün bulunduğu binanın önünde Muzaffer Eryılmaz'a tepkilerini gösterdiler.
(Ankara)

4-C'liler Ankara'daydı

Çeşitli kurum ve kuruluşlarda 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 4-C maddesine tabi çalışanlar, çalışma şartlarının iyileştirilmesi talebiyle 23 Ağustos günü Abdi İpekçi Parkı'nda bir eylem düzenledi.

Türkiye'nin 55 ilinden geldiği belirtilen ve Abdi İpekçi Parkı'nda toplanan kitle, pankart ve dövizler açarak, çeşitli sloganlar attı. Yapılan açıklamada, özelleştirilen kurum ve kuruluşlardaki bazı kadrolu işçilerin işten çıkarılarak, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun, değişik 4-C Maddesi kapsamında farklı kurumlara yerleştirildiği belirtildi.
(Ankara)

Santrale karşı yalnız değiliz!

Şırnak Termik Santral Karşıtı Platform, açıkladığı eylem planında yer alan oturma eylemlerinin son gününde tabutlu yürüyüş düzenleyerek, oturma eylemi yaptı.

Yürüyüşün ardından Platform adına Genç-Der Yönetim Kurulu Üyesi **Fırat Bilir** ve KESK Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü **Hasan Doğan** birer konuşma yaptı. Sinop'ta da nükleer santral kurulmak istendiğini ve Sınopluların buna karşı eylemler düzenleyerek önlemeye çalıştığını aktaran Bilir, "Bilmeliyiz ki, yalnız değiliz ve bunu başararak, santrallerin kurulmasını engelleyen pratikler mevcuttur. Bizler de örgütlü mücadelele, kentimize sahip çıkarak bunu engelleyebiliriz" dedi.

Termik santrale karşı panel düzenleyeceklerini ifade eden Doğan ise "Biz panelimizin en ön sırasında 3 koltuğu Acar ve Geliş için ayıracacağız. Gelip paneli dinlemeleri için onları davet ediyoruz. Panelin sonuna kadar bu üç koltuk boş kalacak ve onları bekleyeceğiz" dedi.
(H. Merkezi)

Köylüye göç yolu göründü

Batman'ın Beşiri İlçesi'ne bağlı 15 köyde kuraklıkla birlikte yaşanan su sorunu, köylülerin göç etmeyle karşı karşıya getirdi. Ekinlerin sulandığı **Hıvzat Çayı** ile su kuyularının kurduğu köylerde, köylüler tankerlerle taşınan suyun sorunu çözmediğine vurgu yaparak, çözüm bulunmaması halinde, doğup yaşadıkları köylerini terk etmek zorunda kalacaklarını belirtti.

Binlerce köylünün ekinleri-

ni suladığı **Hıvzat Çayı** ile birçok su kuyusunun kurduğu köylerde, ekinlerini sulayamayan köylüler, geçimlerini sağlayamadıklarını söyledi. Tarım ve Köyişleri Bakanı **Mehdi Eker**'in kuraklıktan zarar gören köylülere tohum desteği ve borçlarının faizsiz olarak 1 yıl süreyle erteleneceği açıklamasına rağmen, köylülerin kuraklıktan gördüğü zararların karşılanması için herhangi bir girişim başlatılmadı.

Oğuz (Bêtro) Köyü'nde, DTP'li milletvekillerinin çabasıyla tankerlerle köylülerin su ihtiyacı karşılanmaya çalışılıyor. Köy meydanına getirilen su tankerlerine akın eden köylüler, su doldurdularını bidonları eşeklerle sırtlayarak evlerine taşıyor. Su alımı sırasında zaman zaman köylüler arasında da tartışmalar yaşanıyor. Su sorunundan en çok kadınların etkilendiğini dile getiren 12 çocuk annesi

Menice Acet (60), tankerlerle gelen suların kendilerine yetmediğini ifade ederek, "Doğru dürüst ne banyo ihtiyacımızı giderebiliyoruz, ne evimizi gönül rahatlığıyla temizleyebiliyoruz ne de çamaşırlarımızı yıkayabiliyoruz. Gelip bidonlarla çektiğimiz sular daha sonra bel, sırt ve omuz ağrısına neden oluyor. Geceleleri çektiğimiz ağrılardan dolayı uyuyamıyoruz" dedi.
(H. Merkezi)

Hakkında açılan kapatma davası ile kamuoyunda imajı epey yıpranan AKP, yerel seçimlere yüklenerek güven tazeleme peşinde.

Türkiye Kürdistanı'nda bir önceki seçimlere göre oy oranını arttıran AKP, son dönemlerde Anayasa Mahkemesi'nin kararı ve yaşanan zamlarla birlikte gerileyen oy oranını yükseltmenin hesabını yapıyor. Sınır ötesi operasyonlar sırasında gösterdiği tavır ile birlikte bölgede ciddi oranda teşhir olan AKP, yeniden imaj tazeleme için kolları sıvadı. Bölgede ordu muhalefliliği üzerinden prim yapmaya çalışan Erdoğan, Ergenekon sürecinde Genelkurmay Başkanı ile gerçekleştirdiği görüşmeler ve sonrasında yaptığı konuşmalarla da Ordu karıştı olduğu izlenimini de ciddi oranda kaybetti. Bugüne kadar büyük bir güdültü ile Kürt illerine yaptığı her çıkarma fiyaskoya dönüştü. Bir avuç AKP işbirlikçisi dışında, emekçi Kürt halkından sert tepki alan AKP'nin bölgede işi zor görünüyor. GAP Eylem Planı ile "önemli açılımlar" yaptığını kamuoyuna duyuran AKP, bölgede sadaka dağıtarak açlık ve yoksullukla boğuşan Kürt halkını satın almaya çalışıyor. AKP 2009 Mart ayında gerçekleştirecek yerel seçimlerde daha önce DTP'den aldığı Van, Siirt, Bingöl, Muş ve Ağrı'yı koruyarak bunlara özellikle Diyarbakır ve Dersim'i de eklemek istiyor. Ayrıca bölgedeki propaganda çalış-

malına ağırlık verirken DTP'li belediyeleri gözden düşürmek için türlü entrikalar da düzenliyor. 25 Ağustos günü DTP'li Bat-

Yerel seçimler ufukta: Cellat şimdi papaz!

Mahalleler de çöp yığınlarının olduğu Kozluk'ta halk susuzlukla boğuşuyor. Etrafında bol miktarda su olmasına rağmen Kozluk Belediyesi'nde sular günde bir saat akıyor. Belediye Başkanı, belediyenin olanaklarını bölge halkı için kullanmak yerine kendi yandaşlarına peşkeş çekiyor.

man Belediyesi'ne baskın yapan polis, elinde arama izni olmadan belediyeye girmek istedi. Görevlilerin tepki göstermesi üzerine nöbetçi mahkemeden izin alan polis, Belediye Meclis üyelerinin aldığı tüm kararları inceledi. Batman Belediyesi'nde yapılan hukuksuz arama "DTP'li belediyeye rüşvet baskını" olarak basına yansıtılarak DTP'li belediyeler şaibe altında bırakılmak istendi.

AKP'nin yerel seçimlerin yaklaşması ile izleyeceği politikada böylece açığa çıkmış oldu: **DTP'li belediyelere karşı psikolojik savaş!**

Fethullahçı dinci örgütlenmelerin önünü açarak Kürt halkının inançlarını suistimal eden AKP, bunun için hiçbir masraftan kaçınmıyor. Kürt halkının ulusal kurtuluş hareketine olan desteğini zayıflatmaya, giderek yok etmeye çalışan AKP bunun için hedef tahtasına özellikle Diyarbakır'ı koymuş durumda.

AKP'li belediyelere devlet desteği!

AKP T. Kürdistanı'nda yerel seçimlerde başarı sağlayabilmek için yatırımlara ağırlık verecek.

Her belediyenin yapması gereken olağan çalışmalara aktarılan kaynaklar AKP için seçim yatırımlarına dönüştürülecek. DTP'li belediyelere hazineden yasal olarak verilmesi gereken kaynaklar kesilirken, AKP'li belediyeler buna karşılık çalışmayan DTP'li belediyelerin alternatifleri olarak sunulacak. Aktarılan

kaynak şimdye kadar olduğu gibi emekçi Kürt halkına "yardım" adı altında verilecek. AKP, Kürt halkını "açlıkla terbiye" edecek kendi yandaşlarına musluğu açacak. Son olarak GAP Eylem Planı AKP'nin Kürt halkına yaklaşımını da yansıtmakta. GAP Eylem Planı kapsamında 2008-2012 yılları arasında bölgesel kalkınma projelerinin tamamlanması amacıyla hazırlanan ve uygulamaya koyulan Sosyal Destek Programı sadece AKP'li belediyelere tahsis ediliyor. GAP bölgesinde dokuz ili kapsayan ve valilik tarafından yürütülen proje ile belediyelere önemli miktarda kaynak aktarımı yapılacak.

Diyarbakır Valiliği'nin hazırladığı listede DTP'li belediyeler yer almıyor. Diyarbakır Valisi **Hüseyin Avni Mutlu** ile AKP Genel Başkan Yardımcısı Hayati Yazıcı'nın GAP Eylem Planı üzerinde beraber

çalıştığı kamuoyuna yansayanlar arasında.

"Ordaki vatandaşta benim insanımdır" sözleri ile Kürt ulusal sorununa "açılımları" dile getiren Başbakanın söylemlerinin gerçekleri yansıtmadığını görmek için sadece yaşanan gelişmelere bakmak bile yeterli.

Yerel seçim stratejisini "başarısız adaylarla hareket etme" şeklinde özetleyen AKP, birçok ildeki belediye başkanlarını değiştirmek zorunda kalacak gibi görünüyor.

Batman'ın Kozluk ilçesinde AKP'li belediye yöre halkının tepkisi ile karşılaşılıyor. Su, altyapı ve üst yapı sorunlarının çözüleceği vaatleri ile belediye başkanı olan AKP'li **Hikmet Bahşi** geçen süre içinde halka verdiği sözlerin hiçbirini tutmadı.

Mahalleler de çöp yığınlarının olduğu Kozluk'ta halk susuzlukla boğuşuyor. Etrafında bol miktarda su olmasına rağmen Kozluk Belediyesi'nde sular günde bir saat akıyor. Belediye Başkanı, belediyenin olanaklarını bölge halkı için kullanmak yerine kendi yandaşlarına peşkeş çekiyor. Van Belediyesi'nde halkın, altyapı yatırımları yapılmadığı ve susuzluğu karşı ciddi bir önlem almadığı eleştirilerinin hedefinde olan Burhan Yenigün'de önümüzdeki seçimlerde gözden çıkarılan adaylar arasında görünüyor.

Dersim'de operasyon ve orman yangını

Çevrecinin daniskası bir başbakanı olan ülkede, devletin "terörle mücadele" gerekçesiyle orman katliamı sürüyor. En son **28 Ağustos** günü TSK'ya bağlı birliklerin Dersim'de **Ovacık** ile **Hozat** ilçeleri arasında yer alan bölgede başlattığı operasyon kapsamında, kobra tipi helikopterlerle ormanlık alanların bombalandığı ve bu nedenle yangın çıktığı öğrenildi. Giderek büyüyen yangının dumanı Ovacık İlçe merkezini kapladığı söyleniyor. Şu ana kadar yangına herhangi bir müdahale yapılmazken Ovacık'ta basın açıklaması yapan halk, yetkililerin yangına müdahale etmesini ve bölgedeki operasyonların son bulmasını istedi. Diğer yandan Dersim merkez ile Ovacık ilçesi arasında da top atışları ve helikopterlerin bombalaması sonucu çıkan yangın da devam ediyor. (H. Merkezi)

Van Belediyesi önünde eylem

Van'ın Karşıyaka Mahallesi'nde biraraya gelen mahalle sakinleri, suların akmaması nedeniyle AKP'li Van Belediyesi'ne yürüdü. Belediye Başkanı Burhan Yenigün ile görüşmek için uzun süre bekleyen halk, Yenigün'ün gelmemesi üzerine oturma eylemi yaptı. Mahalle sakinlerinden Esmihan Bozkurt, mahallelerinin neredeyse köy konumuna dönüştüğünü söyledi. Bozkurt, "Eskiden aralıklarla da olsa suyumuz geliyordu. Şu an tek damla su akmıyor. Susuzluktan dolayı evlerimiz kir içinde. Çocuklarımız hastalandı" dedi. Bir süre eyleme devam eden kite, daha sonra dağıldı. (H. Merkezi)

DTP'den barış mitingleri!

İstanbul
31 Ağustos Pazar günü 1 Eylül Dünya Barış Günü dolayısıyla İstanbul'da toplanan çeşitli demokratik kitle örgütleri, **Kadıköy Meydanı**'na kadar yürüdüler.

Türkiye Barış Meclisi tarafından düzenlenen mitinge katılan kitle, **Kadıköy Tepe Nautilus** önünde toplandı. Buradan Kadıköy Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Yürüyüş esnasında, sık sık "Biz anneyiz, savaşız bir dünyadan yanayız", "Ya gerçek demokrasi ya hiç", "Dağlara selam" vb. sloganlar atıldı.

Kadınların yoğun katılım sağladığı mitingde, halaylar çekildi, barışın simgesi olan beyaz güvercinler uçuruldu. Demokrasi şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı

duruşuyla başlayan miting, "Öcalan'a özgürlük" talebinin de vurgulandığı konuşmaların ardından sona erdi.

"Kürt sorununa demokratik çözüm" siyasetinin Kürt ulusal sorununun çözümüne esasta hizmet etmeyeceğini dile getiren ve mitingin örgütlenmesindeki dayatmaları doğru görmeyen Partizan mitingde yer almaz iken miting boyunca yaygın bir şekilde İşçi-köylü ve Partizan dağıtımının yapıldığı gözlemlendi.

Adana
Adana'da binlerce kişi "Barışta ısrar insan olmakta ısrardır" pankartı ile miting alanına doğru hareket etti. **Mimar Sinan Açıkava Tiyatrosu** önünde biraraya gelen kitle ör-

gütleri, miting yapıldığı **İstasyon Meydanı**'na doğru yürüyüşe geçerek "Kürt sorununa demokratik çözüm" yazılı dövizleri taşıyan kitle, sık sık "Savaşta barışta seninle Öcalan", "Biji serok Apo" ve "Seyin Öcalan" şeklinde sloganlar attı. Kortejin en önünde DTP'li milletvekilleri **Selahattin Demirtaş, Şerafettin Halis, Fatma Kurtulan** ve **İbrahim Binici** ile DEP eski Milletvekili **Selim Sadak** ve demokratik kitle örgütlerinin temsilcisi yer aldı. Çevik kuvvet polisi yürüyüş güzergâhında panzerlerle yoğun "güvenlik" önlemleri aldı. Saygı duruşunun ardından başlayan miting, çekilen halaylar ve yapılan konuşmaların ardından sona erdi.

Diyarbakır

Türkiye Barış Meclisi Diyarbakır Barış Girişimi'nin gerçekleştirdiği ve on binlerce insanın katıldığı mitingde Büyükşehir Belediye Başkanı **Osman Baydemir** kitleye seslendi. Mitingde **Sanatçı Mehmet Atlı**'nin ardından **Şair Hicri İzgören**

Kürtçe ve Türkçe şiirler okudu. Şiirlerin okunduğu sırada kadınlar arbane çalarak halay çekti. Mitingde **Bırol Topaloğlu** da sahne aldı. **Topaloğlu**'nun keçmece ve tulum ile söylediği türküler eşliğinde kitle halay çekti. Topaloğlu'nun ardından miting sona erdi.

Mardin'de yargısız infaz

Mardin'in Derik ilçesinde infaz edildiği iddia edilen HPG'li **Mustafa Tangören (Kawa Kal)** Diyarbakır'da toprağa verildi. Derik'in Tepebağ bölgesinde bir ihbar üzerine ve bir itirazın da katılımıyla 23 Ağustos'ta düzenlenen operasyonda sağ yakalandıktan sonra "Latif GAP" kod adlı **Mehmet Dölek (20)** ile birlikte infaz edildiği iddia edilen Tangören'in vücudunda işkence izleri olduğu ve kulağının kesildiği ortaya çıktı. **Kafasından vurulan Tangören'in vücudunun değişik yerlerinde sigara yanığı ve kesik izleri tespit edildi.** Bu durumu vahşet olarak değerlendiren ailesi, Türkiye'de hukuk yollarının tükenmesi durumunda olayı uluslararası hukuka taşıyacaklarını belirtti. İki HPG'linin sağ yakalandıktan sonra işkence edilerek kurşuna dizilmesinin ardından, çatışma sonrasında Derik ilçesinde bulunan özel harekât timleri, karakolda Mehter Marşı çalarak bu olayı kutlamışlardı.

HPG'li Mustafa Tangören için Yeniköy Mezarlığı'nda cenaze töreni düzenlendi. Törene 5 bine yakın kişi katıldı. Cenazede Öcalan'ın posterleri, KCK bayrakları açılarak Tangören'in tabutuna KCK bayrağı sarıldı. Binlerce kişi sık sık "Güneşin yoldaşı ölümsüzdür", "Şehit namirin", "İntikam İntikam", "Ey şehit riya te riya me ye" sloganları attı. Tören sırasında F-16 tipi savaş uçakla-

rın alçak uçuş yapması kitle tarafından tepkilerle karşılandı.

"Kürt halkının şehidini" on bin kişi uğurladı

Hakkari'nin Yüksekova kırsalında 23 Ağustos'ta çıkan çatışmada yaşamını yitiren HPG'li **Kazım Yakın**, Hakkari'de yaklaşık 10 bin kişinin katılımıyla toprağa verildi.

Yakın'ın cenazesi, karanfillerle donatılan tabut içerisinde ilk önce Keklikpınar Mahallesi'ndeki evinin önüne getirildi. Yakın'ın büyük posterleri taşınarak, KONGRA-GEL ve HPG bayrakları açıldı. Evinin önünde konuşma yapan anne Adile Yakın, "**Serdar Kürt halkının şehididir. Serdar Kürdistan özgürlük mücadelesinin şehididir**" dedi. Yakın'ın evinin önünde toplanan binlerce kişi, cenazeyi toprağa vermek üzere Serisole Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti.

Yakın için gerçekleştirilen törende, sık sık, "**Serdar yoldaş ölümsüzdür**", "Şehit namirini", "**İntikam**" sloganları atıldı. Cenaze töreninin ardından binlerce kişi, sloganlarla taziyeye doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş sırasında asker ve polis lojmanlarından Türk bayraklarının asılması tepkilere neden oldu. Yaşanan kısa süreli gerginlik, DTP'li yöneticilerinin araya girmesiyle sona erdi. (H. Merkezi)

Askerlikte şüpheli bir ölüm

Her erkeğin "asker doğduğu" Türkiye'de askerlik yapmak sırat köprüsünden geçmek kadar zorlu ve tehlikeli. 20 yaşına gelmiş gençlerin "kutsal görevi" vatan müdafası için ne kadar gönüllü "ileri atıldıkları" hemen hemen tüm kesimler tarafından tartışılmaktadır. Askerlik yapmak istemeyen daha doğrusu vicdani ret hakkını kullanan ya da askeri nizamla uymayan insanların yaşadıkları gazetelerin 3. sayfaalarında "intihar" haberleri olarak verile de aslında cinayet olarak karşımıza çıkmaktadır çoğu zaman.

Bu haberlerden biri de Kıbrıs'ta askerlik yapan ve henüz acemi birliğinde bulunan **Mesut Dağbay** adlı bir gence ait. Aslen Bitlisli olan ve Lefkoşa 2. Mekanize Piyade Alayı'nda henüz 16 günlük asker olan Mesut Dağbay'ın babası 8 Temmuz'da bir binbaşı tarafından aranarak: "**oğlun yanlış yaptı, kendini vurdu**" sözleriyle oğlunun ölümünden haberdar oldu. Haberi aldıktan birkaç gün sonra cenazeyi teslim alan baba Mehmet Dağbay'a oğlunun cenazesi gösterilmeden gömüldü. Oğlunu son kez ölü fotoğraflarından gören Dağbay, bölük komutanlarının üstünkörü açıklamalarda bulunduğunu ve oğlunun arkadaşlarıyla görüşürken yanlarında bulunan

komutanlar nedeniyle askerlerin oğlunun nasıl öldüğüne dair bir şey söyleyemediklerini, sadece bir askerin ancak terhis olduktan sonra konuşacağını söylediğini söyledi. Oğlunun intihar ettiğine inandığını söyleyen baba Dağbay sağ göğsünden vurulan Mesut Dağbay'ın bu şekilde kendisini vuramayacağını, 16 günlük askere silah verilemeyeceğini belirtirken, silahın oğlunu belinde bulduğu koşu nasıl girdiğini soruyor. Balistik incelemesinde kendisini vurduğu iddia edilen G-3 uzun namlulu silahın üzerinde 5 ayrı parmak izine de rastlandığını ekleyen baba Dağbay "bu ülkede ölen askerler şehit kabul edildiğinden tabutları Türk bayrağına sarılır. Oğlumun tabutunda bayrak yoktu. Bu Mesut'u şehit kabul etmedikleri anlamına geliyor. Öyle ise Mesut'umu askeriye vurdu" dedi.

Olaydan iki gün önce kardeşyle telefonda konuştuğunu söyleyen **Kerem Dağbay** ise, kardeşinin intihar etmesi için bir nedeni olmadığını özellikle vurguladı. Ancak bir subayın kardeşini sürekli sözlü olarak taciz ettiğinden şikayet ettiğini belirten Kerem Dağbay kardeşinin ölümünün açıklığa kavuşmaması durumunda AİHM'e kadar gideceklerini söyledi. (H. Merkezi)

Başbakan R. Tayyip Erdoğan'ın Rize'de yaptığı konuşma ile çevre sorununa dair "engin" düşüncelerini de öğrenmiş olduk. Kendini "çevrecinin daniskası" ilan eden Başbakan, çevrecileri hedef tahtasına koyarak, çevrenin nasıl korunacağına dair "önemli" dersler verdi. Bununla yetinmeyen Erdoğan, Sofya'dan Sinop'a bisikletlerle gelen ve yasal başvurularla kamp kuran **Ekotopya** çevrecilerine de "değinden" geçemedi. Erdoğan, "Sinop'a gitmişler. Nükleer santral Sinop'ta değil Akkuyu'da yapılacak. Adresi de yanlış almışlar" sözleri ile kendince çevrecilerle dalga geçmeye çalıştı. Erdoğan'ın açıklamalarından sonra jandarma tarafından resmi izinleri iptal edilen ve apar topar kamptan çıkarılan çevrecilerin Sinop Valiliği önünde yapmak istedikleri eyleme de engel olundu. Çevrecileri gözaltına alan polis gece yarısı onları şehri terk etmek zorunda bıraktı.

Asıl çevreci benim diyen "çevrecinin daniskası" Rize'de

kurulacak hidroelektrik santrallerine karşı çıkan Rize halkını da uzun bir süredir verdikleri mücadeleden anlamsız olduğuna ikna etmeye çalıştı. Öyle ya, köylüler yıllardır yolları boşuna arşınlıyor,

ken, denizlere dolgu yapılırken görünmüyor. AKP döneminde kıyıların, ormanların, limanların satılacağını açıklayan Maliye Bakanı gazeteciler önünde kükrerken çevrecinin daniskası

Daniskanın böylesi!

Kadıköy Meydanı'nda miting örgütüyor, çevre sorununa dikkat çekmeye çalışıyordu. Erdoğan'ın yeni öğrendiğimiz bu meziyeti nedense Antalya'da yanan ormanlar **MNG Holding'e** peşkeş çekilir-

oralı olmuyordu. Zehirli gemiler denizlerde insan sağlığını tehdit ederken, Dilovası'nda, Tuzla'da zehirli variller ortaya çıktığında çevrecinin daniskası ortalıkta görünmüyordu.

Çevrecinin Daniskası çevreye zarar!

Rize Valisi tarafından çevreye önemli boyutlarda zarar verdiği gerekçesiyle eleştirilen hidroelektrik santralleri çevrecinin daniskası tarafından HES hararetle savunuluyor. Doğu Karadeniz'in en güzel bölgelerine inşa edilecek HES'ler ile doğa tahrip edilecek, bölge halkı göç etmek zorunda kalacak. Fırtına Vadisi,

Çevrecinin daniskası Erdoğan, Antalya'da yanan ormanlar MNG Holding'e peşkeş çekilirken, denizlere dolgu yapılırken görünmüyor.

İkizdere ve Senoz derelerinin ardından Fındıklı'da Çağlayan ve Arılı dereleri üzerinde HES inşa edilmek isteniyor. Sadece Çağlayan deresi üzerinde 8 adet HES yapılması planlanıyor. Fındıklı de-

relerinin hayat verdiği vadilerde ekolojik sistem sona erecek. Devlet Su İşleri tarafından Elektrik Piyasası Düzenleme Kurulu **'Su kullanımı hakkı'** kanununa dayanarak yapılmak istenen HES'ler bölgenin yapısını temelden değiştirecek. Fındıklı Derelerini Koruma Platformu derelerin ve bölgedeki doğal yaşamın korunması amacıyla bir süredir mücadele yürütüyor. Bölge halkı ve köylülerin destek verdiği hareket HES'lerin sadece doğa katliamını değil çevresinin değişmesi ile insan yaşamını da derinden etkileyeceğini dile getiriyor.

Erdoğan'ın meydanlarda yaptığı demagojilerin aksine gerçekte AKP hükümeti tüccar anlayışı ile çevreye en büyük zararı veren hükümetlerden biridir. Emperyalistlerin emrinde Türk hakim sınıflarının sözcülüğünü yapan AKP'nin çevreye duyarlı bir politika izlediği açıkça görülüyor. Kasalarını doldurmak için herşeyi mübah gören AKP ve lideri Erdoğan bu koşullarda olsa olsa "uşaklığın daniskası" olabilir. **(H. Merkezi)**

Ölümü gardiyanın elinden oldu

Hapishanelerde göz göre göre ölümlerden biri de Mardin Hapishanesi'nde yaşandı. Hasta tutsakların tedavilerinin yapılmadığı, her şeyin idarenin keyfiyetine bırakıldığı ve tüm bu uygulamalarla **tretmanın** yani tutsakların "ehlileştirilmesi"nin hedeflendiği F tipi hapishanelerde ölüm kol geziyor, bu kez haber Mardin'den geldi.

Daha önce annesine, tutuklandığından beri sürekli dayak yediğini ve özellikle Seyithan ve Şirin adında iki gardiyanın kendisini sürekli dövdüğünü söyleyen **Abdülaziz Ekinci 22 Ağustos'ta yaşamını yitirdi.**

Oğlunun görüşe ancak iki koluna gardiyanların girmesiyle yürüyerek gelebildiğini anlatan anne Ekinci, "oğlum sırtı, gözü morarmış görüşe geliyordu. Daha önce benimle konuşuyordu. Sonraları konuşmama başladı" dedi. Bu süreçte Adalet Bakanlığı'na yaklaşık 20 dilekçe gönderdiğini, fakat hiçbir yanıt alamadığını söyleyen anne Ekinci, başvurduğu İHD'nin yazdığı dilekçeyle oğlunu tedavi etmeye başladıklarını ancak tedavilerin yarım kaldığını ifade etti. Abdülaziz'in ailesi Başgardiyan **Mehmet Zahir Aydın** ile gardiyanlar **Seyithan Tosun** ve **Mehmet Şirin Bayık** hakkında şikayette bulundu ancak Mardin Cumhuriyet Başsavcılığı kovuşturmayla yer olmadığına karar verdi. **(H. Merkezi)**

Erbakan serbest, tutsaklar ölüyor!

Erol Zavar'a Yaşama Hakkı Koordinasyonu ile aralarında Partizan'ın da bulunduğu devrimci ve demokrat kurumlar 29 Ağustos'ta YKM önünde biraraya gelerek **"Necmettin Erbakan serbest, hasta tutsaklar ölüyor"** şiarıyla Adalet Bakanlığı'na yürüdü ve Bakanlık yetkilileri ile görüştü. Basın açıklamasından önce kurumlar Adalet Bakanlığı önünde beklerken, bir heyet de Bakanlık yetkilileri ile görüştü. Erol Zavar'ın kızı, Bakanlık önünde bekleyen kitleye babasının "Ölümü ektime randevu yerinde" adlı şiir kitabından bir şiir okudu. Daha sonra yapılan basın açıklamasını okuyan Elif Zavar; Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Kanunu'nun M 16/2. maddesine uyan birçok tutsak olduğuna dikkat çekti.

Heyetin dönüşünün ardından yapılan açıklamada; "Bizler, aşağıda imzası bulunan kurumlar, bir kez daha, acil olarak Erol Zavar'ın ve onun durumunda bulunan pek çok tutuklunun tedavilerinin dışarıda sürdürülmesi için serbest bırakılmalarını istiyor, herkese eşit adalet ve sağlık talebimizi yineleyerek, başvurularımız sonuçlanana kadar alanlara inmekten vazgeçmeyeceğimizi duyuruyoruz" denildi. **(Ankara)**

Hapishanelerde Kürtçe yasağı

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan PKK tutsağı **Cengiz Atsız**, Dicle Haber Ajansı'na gönderdiği mektupla hapishanedeki Kürtçe sorununu aktardı. Mektubunda Kürtçe yasak nedeniyle Kürtçe yayınların hapishaneye alınmadığını söyleyen Atsız, **anadillerinde** hiçbir eser okuyamamaktan, **anadillerinde** araştırma inceleme yapamamaktan ve kendilerini geliştirememekten şikayetçi... Söz konusu yasaklara ilişkin birçok yasal girişimde bulduklarını fakat herhangi bir sonuç elde edemediklerini bildiren Atsız, gerekli duyarlılığın sağlanmasını istedi.

Kürtçe yasağının tek adresi Tekirdağ değil. Kırklık F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsaklara Kürtçe konuşmaları için hücre cezası verildiği öğrenildi.

(H. Merkezi)

Dilovası "Çöpovası" yapılmak isteniyor!

Kuruçesme halkı kalıcı çözüm istiyor

Kuruçesme Mahallesi halkı **Şehir Plancıları Odası** ile birlikte yıkımlara karşı hazırladıkları alternatif çözüm projesini Buca Belediyesi'ne sundu.

Kuruçesme Mahallesi halkı bir süre önce yüz yüze kaldıkları yıkım kararına karşı mücadele etmiş ve mahallede bulunan 62 hanenin yıkım kararını erteletmişti. Ancak bunun geçici olduğunu ve kalıcı bir çözüm istediklerini söyleyen mahalle halkı, Şehir Plancıları Odası ile birlikte İzmir Büyükşehir Belediyesi, Buca Belediyesi ve Başbakanlığa sunmak üzere yıkımlara karşı alternatif bir proje oluşturdu.

26 Ağustos 2008 Salı günü İHD İzmir Şubesinde, hazırladıkları alternatif proje ile ilgili basın toplantısı düzenleyen **Kuruçesme Halk İnişiyatifi**, ertesi gün Buca Belediyesi önünde yaptıkları basın açıklaması ile projeyi Belediyeye sundu. Basın toplantısında söz alan Şehir Plancıları Odası İzmir Şubesi eski başkanı **Tuncay Karaçorlu**, Kuruçesme'de yaşayan 62 ailenin, hazine arazilerine ilişkin yasadan yararlanabilme olanağına sahip olmaları sağlanırsa kamu lehine yapılacak bir kamulaştırma ile bu sorunun çözüleceğini söyledi. **(İzmir)**

Halk yolu trafiğe kapattı

Adapazarı'nda, seçim zamanı oy istemeye gelen siyasilerin kendilerine verdikleri üst geçit sözünü tutmaması üzerine eylem yapan halk, E-25 otoyolunu 1.5 saat süreyle trafiğe kapattı.

150 kişinin katıldığı eylem, 25 Ağustos günü, akşam saatlerinde meydana gelen trafik kazasının ardından gerçekleşti. Kitle E-25 karayolunu trafiğe kapatarak, tepkisini dışı vurdu. Eylem sırasında yoldan geçmek isteyen sürücülerin engellenmesi üzerine sürücülerle eylemciler arasında arbede yaşandı.

E-25 Karayolu'nun **Adapazarı Arifiye Kirazca Mahallesi**'nde yaşanan ve kilometrelerce araç kuyruğu oluşmasına neden olan gelişme üzerine bölgeye polis ve jandarma gönderildi.

Ancak kadınların da yoğun bir katılımının olduğu kitle, yolu açmamakta kararlı olduklarını haykırarak, karayoluna sandalyelerini atıp oturdu.

Eylem emniyet ve jandarma güçleriyle yapılan görüşmelerin ardından, 1.5 saat sonra sona erdirildi.

(Kartal)

Dilovası, bölgedeki Dilderesi'nden ve ovalık bir coğrafi özelliğe sahip olmasından kaynaklı, ikisinin birleşimini çağrıştıran Dilovası adını almış. Bundan yıllar önce Dilderesi'nde balık avlanır ve yüzülürmüştü.

Ancak '70'li yıllardan itibaren bölgede kurulmaya başlanan fabrikalar, bölgenin giderek ağır sanayi bölgesine dönüşmesi, havası ve suyu temiz olan Dilovası'nın hem suyunun hem de havasının zehirlenmesiyle devam etmiş. İnsanlar uzunca yıllar zehir solur olmuşlar.

Dilovası son yıllarda bölgede artış gösteren kanser vakalarıyla gündeme gelmekte. Yapılan incelemelerin tümünde, bölgedeki fabrikaların, gerek bacalarından çıkan dumanlarla gerekse çöplerle, etrafa üst boylarlarda kanserojen madde

yağdığı belirtilmekte.

Son dönemde bölgenin Organize Sanayi Bölgesi'ne dönüşürülmesinin yanı sıra, Dilovası çöplük yapılmak isteniyor! Uzunca zamandır bölgeye boşaltılan çöpler, halkı nefes almaz, camlarını açamaz hale getirmiş. Yaşanan tüm bu sorunlara karşı uzunca zamandır mücadele eden Dilovası halkı, mücadelesini birkaç yıl önce kurdukları **Dilovası Ekoloji ve Sağlık Derneği (EKOS-DER)** bünyesinde yürütüyor. İnsanlara zehir solutan hava kirliliğinin "çöplük projesiyle" katlanması üzerine, bölge halkı EKOS-DER öncülüğünde bir eylem gerçekleştirdi. **27 Ağustos 2008** tarihinde, Dilovası Belediyesi önünde gerçekleştirilen eylemde bir basın açıklaması yapıldı. Dernek adına yapılan açıklama,

Cumhurbaşkanının tecrit "duyarlılığı"

Kapatılan Refah Partisi Eski Genel Başkanı Necmettin Erbakan'ın 2 yıl 4 ay ev hapsi Cumhurbaşkanı Abdullah Gül tarafından "sürekli hastalık" nedeniyle kaldırıldı. 82 yaşında olan Erbakan'ın yaş itibarıyla de "cezasını çekme koşullarının olmadığını" "insani duyarlılığı" gereği gören Cumhurbaşkanı önemli bir kısmı ölümcül hastalıklara yakalanan 52 hasta tutsağın ise keyfi uygulamalar ve işkence merkezleri olan hapishanelerde yaşayabileceği kanaatinde.

Ergenekon sanıklarından **Ayşe Özdemir** ve **Ferit İlsever** de "hastalıkları" nedeniyle serbest bırakılan isimler arasında yer alıyor. Ancak tutsak yakınları örgütlerinin hücre tipi hapishanelerin kanlı bir katliamla hayata geçirmesiyle birlikte hemen her gün Adalet Bakanlığı, Başbakan, Cumhurbaşkanı ve yetkili tüm mercilere hasta tutsakların serbest bırakılması, tedavilerinin yapılarak ölümlerin engellenmesi yönü talepleri, her defasında "ilgilileniyoruz", "gerekini yapacağız" vb. söylemlerle ya ertelenmiş ya da reddedilmişti. Kanser hastası olan ve tüm başvurulara rağmen tahliye edilmeyen Ali Çekin geçtiğimiz ay yaşamını yitirmişti.

Siyasi tutsakların ölümü mahkum edilmesi, si sistemin dışlarına kan taşıyanları ise affe-

dilmesi üzerine yapılan basın açıklamalarına gösterilen tepkilere Cumhurbaşkanlığı Basın Merkezi hızlı bir cevap vererek Cumhurbaşkanı'nın hasta olan tutsaklardan **haberdar olmadığını**, kendisine **hiçbir başvuru yapılmadığını** belirtti. Tüm başvuruların ayırım gözetilmeksizin değerlendirileceğini de eklediği açıklamada "Erbakan'ın cezasının kaldırılması ile ilgili olarak Sayın Cumhurbaşkanımız hakkında yapılan gerçeğe aykırı yorum ve değerlendirmelerin kamuoyunu yanıltma ve Cumhurbaşkanlığı makamını yıpratma amacına yönelik olduğu düşünülmekte ve bu yöndeki yayınlar iyi niyetle bağdaştırılmamaktadır" denilecek, tutsak aileleri ve örgütlerinin taleplerinin art niyetli olduğuna kadar vardırdı. Burada şu soruyu sormak lazım. Din tüccarlığı yaparak devleti trilyonlarca dolandıran, devletin "bölünmez bütünlüğü"nü savunmak adı altında elini halkımızın ekonomik-sosyal haklarını sandukladığı ve şahsi hiçbir çıkar gözetmeden mücadele ettikleri için işkencelerden geçirilip, gözaltına alınıp tutuklanan insanların tedavilerinin yapılması ve serbest bırakılması istemindeki niyet yaşam hakkını savunmak

madı, Dilovası'nda sahillerin doldurulduğuna, ormanlık alanların tahrip edilerek, kömür sanayiine yer açılmaya çalışılmasının yanı sıra, bölgenin Gebze'nin çöp deposu haline getirilmeye çalışıldığına yer verildi. 2006'dan itibaren hayata geçirilmeye çalışılan bu projeye, bilim-sek araştırmaların sonuçlarını da dikkate alarak, daha başından

itibaren halk olarak karşı çıktığının, konuya ilişkin birkaç kez imza toplandığının da vurgulandığı açıklamada, gelinen noktada bilimin haklılığının bir kez daha kanıtlandığının altı çizildi.

Açıklamada ayrıca yapılan yanıltan dönülmesi istenerek tesisin en kısa zamanda Dilovası dışında, uygun bir yere taşınması talep edildi. **(Kartal)**

olduğu için mi kötüdür?

Odak Dergisi Eski Yazı İşleri Müdürü **Erol Zavar** 2001 yılından beri tutuklu bulunduğu Sincan 1 No'lu F Tipi'nde mesane kanseri hastalığıyla ölümlü sınırına gelmiş bulunmaktadır. İleri derecede şizofren olduğu için kimseyle konuşmayan **Mesut Deniz** Sincan 1 No'lu F Tipi'nde günlük ihtiyaçlarını dahi karşılamakta zorlanıyor. Aynı hapishanede bulunan **Yaşar İnce** Hepatit-B hastalığına bağlı olarak gelişen birçok hastalığa karşı direnirken hastaneye düzenli olarak götürülmüyor ve ilaçlarını temin etmekte idare tarafından birçok engellemeyle karşılaşılıyor. 1994 yılında müebbet hapis verilen **Aynur Epli** hapishane hapishane do-laştırıldıktan sonra 2007'de Sirt E Tipi Hapishanesi'nde kendisine bağırsak kanseri teşhisi konuldu. Ancak ne ilaçları düzenli olarak verildi, ne de rutin olarak yapılması gereken doktor kontrolleri yapıldı. Yine Sirt E Tipi Hapishanesi'nde tutsak olan **İnayet Mete** koroner ve miyokardit kalp hastalığı, polinöropati, bel fıtığı, boyun fıtığı, omurilik zedelenmesi, karaciğerde siroz, hiperlipidemi, yüksek kolesterol, yüksek trigliserid, mide ülseri, hemoroit, gravitasyonel egzama, kronik egzama gibi bir çok hastalıkla birlikte yaşam mücadelesi veriyor. Bolu F Tipi'nde bulunan **Meh-**

met Ali Çelebi, Gebze M Tipi hapishanesinde **Hatice Bolak**, Sincan F Tipi'nde **Mustafa Gök Wernicke** Korsakoff hastası; İzmir Kırıklar 1 No'lu F Tipi'nde **Abdulsamet Çelik** lösemisi hastası olduğu için 15 günde bir 2 ünite kan takviyesi yapılması gerekiyor, ancak 45 günde belki götürüldüğü hastanede kan olmadığı gerekçesi ile 1 ünite kan verilerek geri gönderiliyor. Aynı hapishanede bulunan **Memduh Kılıç**'ın ise akciğerlerinin işlevi bitmiş durumda ve ölüme yaşam arasında mekik dokuyor. Erbakan'dan 3 yaş büyük olan 85 yaşındaki **Yusuf Kaplan** kalp yetmezliği, koroner arter, görme bozukluğu, solunum yetmezliği gibi birçok hastalıktan kaynaklı vücudunun % 79'unu kullanamaz durumda Elazığ E Tipi Hapishanesinde yaşam mücadelesi veriyor. İşte tutsak yakınlarının ve örgütlerinin iyi niyetle hareket etmeden acilen serbest bırakılmasını istediği tutsaklardan bazıları.

Mersin'de ortak eylem

30 Ağustos Cumartesi günü biraraya gelen **DHP, ESP** ve **Partizan** bir basın açıklaması yaparak kontrgerillanın dağıtılmasını istedi. Yapılan açıklamada Maraş, Sivas, Çorum, Gazi ve daha birçok faili meçhul katliama imza atan kontrgerillaya karşı kitlelerin örgütlenmesi gerektiği dile getirildi. **(Mersin)**

Nepal'de kitle örgütlerinin ve partilerin çağrısı üzerine hükümet kurma görevini üstlenen **NKP(Maoist)**, **UML** ve **MJF** partileri ile anlaşarak **Federal Demokratik Cumhuriyetin ilk hükümetini** oluşturdu. Prachanda yoldaş Kurucu Meclis'teki 25 partinin 21'inin desteği ve 464 oyla başbakanlığa seçildi. Kongre Partisi ise aleyhte oy kullandı. Prachanda **18 Ağustos**'ta yemin ederek göreve başladı.

Hükümet kurmadan önce kamuoyuna önerilerini 15 başlık altında sunan NKP (Maoist) yeni hükümetin güvenlik, dış güvenlik ve su kaynakları konusunda ulusal konsensüsü sağlaması gerektiğini, dış politikayı yeniden tanımlayacağını, diğer ülkelerle yapılan eski anlaşmaları gözden geçireceğini belirtti. Kral ve ailesinin mülkiyetinin kamulaştırılması, barış sürecinin sonuca ulaştırılması, iki ordunun 6 ay içinde birleştirilmesi, fiziksel altyapı inşaatlarına öncelik verilmesi, Ulusal Planlama Komisyonu üzerinden kamu-özel sektör işbirliğinin geliştirilmesi ve devrimci toprak reformunun yapılması da yeni hükümetin öncelikleri arasında yer alacak. UML ve MJF'nin de imzaladığı 5 sayfalık hükümet programında yeni anayasanın hazırlanması süreci de planlandı.

Hükümette UML, NKP(Maoist)'ten sonra en çok yetkiye sahip olan parti oldu. Hükümette **Baburam Bahattarai** Finans Bakanı, **Badal** yoldaş Savunma Bakanı, **Mahara** yoldaş Bilgi ve İletişim Bakanı, **Dev Gurung** yoldaş ise Hukuk ve Parlamenter İşler Bakanı oldu.

Yeni Nepal'in ilk hükümeti kuruldu

Prachanda yoldaş başbakanlığa seçilişinin ardından halka yönelik ilk mesajını 23 Ağustos tarihinde verdi. Hükümetin ulusal-çılığa, cumhuriyete ve sosyo-ekonomik değişime ağırlık vereceğini vurgulayan Prachanda yoldaş, halkın kendilerinden büyük bir beklentiye sahip olduğunu ve bunları yerine getirmek için nesnel ve planlı şekilde çalışacaklarını ifade etti. Ulusal egemenliği, bağımsızlığı ve toprak bütünlüğünü korumanın öncelikli görevleri olacağını belirten Prachanda ulusal birliğin Himal, Pahad, Terai ve Madhesi milliyetlerinden halkın eşitliği üzerinden sağlanacağını açıkladı. Yeni hükümetin demokrasisi güçlendireceğini sav-

nan Prachanda çok partili demokrasi, periyodik seçimler, hukukun üstünlüğü gibi modern demokratik ilkelere bağlı olacaklarını, demokrasisinin sözde değil halk için demokrasi şeklinde hayat bulacağını vurguladı. Yoksulluk, işsizlik gibi sosyo-ekonomik sorunlara önem vereceklerini, modern sarnay ekonomisine kamu-özel sektör işbirliği ile geçeceklerini belirten Prachanda, anayasayı zamanında yazmayı da temel görevleri arasında saydı.

Prachanda yoldaş başbakan seçilmesinin ardından Halk Kurtuluş Ordusu'nun başkomutanlığı görevinden ayrıldığını belirtti ve Kurucu Meclis üyesi Maoistlerin HKO için-

Finans Bakanı Baburam Bhattarai ise 25 Ağustos'ta yaptığı açıklamada Maoistlerin önderliğindeki hükümetin iddiaların aksine 2-3 aylık ömrü olmadığını, önüne koyduğu görevleri tamamlayacağını belirtti. Seçimlerde yenilen güçlerin hükümetin düşürülmesi için çalıştığını, bunun Yeni Nepal'in önüne engel çıkarmak anlamına geldiğini vurguladı.

deki konularını diğer yoldaşlarına bırakacağını ifade etti. Savunma Bakanı Ram Bahadur Thapa 'Badal' da orduların birleştirilmesinin 3 ila 6 ay arasında tamamlanacağını belirtti.

Finans Bakanı **Baburam Bhattarai** ise 25 Ağustos'ta yaptığı açıklamada Maoistlerin önderliğindeki hükümetin iddiaların aksine 2-3 aylık ömrü olmadığını, önüne koyduğu görevleri tamamlayacağını belirtti. Seçimlerde yenilen güçlerin hükümetin düşürülmesi için çalıştığını, bunun Yeni Nepal'in önüne engel çıkarmak anlamına geldiğini vurguladı. Bhattarai yoldaş hükümetin yeni bütçeyi Eylül ortasında sunacağını, kamu-özel sektör işbirliğinde merkezi rolün özel

sektöre devredileceğini açıkladı.

Maoistler Kongre Partisi'nden Cumhurbaşkanı seçilen **Yadav**'in görevini kötüye kullandığını, yetkisini aşmış olduğunu iddia etmekte. Sembolik bir yeri olan ve önüne gelen kanunları değerlendirip onaylaması gereken Yadav'ın hükümetin kurulma sürecindeki müdahaleleri tepki çekerken Hindistan büyükelçisinin cumhurbaşkanı ile sıkça ve teklifsizce görüşmeler yapması ve Hintli büyükelçinin tavsiyesi üzerine Çin'deki olimpiyat oyunlarının açılış törenine katılma programını iptal etmesi halkta Cumhurbaşkanı'nın Hindistan'ın çıkarları doğrultusunda hareket ettiği fikrini uyandırmakta.

Bununla birlikte Maoistler halkın somut sorunlarını çözmek için çeşitli projelere de hayat vermekte. Nepal gençliği içinde büyük etki yaratan ve geniş bir kitleyi örgütleyen **Geçiş Komünistler Birliği** (YCL) gerici tepkisini çekerken ortaya koyduğu kampanyalarla halkın desteğini almaya devam ediyor. Örgütsel yapısını yeniden düzenleyen ve geniş kitle örgütü şeklinde yeniden örgütlenen YCL "halka hizmet" sloganı ile üretim altyapı çalışmalarına katılmakta, sanatsal ve kültürel aktiviteler örgütlemektedir. Geçtiğimiz ay Kathmandu yolunun genişletilmesi çalışmalarına katılan YCL üyeleri yeni kampanyaları ile tüm ülke çapında kolektif üretime katılacaklarını açıkladılar. Bu çalışmaya yüz binlerce gencin katılımı bekleniyor. Birçok yerel örgütlenme aynı zamanda uyuşturucuya, alkollüğe, hirsızlığa karşı bilinçlendirme çalışmaları da yapmaktadır.

Nepal'de son yıllardaki gelişmeler hem dünyanın ilericisi demokratik kamuoyu hem de dünya gericielerinden büyük önem taşımakta ve sınıf mücadelesine değerli veriler sunmaktadır. 10 yıllık Halk Savaşı'nın ve 19 günlük Halk Hareketi'nin ardından yaşanan gelişmeler dünyanın tek Hindu krallığının devrilmesi ve dünyanın en genç cumhuriyeti olan Federal Demokratik Cumhuriyetin ilanı ile devam etmektedir. Kurucu Meclis seçimlerinden büyük bir zaferle çıkan

gulamaktadır. Basanta yoldaş 10 yıllık Halk Savaşının temelleri üzerinde gelişen ve 12 maddelik anlaşma ile desteklenen Nisan 2006 Halk Hareketi'nin Nepal'de monarşiye son verdiğini ve Federal Demokratik Cumhuriyetin yolunu açtığını belirtmekte; "Anlaşılmalıdır ki, monarşinin sona ermesi feodalizmin sona ermesi değildir, fakat gerici iktidar içinde monarşinin merkezi rolünün sona ermesidir. Bu Nepal halkı tarafından gerçekleştirilen olağandışı bir kazanımdır. (...) Feodal monarşi sona ermesine karşın Nepal'in yarın-

rasi ve bağımsızlık taleplerine karşı son saldırıya hazırlandığını belirterek tüm demokratik, yurtsever ve sol güçlerin proletarya partisinin önderliği altında nihai saldırı için birleşmesinin anın görevi olduğunu açıklamakta ve ancak Yeni Demokratik Devrimi tamamlayarak ve emperyalizmi ve feodalizmi Nepal'den tasfiye ederek enternasyonal proletaryanın parçası olan NKP(Maoist)'in enternasyonalist görevini yerine getireceğini ve 21. yüzyılın ilk 10 yılı içinde dünya proleter devriminin kapısını açacağını vur-

"**Kazanacağımız Dünya Haber Servisi**"nin 25 Ağustos tarihli haber-yorumunda ise Nepal'deki gelişmelere görece eleştirel bir yaklaşım sergilenmekte ve Maoistlerin karşılaştığı güçlükler sıralanmaktadır. UML partisinin halk karşıtı-gerici bir parti olduğu ve Halk Savaşı'na karşı hükümetin başı olarak mücadele ettiğini, MJF'nin ise Hindistan yanlısı ve devrimci olmayan bir parti olduğunu belirterek bu iki partinin devlet işlerinde temel rol oynamaya devam edeceği vurgulanmaktadır. Cumhurbaşkanı

teğın sağlanmasının önemi vurgulanmakta ve dayanışma gösterenler arasında ILPS'yi tanıtmaktadır. Yazıda NKP(Maoist) önderlerinden **Kissoon** yoldaşın yazısından da alıntı yapılmaktadır. Kissoon yoldaş enternasyonal dayanışma çağrısında bulunmaktadır. Nepal devriminin gelişmelerini keskinleştiği, yoksulluğun çok yoğun olduğu Hindistan ve Bangladeş gibi dev ülkeler başta olmak üzere bölge halklarını doğrudan etkileyeceğini ve bu ülkelerdeki mücadeleleri geliştireceği vurgusu yapılmaktadır. "Hamas'ın Filistin'de hükümet olmaması için nasıl bir darbe yaptığını gördük. ABD'nin benzeri bir planı Nepal için deneyebileceğini düşünmek için çok neden var. Bu nedenle NKP(Maoist) planlı hareket etmekte ve her olasılığa karşı hazırlanmaktadır."

Baburam Bhattarai yeni dönemlerin yeni önderlikleri beraberinde getirdiğini ve yeni bir Nepal için yeni önderin Prachanda yoldaş olduğunu belirtmektedir.

Yeni Nepal için yeni önderlik

Nepal Devrimi zorluklara karşın ilerlemeye devam etmektedir. NKP(Maoist)'in halkı seferber ettiği dönemlerde gericiilere geri adım atılabilemesi gericielerin yabancı güçlerle işbirliği içinde komplolara ve çeşitli gizli çalışmalara başvurmasını beraberinde getirmektedir. Stratejik saldırı aşamasını nihayete erdirmek için Nepalli Maoistlerin ihtiyaç duyduğu enternasyonal dayanışma da dünyanın tüm devrimci demokratik güçleri açısından önemli bir görevdir.

NKP(Maoist) cumhurbaşkanlığı ve meclis başkanlığı seçimlerinde gericielerin oyunlarını bozmasa da özellikle Kongre Partisi'nin ve Hint egemen sınıflarının bir bölümünün aksi yönde yoğun çabasına rağmen hükümetin kurulmasında önderliğini sağlayabildi. Prachanda yoldaşın başbakanlığında kurulan hükümetle devrim mücadelesinde ileriye doğru adımlar atma çabasında olan NKP(Maoist), ülke içinde sınıfsal kutuplaşmanın daha da keskinleşeceğini öngörmekte ve Yeni Demokratik Devrim için nihai saldırıya hazırlandığını belirtmektedir. ABD emperyalizminin ve Hindistan yayılmacılığının aktif müdahalelerinin de yaşandığı süreçte gericiler de karşı-devrimci bir saldırıya hazırlanmakta ve devrim mücadelesini boğmayı hedeflemektedir.

Konuyla ilgili süreç değerlendirilmesinde bulunan NKP(Maoist) MK üyesi **Basanta** yoldaş **Kızıl Yıldız** dergisinde yayımlanan yazısında Nepal Komünist Hareketi açısından tarihsel bir adım olan Halk Savaşı'nın başarıyla sürdürülüşü sayesinde partisinin Nepal'de demokrasi ve ulusalçılık yanlısı güçlü ve bağımsız bir akım yarattığını vur-

odal yarı-sömürge sosyo-ekonomik koşullarında çok küçük değişimler yaşanmıştır. Yeni Demokratik Cumhuriyetin hedefleri olan feodalizm ve emperyalizm halen varlığını korumaktadır. Nepal devletine hakim olan bürokrat ve komprador burjuvazi içte feodalizmin dışta ise emperyalizmin çıkarlarını temsil etmektedir. Bu nedenle geçtiğimiz Haziran ayında Kathmandu'da Garden Otel'de gerçekleşen partinin Merkez Komite toplantısı Nepal'de yeni demokratik devrimin önünde esas engelin komprador ve bürokrat burjuvazi olduğunu kararlaştırmıştır."

Basanta yoldaş yazısında ayrıca partisinde ve toplum içinde sağ oportünist akımın demokratik cumhuriyeti devrimin nihai hedefi olarak anladığını, sol sekter akımın ise kazanımları küçümsediğini belirtmekte; "Günümüz koşullarında sağ revizyonizmin esas tehlike olduğu Uluslararası Komünist Hareketinde sağ akıma karşı mücadeleye önem vermeli, sol sekterizme ve merkezci oportünizme karşı dikkatli olmalıyız."

Basanta yoldaş yazısında ABD emperyalizminin ve Hint yayılmacılığının yerli gericilerle birlikte Nepal halkının gerçek demok-

gulamaktadır.

Aynı dergide yazısı yayımlanan **Baburam Bhattarai** de yeni dönemlerin yeni önderlikleri beraberinde getirdiğini ve yeni bir Nepal için yeni önderin Prachanda yoldaş olduğunu belirtmektedir.

Gajurel yoldaş ise yazısında hükümette iki sorunun önlerinde durduğunu ifade ederek bunlardan ilkinin "politika ve program" anlayışlarında yaşadığını, diğerinin ise kamuoyunda "güç bölüşümü" olarak tanımlanan hükümet görevlerinin paylaşımında görüldüğünü açıklamaktadır. Gajurel yoldaş statükocu çizgi, fikir ve davranışların Nepal toplumunun ilerlemesinin ve kalkınmasının önündeki esas engel olduğunu vurgulamaktadır. Gajurel yoldaş yazısında ayrıca iki zit kutup arasında gidip gelen bazı güçlerin de mevcut olduğunu, devrimci güçler ilerlerken bunların kendilerini radikal olarak gösterdiklerini, statükocu güçler adım attığında ise onlara yaklaştığını, bu güçlerin bir süre daha varlığını koruyacağını ancak bütünüyle kutuplaşmanın gerçekleşeceği dönemde etkilerini yitireceklerini ifade etmektedir.

liği koltuğuna oturan Nepal Kongresi'nin merkezi önderlerinden Yadav'ın görevinin her ne kadar sembolik olduğu belirtile de ordunun başkomutanı olması ve sıkıyönetim ilan etme yetkisine sahip olması nedeniyle yeni güçlükler çıkarılabileceği belirtilmektedir. Yazıda ayrıca siyasi manevralar nedeniyle monarşinin yıkılmasıyla cumhurbaşkanının yemin etmesi arasında 55 günün, cumhurbaşkanının yemininden başbakanın yemin edişine kadar ise 3 hafta geçtiğini, yine tüm partilerin katılacağı ulusal birlik hükümeti önerisinin de yaşam bulmadığı ifade edilmektedir. Yazıda emperyalistlerin HKO üyelerini Nepal ordusu içine birer birer alarak eritmeye çalışacağı ve Halk Savaşı'nın özü olarak toprak devrimi ile tasfiye edilen feodalizmin yeni hükümet açısından ciddi bir sorun olacağı belirtilmektedir. Bu konularda henüz bir netlik sağlanmadığı da belirtilmektedir.

Nepal'deki gelişmeler üzerine sürecin bir özeti verildiği ABD menşei **Monthly Review** dergisinde **Bill Templar** imzalı "Nepal Devrimi İlerliyor" başlıklı yazıda da Nepal Devrimine enternasyonal des-

Konuyla ilgili bir diğer önemli yazı da İtalya'da **Yeni İtalya Komünist Partisi** çizgisinde hareket eden **La Voce** dergisinin 29 Temmuz tarihli sayısında yayımlanan "Nepal-21. Yüzyılda Uluslararası Komünist Hareketin İlk Büyük Zaferi" başlıklı yazısıdır. Bu yazının hem Nepalli Maoistlerin **Kızıl Yıldız** dergisinde yayımlanması hem de Montly Review dergisinde yer verilmesi yazının geniş bir kesim içinde gündemleşmesini sağlamıştır. Yazıda süregiden Nepal devriminin Uluslararası Komünist Hareket içinde çeşitli tepkilere neden olduğu belirtilmektedir. Buna göre çoğu olumlu olan bu tepkilerin bir kısmı çeşitli kaygıları ifade etmekte, bazıları ise olumsuz tutum sergilemektedir. Bu tepkiler dahi yazıya göre Nepal Devriminin önemini göstermektedir. Bu nedenle İtalyan devrimciler Uluslararası Komünist Hareket içinde açık bir tartışma başlatmanın zamanının geldiğini, böylece tartışmaların uluslararası komünist hareketin gelişmesi ve sekterliğin aşılması için yararlı olacağı vurgulanmaktadır. İtalyan devrimciler proleter devrimin yeni dalgasının başlangıcında sekterliği Uluslararası Komünist Hareketin zayıflığı olarak tanımlamaktadır. Yazıda ayrıca gerek çeşitli komünist partilerin gerekse de komünist partilerin ve devrimci örgütlerin oluşturduğu çeşitli platformların ve koordinasyonlarını Nepal Devrimi üzerine henüz net görüşler ortaya koymadığı vurgulanmaktadır.

Nepal Devrimi zorluklara karşın ilerlemeye devam etmektedir. NKP(Maoist)'in halkı seferber ettiği dönemlerde gericiilere geri adım atılabilemesi gericielerin yabancı güçlerle işbirliği içinde komplolara ve çeşitli gizli çalışmalara başvurmasını beraberinde getirmektedir. Stratejik saldırı aşamasını nihayete erdirmek için Nepalli Maoistlerin ihtiyaç duyduğu enternasyonal dayanışma da dünyanın tüm devrimci demokratik güçleri açısından önemli bir görevdir.

Emperyalizm, komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının "taraf"ı

Devrimci ve komünistlere saldırmaya devam ediyor!

80'lerle başlayan sosyalizme saldırı daha çok toplumu bireycileştirmeye, devrimci değerleri anlamsızlaştırmaya dönüktü. Dünyada emperyalist-kapitalizmin krize girmesiyle birlikte bir taraftan Marksizm iğdiş edilerek bir kez daha sözde "keşfedilme", diğer taraftan devrimci önderler devrimci niteliklerinden arındırılarak magazinleştirilme saldırısıyla karşı karşıya. Bunun yanında cepheden saldırılarak devrimci önderlere nerede ise milliyetçilerdi denilmekte. "Yeni nesil" bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Elbette bunda esas amaç halkın kurtuluşunun silahlı mücadeleye olduğu gerçeğini karartma ve emperyalist kapitalizmin ömrünü uzatmadır. Bu saldırıda Proletarya Partisi de önemli bir yerdedir. Fakat tarihin çarkı durdurulamayacaktır. Onun için bugün daha fazla devrimci değerlere sarılma, Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik hattında sınıf mücadelesinde kararlılık ve cüret etme günüdür.

2008 yılında burjuva-feodal basına **Taraf** isimli bir gazete daha dâhil oldu. Tüm burjuva yayın organları gibi bu gazetenin de bir "ihtiyacın" ürünü olarak yayın hayatına başladığı, bundan dolayı belirli amaçları ve görevleri olduğu anlaşılıyor. Görüldüğü kadarıyla ABD'nin Ortadoğu politikaları ekleninde, Türk kompradorlarının önüne koyduğu görevlere paralel yürüttüğü, reorganizasyon faaliyetlerinin basın ayağında önemli görevleri yerine getirmek için yayın hayatına başlamış bir gazete bu.

Taraf oldukça önemli görevleri olan ve bu kapsamda görünenin ötesinde, arkasında önemli bir gücün olduğu bir "gazete"dir. Bu anlamda misyonu ve bu misyonu oynarken kullandığı argüman ve araçları başlı başına incelemeye değer. Bu kapsamlı bir çalışmayı gerekli. Gazetenin borazanı olduğu sınıfın gerçek düşmanları olan devrimciler, komünistler ve Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisine dönük saldırılarını birkaç örnekle ele almaya çalışacağız.

Her "Taraf"ları yalan

Hakim sınıflar, sahtekârca, her zaman, ezilen emekçi halkımızı da kendi bayrağı altında toplamaya çalışır. Bunu yaparken ilk olarak halkımızın en ileri örgütlü gücü olan komünistleri ve devrimcileri alt etmesi gerekmektedir. Çünkü örgütsüz halkı yönetmenin kolay olduğunu yüz yıllık deneyiminden bilmektedir. Bundan dolayı örgütsüz olan geniş kitleyi hedef almaktan çok, küçük bile olsa ezilenlerin örgütlü gücünü ve hakim sınıfların sömürsüne son verip insanlığı kurtuluşa ulaştırarak olan komünistleri esas düşmanı olarak görüp, saldırılarının esasını onlara yöneltir. Halkın en bilinçli ve örgütlü gücü devrimci ve komünistlerdir.

Burjuva ikiye bölünmüşlüğü ile gerçek amacını gizleyerek demokratlığa soyunan **Taraf** gazetesinin devrimciler-komünistlere ve Marksizm-Leninizm-Maoizm ideolojisine saldırıya görev edindikleri anlaşılıyor. Bu yazarların bir kısmının geçmişte bazı "sol" çevrelerden gelmesi jargonlarının devrimcilere yakın olmasını beraberinde getirdiği için saldırıya daha özgünleştirmektedir. Yani sözde "sol" görünümle devrimci ve komünistlere saldırıyorlar.

Taraf gazetesinin "her **Taraf**" sayfasında gazetenin düzenli yazarları dışındaki "yazarların" yazıları yayınlanmakta. Gördüğümüz kadarıyla bu

sayfada birkaç yazı dışında genel **Taraf** çizgisinde ama "bağımsız" yazarların yazdığı yazılar yayınlanıyor. Bu sayfanın devamlı müdâvimlerinden birisi de **Rasim Ozan Küthahyalı** adlı "senarist-yazar" etiketli bir şahıstır. Bu şahsın yazılarını incelediğimizde devrimcilere, "solculara" akıl vermek adına devrimci ve komünistlere saldırdığını görmekteyiz. Devrimci değerleri, sözde "özgürlükçülük" adına karalamakta, çeşitli tarihsel süreçleri karalamak için değerlendirmekte, devrimci ve komünistlerin yarattığı değerlere saldırmaktadır. Her halinden sahibinin sesi olduğu ortaya çıkmaktadır.

Devrimciler yapmış olduğu hata ve yanlışların hesabını Türk-Kürt ve çeşitli milliyetlerden halkımıza vermekten çekinmezler. Yine devrimciler arasındaki eleştiri ve özelleştiri genel devrimci mücadelenin çıkarları için bir zorunluluk olarak kavranmaktadır. Buna karşın hâkim sınıfların devrimcilerin hatalarından yola çıkarak genel devrimci değerlere saldırısını, eleştiri değil, saldırı kapsamında değerlendirirler. Buradan hareketle de devrimci değerleri savunurlar.

Bu "gerçek üstücü" senarist zaten, 71'in devrimci önderlerinden **Deniz ve Mahir**'in bazı hatalı tespitlerinden yola çıkarak genel devrimci duruşlarına saldırmaya cüret etmektedir. Elbette tartışılan konu özgünlüğüne **İbrahim Kaypak**'a'yı anmaması da samimiysizliğinin göstergesi olarak anlamlandır. Bu devrimci önderlerin bir dizi hata ve yanlış tespitlerine rağmen halkımızın gönlünde ve bilincinde saygın yer edinmelerini sağlayan olgu elli yıllık pasifizme ve suskunluğa silahları ile son vererek silahlı mücadeleyi başlatmalarıdır. Onların bu niteliklerini atlayıp değerlendirme yapmanın burjuva tek yanlılığından öte devrimcilere saldırı olduğu ortadadır.

Satır aralarına gizli saldırılar ve gerçekler

Taraf gazetesinin 19 Temmuz 2008 tarihli sayısının "her **Taraf**" sayfasında yine R. O. Küthahyalı isimli senaristin "**Aleviler Türk Solu ve Ergenekon**" başlıklı "senaryosu" yayınlandı. Yazının genelinden, **Ergenekon** adlı yapılanın Sivas ve Gazi Mahallesi katliamını organize ettiğinin yapılan operasyonlarda açığa çıktığından, "Yükselen İslami Harekete karşı Alevileri bu sözde laik kampın öncüsü yapmak amaçlı" bu katliamların gerçekleştirildiğinden ve başarılı olduğundan bahsediyor. Devamında **Başbağlar** katliamı konusunda "PKK hareketi de Madımak katliamı sonrası fırsat bilmiş, Marksist-Leninist TİKKO ile ortak biçimde Sivas'a misilleme amaçlı **Başbağlar** katliamını gerçekleştirerek Alevileri kendi safına çekme çabasına girmiştir" deniyor. Sonuçta da **Ergenekon** operasyonunu "iki tarafın kışkırtması olarak" görmenin yanlışlığına vurgu yapıldı ve mecliste bu konuda araştırma önergesi veren **Ufuk Uras**'a büyük sosyalistlik atfedilerek bitiriliyor.

Bu yazıda ABD'nin Ortadoğu politikaları ekseninde yürütülen ba-

zı reorganizasyon faaliyetlerine ve "demokrasi mücadelesine" paralel devletin bazı olumsuz unsurlardan temizlendiğinin propagandası yapılarak, Alevileri düzen içine çekmenin çalışması yürütülürken aşıktan Proletarya Partisi'ne saldırı da elden bırakılmıyor.

Öncelikle bu zata Alevilerin Selçuklulardan bu tarafa hep hakim sınıflar tarafından kırımından geçirildiğini, hakim sınıflarla hiçbir zaman barışık olmadıklarını hatırlatmak isteriz. Alevilerin başka inançtan halkımızla esasta sorunu olmamıştır. Tarihsel süreçler incelendiğinde bunlar görülecektir. Osmanlı'da artan vergiler sonucu yaşayamaz hale gelen halkımız ayaklanmış ve kırımından geçirilmiştir. TC tarih sahnesine çıktuktan sonra tekeleri kapatılmış, ibadetleri yasaklanmış, Der-sim'de ve **Koçgiri**'de katliamdan geçirilmiştir. 70'li yıllarda kurtuluşunun devrimle olacağına inandığı için ciddi boyutlarda devrimci ve komünist saflarda örgütlenmiştir. ABD ve kompradorlar o süreçteki ekonomik siyasi krizi aşmak için çözüm olarak ortaya koydukları planları devrimci muhalefetten dolayı hataya geçiremeyeceklerini anlamışlar, Askeri Faşist **Cunta**'yla hayata geçirmenin planlarını yapmışlardır. Bundan dolayı hem devrimci mücadeleyi saptırmak hem de cuntanın gelmesine zemin hazırlamak için, dünden bugüne düzenle barışık olmayan Alevi halkımız faşist TC ve CIA ortaklığı ile **Maraş**'ta, **Sivas**'ta, **Çorum**'da, **Malatya**'da katliamdan geçirilmiştir. Bu süreçte Faşist TC tetikçi olarak faşist ülkücüleri örgütleyip kullanmıştır. 90'li yıllarda yükselen devrimci mücadeleye paralel Alevilerin devrimci ve komünist saflarda örgütlenmelerinin önüne geçmek, Alevileri **Kemalizm**'in tabanı yaparak düzen içine çekmek için yine TC'nin örgütlediği **Sivas** ve **Gazi** katliamları yapılmıştır. Bu sefer oluşturulan plana paralel tetikçiler dinci faşistler ve **JITEM** elemanlarıdır. Yani öyle bir çetenin değil bizzat TC devletin yaptığı katliamlardır.^(*) Bu noktada dönemin **MİT** Müsteşarı **Teoman Koman**'ın yaptığı "Sivas gibi otuz eylemi durdurduk" demesi her şeyi ortaya koymaktadır. "Gerçek üstücü" senaristin ifade ettiği gibi Alevilere "bakın sizi katledenler devlet içinde bir çeteydi, onu demokratik AKP iktidarımız açığa çıkarıyor, yüce hukukumuz da gerekli cezayı verecek, bunun için **Ergenekon** operasyonuna destek verin, devrimciler bu konuda doğru yapıyor, büyük sosyalist **Ufuk Uras**'ı takip edin" demek sahtekârlık ve ikiye bölünmüş bir şekilde Alevileri düzen içine çekme operasyonunun bir parçasıdır.

Satır aralarındaki Proletarya

Partisi'ne saldırısını da kısaca değerlendirmek gerekiyor. Proletarya Partisi kurulduğundan bugüne Kürt-Türk ve çeşitli milliyetlerden ve inançlardan halkımıza karşı hiçbir zaman silah doğrultmamıştır. Çeşitli olaylar, sonra Proletarya Partisini karalamak amaçlı **MİT** mahreçli haberler burjuva basında yer almıştır. **Başbağlar**'da **PKK**'nin gerçekleştirdiği katliam sonrası da karalama amaçlı bu haber burjuva basına servis edilmiştir.

Proletarya Partisi geçmişten bugüne Alevi katliamlarının nedenlerini mezhepsel farklılık ve mezhep çatışması değil, Alevilerin düzene muhalifliğinden kaynaklı olduğunu söylemektedir. Mücadelenin direkt

geçmişte de bugün de ikiye bölünmüş ve sahtekârca yapılmaktadır.

Proletarya Partisi'nin ideolojik-politik hattı Kürt-Türk ve çeşitli milliyet ve inançlardan halkımızın kurtuluşunun komprador burjuvazi ve toprak ağalarının devleti olan faşist diktatörlüğe karşı verilecek silahlı mücadele ile olacağı gerçeği üzerine oluşturulmuştur. Bugüne kadar Proletarya Partisi militanları faşist diktatörlüğün askeri-sivil kurum ve kuruluşlarını ve sivil uzantılarını hedef alan eylem çizgisini hayata geçirmişlerdir. Bu eylem çizgisini pratiğe geçirmeleri sonucu faşist diktatörlüğün bir dizi kurum ve kuruluşu işlemez kılınmış, yüzlerce diktatörlük gücü safdışı bırakılmıştır. 36 yıllık tarihinde R. O. Küthahyalı gibi neidüğü belirsiz burjuva senaristlerin yazacağı senaryolarla karartılmayacak kadar büyük ve şanlı bir tarihe sahiptir.

Emperyalizmin dünya genelinde hayata geçirmeye ça-

Burjuvazinin tarih sahnesine çıkma süreci feodalizmi tasfiye süreciyle iç içe olmuştur. Dolayısıyla burjuvazi, feodal hâkim sınıflardan halkı yönetmede kullandıkları tüm entrika-hile ve katliam deneyimlerini devralmıştır.

İstüğü ideolojik saldırılarına

paralel komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarının yayın organları da aynı saldırıyı Türkiye ve T. Kürdistanı'nda hayata geçirmeye çalışıyor. 80'lerle başlayan sosyalizme saldırı daha çok toplumu bireycileştirmeye, devrimci değerleri anlamsızlaştırmaya dönüktü. Dünyada emperyalist-kapitalizmin krize girmesiyle birlikte bir taraftan Marksizm iğdiş edilerek bir kez daha sözde "keşfedilme", diğer taraftan devrimci önderler devrimci niteliklerinden arındırılarak magazinleştirilme saldırısıyla karşı karşıya. Bunun yanında cepheden saldırılarak devrimci önderlere nerede ise milliyetçilerdi denilmekte. "Yeni nesil" bir saldırı dalgasıyla karşı karşıyayız. Elbette bunda esas amaç halkın kurtuluşunun silahlı mücadeleye olduğu gerçeğini karartma ve emperyalist kapitalizmin ömrünü uzatmadır. Bu saldırıda Proletarya Partisi de önemli bir yerdedir. Fakat tarihin çarkı durdurulamayacaktır. Onun için bugün daha fazla devrimci değerlere sarılma, sınıf mücadelesinde kararlılık ve cüret etme günüdür. Düşmanın saldırıları, yaşadığı krizin derinleşmesi sonucudur, o zaman krizi derinleştirmek için örgütlenelim, sistemin yaşayacağı krizi derinleştirelim. Bu saldırılara mücadeleyi yükselterek yanıt verelim.

Elbette bunları bilmektedir fakat sınıfsal çıkarlarına ters düşer bunları söylemek, bunları hatırlattığında bugünkü Alevileri düzen içine çekme kurguları boşa çıkar. Bugün de **Ergenekon** ve çetelerin devletin uzantısı olduğu, bunlardan hesap sormanın direkt bu sistemi hedeflemeden olmayacağı gerçeği ortadadır. Bundan dolayıdır ki Proletarya Partisi'ne saldırılarak bu gerçek kapatılmaya çalışılmakta, ama çabaları boşuna. Küthahyalı'nın amacı çok açıktır, sözde demokrat gözü-kerek devrimci ve komünistleri karalayarak halkımızın gerçek kurtuluş mücadelesine katılmasını önlemeye yönelmektedir. Bu saldırılar

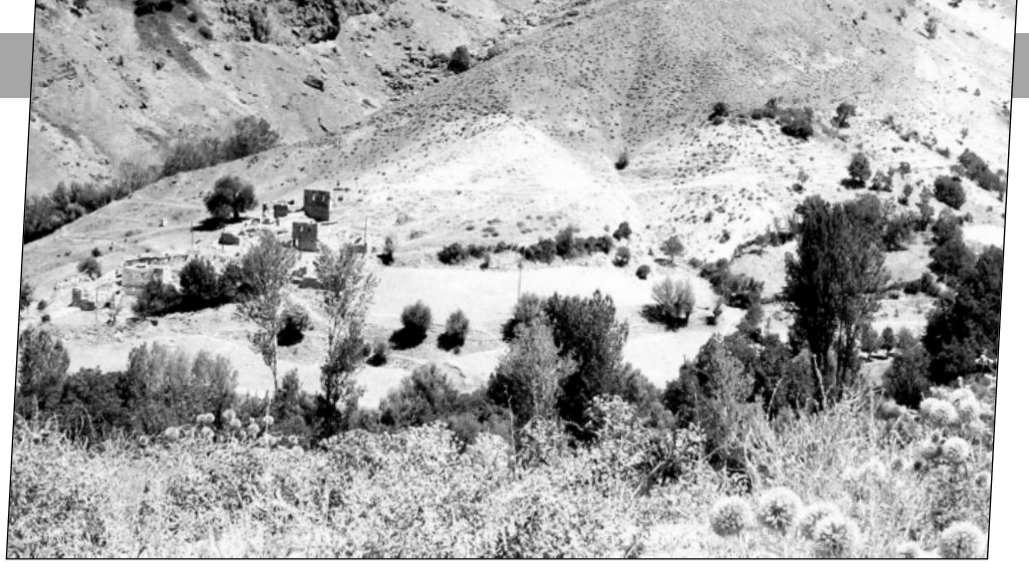
(*) Bugün çete diye lanse edilen de devletin bir zaman planlarını hayata geçiren elemanlar olduğunu da biliyoruz.

TKP/ML TIKKO gerillalarıyla söyleşi...

Ateş kivilcimdan çıkar... -5- ATEŞ KIVILCIMDAN ÇIKAR...-5-

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.

Gençlik kiminse gelecek onundur!

- Siz gençlik alanından gerilla mücadelesine katıldınız. Biliyorsunuz gençlik her zaman dinamik ve atılgan özellikleri ile devrim mücadelesinin ön saflarında gözüküp kavgaya atılmıştır. Gençliğin gerilla mücadelesindeki önemini anlatır mısınız?

Bakış; Dinamik ve atılgan olmakla birlikte yeniye ve doğruya yönelimi açısından da genç-

şimdi buna karşı halk gençliği de öncelikle toplumun diğer kesimlerinde olduğu gibi öz-örgütlülüklerinde örgütlenmeli ve kendi sorunlarına sahip çıkmalıdır. Hak arama bilincini geliştirmesi gerekmektedir. Toplumdaki ilerici ve devrimci dinamiklerin geri düzeyde bir duruş sergilemesi ve ülkedeki devrimci durumun durağanlığı gençliğin şekillenmesini etkilemektedir. 12 Eylül sonrası gelişen devlet terörü her türlü örgütlülüğün önünü kapatarak kitleleri dayanışma ve kendi sorunlarına sahip çıkma bilincin-

GB'nin önderlik misyonunu yerine getirebilmesi için halk gençliğinin sorunlarına çözümler üretmesi gerekir. Gençliğin öz örgütlülüklerinde örgütlenmesi ve bulunduğu her alanda halkın çıkarlarını savunan bir örgüt olduğunu göstermesi gerekir.

Bu temelde Komsomol ve biz TIKKO savaşçıları görevlerimizi yerine getirdiğimiz ölçüde, gençliği örgütlemeye çalışmaları Halk Savaşı perspektifi doğrultusunda paralellik arz edecektir.

- Yeni katılan biri olarak gerillayı nasıl buldunuz? Beklentilerinizle karşılaştıklarınız arasında farklılık oldu mu? Kendinizi tam olarak bir gerilla gibi hissetmeye başladınız mı?

Bakış; Partimiz saflarında devrimci mücadele yürüten her militanın kafasında bir gerilla ve gerilla birliği profili vardır. Bu profil hedeflediğimize, olması gerekene yakın olan biçimdedir. Bu kötü bir şey değildir. Eğer gözümüzü oraya dikiyorsak. Ancak mevcut tabloda belli zayıflıklarımızın olduğu yerde gerçekliğin çok ötesinde bir tablo çizmek ve beklentiye girmek doğru olmaz.

Partimizin gerilla savaşındaki ısrarını 8. Konferansımızla bir kez daha dostla düşmana göstererek sürdürme kararlılığının olduğu bir dönemdeyiz. Bu süreç görevlerimizi yerine getirmedeki yetersizliklerimizi gidermek için bir fırsat olarak karşımızda durmaktadır. **Tasfiyecilik saldırılarının geldiği ve devrimci hareketi etkilediği günümüzde bu MLM duruş, silahlı mücadelede, gerilla savaşında ısrar görülmeli ve sahiplenilmeli.** Gerillaya katılmam da tam bu süreçte denk düşmektedir. Partimizin diğer alanlarında olduğu gibi elbette gerilla alanında da hatalar, yetmezlikler, kavrayışsızlıklar olacaktır. Fakat sorunları aşmadaki ısrarımız bu sorunların üstesinden gelebilecek güçtedir. **Şu an bileşenimizdeki olumluluk ve partiye göre şekillenme bilinci bizlere yetmezliklerimizden üstesinden gelecek**

bir duruş sağlayacaktır. Beklentilerimiz ve karşılaştıklarımıza gelecek olursak; savaş düzeyimiz ve aldığımız yenilgilere rağmen geleceğe ve Halk Savaşı'na umutla baktığımız müddetçe bir farklılık olacağını düşünmüyorum, yani beklentilerimiz, görüşlerimiz ve yaşadıklarımızdır. Önemli olan ne kattığımız veya katmaya çalıştığımızdır. Kendimi gerilla olarak hissetme konusunda ise, öncelikli görevi, iyi bir parti militanı ve TIKKO savaşçısı olmak olan bir gerillayım. Bunun için öğrenebildiğimiz her şeyi öğrenmek ve çıkardığımız dersler içerisinde kendimizi sürekli eğitmek ve çitayı yükseltmek olacağından kendimi **öğrenecek çok şeyi olan bir gerilla** olarak nitelendirebilirim.

Halkla bütünleşme, düşmanla hesaplaşma...

-Köylü gençliğin gerillaya bakışı nasıl?

Ahmet; Genel olarak Dersim halkının gerillaya bir aşinalığı var. Gerillayı tanıyorlar, biliyorlar. Ve hemen hepsi gerillayı belli oranda sahipleniyor. Gerek partimizin gerek de gerilla savaşçıları diğer devrimci örgütlerin bazı yanlış tutumları da olmuş. Düşmanın yoğun saldırıları gibi birçok etkenle birlikte Dersim halkının devrime inancı, devrimcilerle güveni önemli oranda kırılmış. Gerillaya kapılarını açıyorlar, hala gerillayı kendi çocukları gibi görüyorlar, seviyorlar. Ama bundan daha fazlasını yapmaya, örgütlenmeye ve savaşımızın bir parçası olmaya pek yanaşmıyorlar. Ancak elbette bunun içerisinde gençliğin ayrı bir yeri vardır. Gerillaya, silaha ve devrime bir sempatisi var. Daha meraklı ve daha ilgililer. Bunun biraz da geçmişin olumsuz tecrübelerinin yaşanmamışlığından ve genç olmanın getirdiği bazı olumlu özelliklerinden kaynaklandığını düşünüyorum. Ancak bununla birlikte Dersim kültüründen, onun ilerici ve devrimci geleneğinden bir kopuş da var. Düşmanın kültürel saldırılarından

ciddi oranda etkilenme var. Ve sonuç olarak insani değerlerinden, duyarlılığından uzaklaşma, yozlaşma var. İşte gençlik bu noktada devrim ile karşı-devrim arasında yalpalıyor. Bilindiği gibi partimiz yıllar sonra Dersim'de yeniden gerilla mücadelesinin adını attı. Ve bir süredir burada faaliyetlerimiz var. Yaygın bir kitle çalışmamız olmamasına rağmen faaliyet yürüttüğümüz yerlerde gençlikle ilişkilerimiz daha olumludur. Gerilladan etkileniyorlar ve sisteme, düşmana tepkilerini ekonomik sıkıntılarını, okul ve aile sorunlarını bizimle paylaşıyorlar, ancak tüm Dersim halkı gibi gençlik de bizi çözüm gücü olarak görmüyor. Ancak mücadelemizin büyümesine, kitlelerle doğru ve sürekli bir ilişki kurulmasına ve önemli bir nokta olarak eylemlerimizin artmasına paralel Dersim halkıyla bütünleşeceğiz.

- Köylü gençliğin gerillaya bakışını açtığını-sahiplendiğini söylediniz, ama aynı zamanda gerillayı bir çözüm gücü olarak görmediğini belirttiniz, bu bir çelişki değil midir?

Ahmet; Az önce de söylediğim gibi böyle bir durum var. Bu gençliğin ve genelde de halkımızın bir çelişkisi. Mevcut düzenden rahatsızlar. Düşmanın saldırılarına tepkililer. Ancak bunlara karşı örgütlü bir karşı koyuş sergileyemiyorlar. Çünkü örgütlülükleri yok. Karşılarında da bu sorunu çözecek, onları örgütleyecek ve onlara yeni bir gelecek yolunu sunacak olan gerilla var. Ancak mevcut durumda gerilla, gençliğe bunları sunacak pratikleri henüz ortaya koymuyor. Bu bizim açımızdan da diğer örgütler açısından da böyledir. Yani alternatif olma, umut olma sorunumuz var. Biz bu durumun bilincindeyiz. **Bugüne kadar attığımız çok küçük adımların karşılığını bile kitlelerden fazlasıyla aldık. Daha büyük adımlarımız daha büyük kazanımlar sağlayacaktır.** Bu konuda Dersim halkına ve özellikle Dersim gençliğine güveniyoruz. Bütün hazırlıklarımızın, bütün planlarımızın merkezinde **halkla bütünleş-**

me ve düşmanla hesaplaşma var.

- Dersim gençliğinin genel sorunlarının neler olduğunu açıklar mısınız?

Ahmet; Dersim gençliğinin sorunları aslında ülkemiz gençliğinin sorunlarından bağımsız değil. Belli özgünlükleri var, ancak özünde aynı sorunlar. Geleceksizlik, iş, eğitim sorunları gibi. Kendilerini kurtarmak için Avrupa'ya gitmeye çalışıyorlar ya da en azından büyük şehirlere. Çünkü burada kalarak kendilerine iyi bir gelecek hazırlayamayacaklarını biliyorlar. Üniversiteye gidenler de oldukça fazla. Ancak okulu bitirince karşılarına işsizliğin çıkacağını görebiliyorlar. Bir genç için geleceğinin garanti altında olmadığını bilmek oldukça kötü bir durumdur.

Burada bütün işler karakollarda ya da genel olarak askeriye hallediliyor, sivil kurumlar formalite işleri görüyorlar. Askeri operasyonlar, helikopterler, tanklar, zırhlı araçlar, özel timler, JITEM, vs. Bunların hepsi Dersim'de yaşamın doğal bir parçası kılınmaya çalışılıyor. Devlet kimlik kontrolleriyle, yargısız infazlarıyla, işkenceleriyle bir korku imparatorluğu kurmaya çalışıyor. Öte yandan kendilerini şirin göstermek için halkla "bütünleşmeye" çalışıyorlar, yardım dağıtıyorlar. Konser düzenliyorlar, köylüleri ziyaret ediyorlar ve buna benzer bir sürü şarlatanlıkla gerçek yüzlerini gizlemeye, halkımızın beynini bulandırmaya çalışıyorlar. Bunu için de gençliğe özel olarak yöneliyorlar. İçki, uyuşturucu, kumar ve fuhuşu özellikle gençlik içerisinde yaymaya çalışarak gençliği ilerici-devrimci özelliklerinden uzaklaştırmaya, muhalif kimliğinden sıyırmaya çalışıyorlar. Böylece gençliği kazanıp kendi düzenlerinin geleceğini garantiye almaya çalışıyorlar. Tekrar etmek gerekir ki, bizim de bir dönem burada olmayışımız, bugünkü süreç açısından önemli oranda yetersizliklerimizin olması düşmanın bu politikalarının başarılı olmasına neden oluyor. **(Devam edecek)**

lik gerilla saflarında kendini geliştiren temel öğelerden biridir. Devletin gençlik üzerinde estirdiği yozlaşma ve geleceksizleştirme saldırılarının da gösterdiği gibi gençliği kazanma, kazanamadığı yerde ise edilgenleştirme politikası her geçen gün daha da artmaktadır.

Gerilla alanında ise "silah genç olanın elindedir" deyimi yerli yerine oturan bir söylemdir. Silah genç olanın omzundadır, çünkü gençliğin atılganlığı, ihtiyaç duyulduğunda silaha da sarılma gücünde gizlidir. Ve gençliğin yeniye ve doğruya olan açıklığı, biz onlara, yeniye ve doğruya götürdüğümüz ölçüde saflarımızda örgütlenmesini ve savaşmasını sağlayacaktır. Bugün ülkemiz halk gençliği içerisinde azımsanmayacak derecede kendi sorunlarına yabancılaşmış bulunmaktadır. Buna karşılık onun duyarlılaşmasını sağlayacak örgütlülükler de görevlerini tam olarak yerine getirememektedir. Bizler halk gençliğinin Halk Savaşı'na katkıda bulunması ve savaşması için onun sorunlara çözüm üretme görevimizi yerine getirebilmeliyiz. Böylece gençlik kitleleri de kendini Halk Savaşı etrafında şekillendirecek örgütlülüklerde yer alacaktır.

- Bugün açısından gençliğin ne gibi örgütlülüklerle ilgili var? Bu örgütlülüklerle gerilla mücadelesiyle daha geniş kapsamda Halk Savaşı stratejisiyle nasıl bir paralellik kurulabilir?

Bakış; Halk gençliği ezilen sınıflara mensup bir kesimdir. Devletin gençliğe yönelik en ciddi saldırısı, onu köklerinden koparmaktır. Gençliği teslim almanın yolu; toplumsal dinamiklerden uzaklaştırmak ve bu yolla sorunlarına yabancılaştırmaktır.

den uzaklaştırmıştır. O süreçten bu yana her türlü örgütlülüğün uzaklaşan bir gençlik kitlesi ile karşı karşıyayız. **Bu gerçeklikle hareketle halk gençliğinin kendini ifade edebileceği ve sorunlarına çözüm üretebileceği demokratik kitle örgütlerine ihtiyaç vardır.**

Halk Savaşı cephesinde ise yukarıda bahsettiklerimizden bağımsız olmayarak ve ona önderlik etmek için gençliğin partimiz saflarında örgütlenmesi ve savaşma katılımı gerekmektedir. Bunun sağlanması için de partimizin halk gençliğine önderlik etme sorumluluğu ile donanmış bir gençlik örgütü bulunmaktadır. **Gençlik örgütümüz TMLGB'nin halk gençliğine önderliği, gençlik içerisindeki ileri kitlelerin örgütlenmesi, orta kitlelerin ilerletilmesi ve geri kitlelerin tarafsızlaştırılması ile olacaktır.** TML-

Yapabiliriz, yapmalıyız ve yapacağız!

- Dersim gençliğine bir çağrınız var mı?

Ahmet; Dersim gençliğine, eski bir komsomolcu yeni bir TIKKO savaşçısı olarak şunları söylemek istiyorum; partimiz TKP/ML yıllar önce boş bıraktığı mevzileri doldurmak, savaş büyütme ve yeniden umut olmak için Dersim'e açılmıştır. Yitirdiğimiz değerleri, kaybettiğimiz güveni ve halkımızın yüreğinde kazandığımız manevi otoriteyi tekrar ve eskisinden daha sağlam bir şekilde kazanacaktır. **Bu konuda iddiamız ve kararlılığımız kesindir.** Bunun içinde elbette Dersim gençliğinin özel bir önemi var. Partimizin burada belirlediği hedeflere ulaşabilmesi, halkımızla bütünleşmesi, düşmanla hesaplaşabilmesi için Dersim gençliğinin mutlaka saflarımızda örgütlenmesi gerekiyor. **Gerek ordumuz TIK-**

KO'da gerekse de başka görev alanlarında yer alarak partimizin gelişmesine omuz vermeli ve Halk Savaşı'nın aktif bir parçası olmalıdır. Bize hiçbir gelecek sunmayan bu sömürü düzenine karşı ancak partimiz saflarında örgütlenerek kendi geleceğimizi kurabiliriz. Kurtuluşun başka bir yolu olmadığını ve bu noktada savaşın bir parçası olmadığımız sürece geleceksizliğe mahkum kalacağımızı bilmeliyiz. Sonuç olarak tüm Dersim gençliği dostunu ve düşmanını iyi ayırt etmeli. Üzerine düşen sorumluluğunu yerine getirmelidir. Demirdağ yoldaşın şu sözleri iddiamızı, inancımızı ve kararlılığımızı ortaya koymaktadır. **Yapabiliriz, yapmalıyız ve yapacağız!**

Önce görev akla gelmelidir!

Devrim denilen toplumsal alt üst oluş, kolektif emeğin örgütlenip merkezleştirilmesine yaşamsal ihtiyaç duyar. Devrimci çalışma ve emek sürekli ve düzenli örgütlendiği oranda Proletarya Partisi belirlediği politik hedeflere adım adım varabilir. Devrim, okyanusları, büyük denizleri dolduracak kadar devrimci emeğin ve çalışmanın damla damla birikmesi ve biriktirilmesi ise bu çalışma belirlenen devrimci görevlerin yerine getirilmesiyle gerçekleşir.

Devrimci çalışma, politik-örgütsel görevlerin yerine getirilip, tamamlanmasıdır. Devrimci çalışma ile örgütsel görevler arasında kopmaz diyalektik bir bağ vardır. **Göveden bahsedilince devrimci çalışma, devrimci çalışmadan bahsedilince görevler akla gelir.** Çok yönlü, çok çeşitli devrimci çalışma sürekli ve düzenli olarak örgütlendikçe özgürlük ve bağımsızlık yolu kısılır, karanlıklar kaybolmaya başlar. Bu anlayışı oturtan şehitlerimizin nezdinde, sözünü ettiğimiz başarının yakalandığı örnekler çoktur. Yeter ki okumasını bilelim.

Konu ile ilgili örnek olarak adı geçmesi gereken şehitlerimizden biri de Proletarya Partisi'nin 2. Genel Sekteri **Süleyman Cihan**'dir.

Örgüt biliminde sınıf bilinçli proleterler üstlendikleri görev ve sorumluluklarıyla, yürüttükleri faaliyetler üzerinden değerlendirilir. Yoldaşlarımızı, şehit yoldaşlarımızı da değerlendiren göz önünde bulunduramamız gereken budur. Belirleyici yegâne ölçüt **pratik**dir. Bütün değerlendirmeler pratik görevler üzerinden yapılır/yapılmaldır. Üstlendikleri görev ve sorumlulukları yerine getirmeyen, yapması gereken işleri zamanında yapmayan, geciktirip savsaklayan, bu yönde bir hesap vermeyen, hesap vermekten kaçınan, olumsuzluk ve başarısızlıkları kendi dışındaki nedenlerde ve yerlerde arayanlar ciddi olarak dev-

rim ve örgüt olma bilincinde yetersizlik yaşıyor demektir. Devrim çözümleri çözme bilimi ise, ciddi bir düşünsel ve pratik üretim yeridir. Devrimci çalışmada görev ve sorumluluk konusunda her zaman iki zıt anlayış, iki zıt tutum ve davranış ortaya çıkar.

Proleter anlayış ve tutum ile küçük-burjuva anlayış ve tutum iç içe ve karşı karşıya yaşanır. Birincisi görev ve sorumluktan çalışma ve üretmeyi anlar, zamanında yapılan ve yapılması gereken işleri anlar; diğeri ise savsaklama, yakınma ve bahane üretmeyi anlar.

İşte Süleyman Cihan da Parti

inde proleter tutumu temsil eden yoldaşlardan biridir. Onun için öncelikli devrimci görev ve sorumluluklar gelirdi. Önce devrimin işleri ve yapılacak, yerine getirilecek devrimci görevler gelirdi. Lafazanlık ve gevezelik yapmaya ne zamanı ne de niyeti vardı. Onun için her şeyin başında devrimin görevleri ve yapılacak işler vardı.

Bu işlerin sonuna kadar başarıyla yerine getirilmesi, tamamlanması gelirdi. Çünkü o ve onun gibiler devrim denilen ciddi görevin **gerçek sahipleri**

Süleyman Cihan

1949 yılında Dersim Höltükuşağı köyünde dünyaya gelen Cihan, genç yaşta TKP/ML ile tanıştı. 1974 yılında İstanbul'da Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği'ni kurdu. Parti içinde sürdürülen tüm tartışmalarda komünist çizgiyi temsil etmekte hiçbir tereddüt ya-

şamadi. Onun kararlı ve sabırlı mücadelesi sonucu Parti çizgisini tasfiye etmeye çalışan Koordinasyon Komitesi hizbi Partiden atıldı. Küçük büyük demeden tüm görevleri omuzlayarak, üstün bir çaba ile tüm ülke çapında bir ilişki ağı kurdu. Kendisinin de BK'yu temsilen katıldığı 1. Konferans'ın örgütlenmesindeki çabasının altı çizilmelidir. Bu Konferansta Merkez Komitesi Siyasi Büro üyeliğine ve Örgütlenme Komitesi'ne seçildi.

ilerlemesi idi.

Nasıl ki devrimci teori pratiğe uygulanmak için varsa aynı şekilde devrimci görevler de yapılmak için vardır. Tıpkı diğer şehitlerimizin, tıpkı Cihan'ın, **Sırma Boyoğlu'nun, Munzur Geçgel'in, Pir Hasan Kulaç'ın, Zühre Dersim'in, Ahmet Şahin'in, Bektaş Daşgöl'ün, Sinan Günel'in** yaşama ve şehitliklerinin gösterdiği gibi.

Devrimci görev ve çalışmanın başarılması için devrimci bilincin geliştirilmesi şarttır. Ancak bilimsel

Baskının kol gezdiği bir dönemde aranır duruma düştü. 12 Eylül ile birlikte yılın alıp başını gittiği bir süreçte 2. Konferans Şubat 1981'de yapıldı ve Süleyman Cihan MK üyeliğine ve Genel Sekreterliğe seçildi. Cunta koşulları sürerken o, faaliyetini hiç aksatmadan sürdürdü. Aynı yıl İstanbul'da düşmanın eline geçti. Kimliğini dahi kabul etmeyen Cihan 15 Eylül 1981'de düşman tarafından katledildi.

bilgiye dayanarak devrimci görevler layıkıyla ve zamanında yerine getirilir, bu görevler başarılıca emekçi halk sömürü ve zulümden adım adım kurtarılır. Sömürülen ve ezilen emekçileri sömürü düzenine ait bütün kötülüklerden ancak devrimci görevlerin ve işlerin (**savaş-örgütlenme-inceleme-araştırma-egitim-yazı vb.**) başarıyla yerine getirilmesiyle kurtarılır.

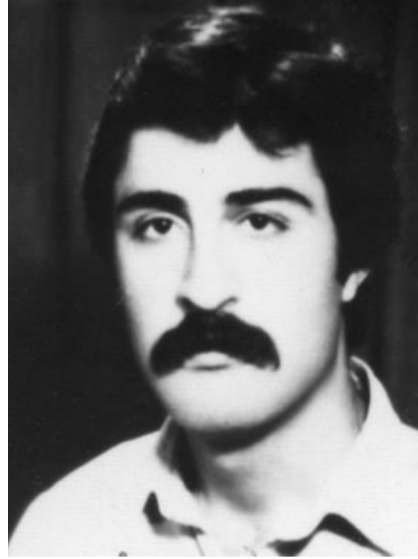
Halkın gözünde gerçek devrimci bir güç olabilmek için bilincimizi ve enerjimizi yükseltelim bu amaç için inatla çalışalım! Şehitlerimizi örnek alarak proleter bir devrimci olma amacı ile yüksek bir disiplin içinde örnek bir kişi olarak çalışalım, çevremizdekilere örnek olalım.

1 Ocak 1962 tarihinde Dersim'in Hozat ilçesinde dünyaya gelen Dursun yoldaş emekçi bir ailenin ilk çocuğudur. Doğumundan sonra ailesi, ekonomik nedenlerle Dersim'den Ankara'ya taşınmak zorunda kalmış ve ailesi Ankara'nın Keçiören belde-sine yerleşmişlerdir. Dursun yoldaşın daha ilkokul yıllarında öğrenmeye merakı çevresindekilerin ve ailesinin dikkatini çekmiştir. Dursun yoldaş gazete, dergi, kitap eline ne geçerse dikkatlice okuyarak çeşitli arşivler oluşturmuştur. İlerleyen yıllarda örgütlü yaşamı içerisinde de bu araştırma ve inceleme merakı devam etmiştir. Lise yıllarına geldiğinde devrimci düşünceler Dursun yoldaşın yaşamını belirlemeye, anlam katmaya başlamıştır. Özellikle İbrahim Kaypakkaya'nın ülke üzerine tahlil ve düşüncelerini anlatan kitabı ve Başkan Mao'nun Askeri Yazılar'ı yoldaşın elinden düşürmediği kitaplardır. Ankara Etlik Lisesi'ne devam eden Dursun yoldaş hem okulda hem de yaşadığı semtte faaliyetlerini sürdürmüştür. Bu faaliyetleri düşmanın gözüne batmaya başlamıştır. 1980 Askeri Faşist Darbesi'yle birlikte Dursun yoldaş için de esaret günleri başlamıştır. İlişkide olduğu kişiler üzerinden hareket eden faşist kolluk güçleri onu ailesiyle birlikte kaldığı evden almıştır. Ankara Emniyet Sarayı'nda bir buçuk

aylık işkenceden tek bir söz söylemeden, başı dimdik çıkmıştır. Mehmet Ağar'ın başını çektiği işkencecilerin Kaypakkaya geleneğini sürdüren bu genç devrimciyi ellerinden kaçırmaya niyetleri yoktu ve böyle de oldu.

“Bugün dahi yaşadığı semtte gülen yüzü, şakacı kişiliği, çalışmalarındaki ilkeli duruşu ve insani ilişkilerdeki sıcaklığı ile hatırlanır Dursun yoldaş.”

1980-1984 yılları arasında Ankara Mamak Askeri Hapishanesi'nde TKP/ML üyesi olmakla suçlandığı için kaldı. Tahliyesinin ardından hemen tutuklanarak askere gönderildi, ancak hapishane yıllarında yakalandığı akciğer rahatsızlığından dolayı iş görmez raporuyla hemen terhis edildi. Uzun bir süre tedavi gördü ve akciğerindeki rahatsızlık kısmi olarak iyileşti. Doktorların sürekli dinlenmesi yönündeki tavsiyelerine rağmen tedaviye devam ederken örgütlülüğe ilişkiye geçti ve dört buçuk yıllık bir aranın sonunda kaldığı yerden mücadeleye devam etti. Hapishane yılları ve tedavi süreci Dursun yoldaşın bilincindeki mücadele biçimini ve koşullarını daha da şekillenştirmiş ve berberleşmiştir. Kaşık koşullarının düzelmesiyle birlikte gerilla alanına ka-

lıği, en yakınlarına dahi tek bir kelime söylemeden her gün farklı kılıkarda insanların arasına karışması Dursun yoldaşın mücadele içindeki belirgin yönlerinden birisi olarak bugün dahi

kendisini tanıyanlar tarafından anlatılmaktadır. Dursun yoldaş için artık dağlarda gerilla türkülerini söyleme, düşmandan halk adına hesap sorma, partinin onurlu bir savaşçısı olarak doğduğu topraklara dönme zamanı gelmişti. Beklediği haber doğrultusunda hazırlıklarını yapmış ve ailesiyle vedalaşarak evden ayrılmıştır. Anne ve babasıyla vedalaşarak İstanbul'a yolculuk etmiş, burada 1 aya yakın bir akrabasının evinde kalmıştır. Buradan da Çorum'a geçmiş ve bir süre daha bu alanda kalmıştır. Birçokları bugün dahi Dursun yoldaş Çorumlu olarak bilmekte ve tanımaktadır. Bunda yoldaşın bu alanda kurduğu ilişkilerin ve şehit düştüğünde üzerinden çıkan kimliğin etkisi olmuştur. Dursun yoldaş ilk olarak gerilla mücadelesine Karadeniz Bölgesi'nde başlamıştır. Artvin, Tokat arasında birçok yeri tanıma amaçlı geziler yapmış, bu bölgede gerilla savaşı için hazırlıklar gerçekleştirmiştir. Sonunda doğduğu topraklara dönmüş Dersim'in filinta komutanı olarak anılmaya başlamıştır. Dersim'de Cemil kod adıyla birçok faaliyet gerçekleştiren ve tanınan Dursun yoldaş **23 Ağustos 1992** tarihinde Ovacık'ın Keşir yaylasında bir ihbar sonucunda on kişilik bir TIKKO gerilla birliği ile pusuya düşmüştür. Oldukça elverişsiz bir alanda öğlen saat 12.55'te başlayan çatışma gece

saat 12.00'ye kadar sürmüştür. Düşmanın hava desteği, yoğun havanın ateşi dahi gerillaların direnişini kırmaya yetmemiştir. Aciz kalan düşmanın düz alanda yakaladığı gerilla birliği gece karanlığında geri çekilmeyi başarmıştır. Ancak çatışma esnasında **Yıldız Ayrac, İmam Cem İştmez, Akın Uzun** adlı TIKKO gerillaları ve Dursun yoldaş şehit düşmüştür. Şehit düştüğünde Dursun yoldaş TKP/ML üyesi, Birlik Komutanı ve Bölge Komutanlığı üyesidir. Yoldaşın şehit düşmesinin ardından kimliğini ortaya çıkaramayan faşist kolluk güçleri televizyonda yoldaşın fotoğrafını gören ailesinin başurması sonucunda onu tanımışlardır. Ailenin cenazeyi almaya birlikte Dersim halkı yiğit komutanına sahip çıkmış ve yoldaş için dükkânlarının kepenklerini kapatmış, geniş katımlı bir cenaze töreniyle yoldaş sonsuzluğa uğurlanmıştır. Yoldaşın isteği üzerine tören, aşığı olduğu Dersim'de yapılmış ve naaşı Dersim'e defnedilmiştir. Yoldaşın şehit düştüğü haberinden yaşadığı mahalleye ulaşmasının ardından ailesinin evine sağıcısından soldusuna bir akın olmuş ve yoldaşın ailesine taziyeye ziyaretleri yapılmıştır. Bugün dahi yaşadığı semtte gülen yüzü, şakacı kişiliği, çalışmalarındaki ilkeli duruşu ve insani ilişkilerdeki sıcaklığı ile hatırlanır Dursun yoldaş.

Pusula

Sorunların çözümü devrimci pratiktedir!

Bütün alan çalışmalarımızda, görevlerimizin yoğunluğundan ve bu görevleri yerine getirmeye çalışan faaliyetçilerin nicel ve nitel zayıflığından söz ediyoruz. Evet bu nesnel bir gerçek; ama değiştirilmesi mümkün olmayan bir "kader" değildir. Bugünkü nesnel koşullarda bunu değiştirmek mümkündür. Bu çaba, doğru politikayı, esas ve tali olanı ayırmayı, çalışma tarzında doğru yöntem ve araçları kullanmayı içermek zorundadır. Eğer belirlenen politika ve taktikler gerçekle uyumlu değilse, uygulayıcıların nicel ve nitel güçlerinin pratik bir değeri yoktur. Elbette ki kadro ve militanların sahip olduğu nitelik güç yanlış politikaların açığa çıkarılmasını daha da kolaylaştırır. Çünkü; nitelik olayları, olguları sorgulama, inceleme ve uygulama kararlılığından bağımsız değildir. Bu anlamıyla varolan sorunların doğru tarzda çözülüp aşılması için mevcut örgütlü güçlerin nitelik seviyesini yükseltmek kilit bir sorundur.

Teorik olarak çalışma tarzına dair, yeni kadro ve militanların açığa çı-

karılmasına ilişkin genel doğruları ifade etmemizde bir sorun yoktur. Pe-kil sorun nerede başlıyor? Sorun uygulamada başlıyor. Çünkü, uygulama karşımıza somutu kavrama düzeyimizi, sorunları çözme gücümüzü net olarak çıkarmaktadır. Diğer bir ifadeyle; gerçekliğimize ayna tutmaktadır. İşte temel sorun bu gerçeklere uygun pratik adımlar noktasında yoğunlaşmaktan geçiyor. Bunun ilk adımı, nicel ve nitel gücün yükseltilmesinin sınıf mücadelesi pratiği içinde olacağı gerçeğinin tüm örgütlü güçler tarafından içselleştirilmesiyle başlar. Bu kavrayış, devrimci pratiğin verdiği coşku ve heyecanla da hedeflerin büyütülüp netleşmesine ve zorluklarla savaşma gücünün açığa çıkarılmasına hizmet eder.

Burada sözünü ettiğimiz pratik, devrimci pratiktir. **Yani inceleme ve araştırmayı içeren, sorunların çözümünü için teoriyi bir ışık gibi kullanma, örgüt, örgütlülük ve kolektif çalışmanın gerekliliğine inanan militan bir çalışmadır.**

Bugün bu hareket tarzı bize ön-

celikle bulunduğumuz çalışma alanındaki tüm güçlerimizi örgütlemeyi emrediyor. Her bir taraftarımızın mutlaka yapacağı işler vardır. Tüm sorun kimin neyi, ne kadar yapacağını doğru bir tarzda tespit etmektir. Bunun için sistematik, planlı bir ilişki ve denetim olmazsa olmazdır. Kendiliğindenci ve sistemsiz bir ilişki tarzıyla ne örgütlülük yaratılır ne de yeni ileri militanlar açığa çıkarılır. Bu demektir ki; örgütlemek için örgütlenmek, geliştirmek için geliştirmek tüm taraftarlarımızın ana prensibi olmalıdır.

Ama tüm bunları yaparken şu gerçeği de görmeliyiz. Yürüttüğümüz çalışmalarda ve izlediğimiz pratikte örgütlü ve örgütsüz olmanın arasındaki farkı net olarak ortaya koymayı başarmalıyız. Diğer bir anlamıyla, bu devrimci duruşu-farkı pratik olarak göstermeliyiz.

Üzerinde tartışmamız ve çözümümü için daha ısrarlı olmamız gereken sorunların olduğu doğrudur. Doğru olan diğer bir şey ise; sorunların çözümünü belli toplantılara bırakmamamız gerektiği gerçeğidir. Çünkü, birikmiş sorunların çözümümü ağır ve sancılı olur. Oysa her bölge, her komite karşılaştığı sorunları çözüme konusunda ortaya kolektif bir çaba koyarsa, sorunların birikimini önler. Sorunların çözümümü ça-

lışmalara katkı sunar ve ayrıca tartışmaları daha ileri düzeyde yürütmenin zeminini hazırlar.

Tüm bu çabalar somut durumu kavramamıza, daha anlaşılır, uygulanabilir kararlar almamıza da hizmet eder. Ve tüm doğru-güçlü kararlar ciddi, sorumlu yaklaşımların ürünüdür. Aynı sorumluluk duygusu bu kararların arkasında durmayı da tetikler. **Diğer bir anlatımla, incelemeye somutluk, hedefe netlik, yürüyüş tepnosuna kararlılık da kazandırır.**

Sınıf mücadelesinde ertelemeci tutumlar yalnız sorunların birikimine neden oluyor, aynı zamanda doğru yerde ve zamanında yapılması gereken işleri yapmamak ve sınıf mücadelesi açısından ortaya çıkan imkanlardan yararlanmamak anlamına da geliyor. Bu taktik fırsatları kaçıran hiçbir hareket kitlelerle bağ kurup geliştiremez. Çünkü; kitlelerle bağ, somut sorunlar üzerinde kurulur. P/A çalışmaları somut olgulara dayanır. Ertellemeci ve kendiliğindenci pratikler, somut sorunlar üzerinde P/A faaliyetleri yürütme yerine, kitlelere yüzeysel genel devrim propagandasıyla yetinir. Bu tür çalışmalar çoğu zaman boşa harcanan bir emekten öte bir işlev görmez. Gündeminde savaş, işsizlik, ırkçılık olan kitlelere genel bir sos-

yalizm propagandası yapmak etkile-yici, harekete geçirici bir pratiğe hizmet etmez. Demek ki, müdahalelerimiz yerinde ve zamanında, propagandalarımız da somuta dayanmalıdır.

Devrimci çalışmada somutluk üzerinde yükselen tüm adımların karşılığını bulma olasılığı her zaman daha yüksektir. Somutluk, aynı zamanda karşılaştığımız sorunları çözme hedefini içerir. Her büyük yürüyüş ilk adımla başlar. Tüm büyük işler, bir dizi küçük işlerin toplamıdır. Kısacası, önümüze koyduğumuz büyük hedeflere ulaşmak için karşımıza çıkan somut sorunları çözmek şarttır.

Diğer önemli bir nokta ise; burjuva-feodal egemenlik sisteminin saldırlarına karşı izlenen savunma çizgisinden çıkarak **saldırıya** geçme pratiğine yönelme gerçeğidir. Burada sözünü ettiğimiz saldırı, düşmanın bize çizmeye çalıştığı sınırları aşma çizgisidir. Yani, çatışmayı hep savunma pozisyonunda yürütmektir.

Daha da somutlayacak olursak; faşist-Kemalist diktatörlük bugün başta Kürt ulusu olmak üzere komünistlere, devrimcilere kısacası sömürü ve zulüm düzenine karşı çıkan herkese karşı tam bir devlet terörü estirmektedir. Kürt illerinde aralıksız süren operasyonlar, emeği

çalınan işçilerin haklı tepkileri üzerine militarist güçlerle yapılan saldırıların bunların en somut örneğidir.

Militarist saldırıların yanı sıra, artan sömürü, işsizlik, peşpeşe gelen zamlarla birlikte gün geçtikçe emekçiler için yaşam koşulları daha da zorlaşmaktadır. Tüm bu saldırıların neden ve niçinlerini ortaya koymak elbetteki anlamlandırdır. Ama daha da anlamlı olan ve kitlelerle bağ kurmamızı sağlayacak olan, bu saldırılara karşı basitten karmaşığa doğru atacağımız pratik adımlardır.

Bugün geniş yığınların gündeminde işsizlik, hayat pahalılığı, barınma ve kimlik sorunu vardır. Büyük kentlerin yoksul, emekçi mahallelerinde bu sorunları gündemleştirmek ve emekçileri bu süreçte dahil edecek taktik yönelimler içine girmek güncel görevlerimiz arasındadır. Yine yolsuzluk ve yozlaşmalara karşı geniş kesimleri içerecek temelde kampanyalar örgütlemek, sisteme dönük teşhir faaliyetlerine hız vermek, edilgenliği, sıradanlığı aşılmasına ve kitlelerle daha ileri düzeyde bağ kurulması pratiğine hizmet edecektir. Kısacası; süreç bize militanca duruşu ve yürüyüşü dayatıyor. Dolayısıyla tüm çalışmalarımızın pratik olarak bu süreçte hizmet edecek nitelikte olması bir zorunluluktur.

Pippa'nın katiline müebbet istendi

"Barış ve güven" mesajı vermek amacıyla gelinliğiyle otostopla İsrail'e gitmeye çalışan ve Gebze'de kamyonetine bindiği Murat Karataş tarafından tecavüz edildikten sonra katledilen İtalyan sanatçı **Giuseppina Pasqualina Di Marineo (Pippa Bacca)** davasında Karataş için müebbet hapis cezası istendi.

İddianamede, Bacca'nın Ankara'ya gitmek için üzerinde gelinliğiyle Gebze'de D-100 karayolunda otostop yaptığı sırada İzmir yönüne giden **Murat Karataş**'in Ma-

rineo'yu aracına aldığı, seyir halindeyken Bacca'nın zanlının fotoğrafını çektiği belirtildi.

Cumhuriyet Savcısı Kemal Bayık, sanık Murat Karataş'a "nitelikli cinsel saldırı, cebir, tehdit ve hile kullanarak kişiyi hürriyeti-

tinden yoksun kılma, kasten yaralama, bir suçlu gizlemek veya başka bir suçun delillerini gizlemek veya yakalanmamak amacıyla öldürme ve hırsızlık" suçlarından "ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası" verilmesini istedi. (H. Merkezi)

Ekonomik kriz ve burjuvazinin gözünde kadın...

Sermayenin kadın aşkı!

Toplumun yarısını oluşturan kadınlar, geçtiğimiz aylarda sömürücü sınıfların da yoğun olarak gündemindeydi... Bu konuda neler yaptıklarını ve dediklerini özetlemek gerekirse;

TÜSİAD (Türkiye Sanayiciler ve İşadamları Derneği) Yüksek İstişare Konseyi toplantısına Kemal Derviş de katılmış ve burada Türkiye ekonomisine dair "tavsiyelerde" bulunmuştu. Derviş, Türkiye'nin 2002-2006 döneminde yakaladığı performansı sürdürmek istiyorsa yatırım alanlarını artırmayı ve bu artışın sağlanabilmesi için yeni işgücüne ihtiyaç olduğu, bu nedenle kadın nüfusunun ekonomiye katılması gerektiğini belirtmişti.

Ardından, ekonomik krizlerin çözümü için "tavsiye" denilen bu talimatları uygulamak amacıyla TÜSİAD vb. sermaye çevreleri ile onların hükümeti olan AKP, hemen kolları sıvadılar. **TÜSİAD** ile **KAGİDER** (Kadın Girişimcileri Derneği) ortak bir rapor hazırladılar. "Toplumsal Cinsiyet Eşitsizliği: Sorunları, Öncelikleri ve Çözüm Önerileri" adlı raporda, Türkiye'de 15 yaş ve üstü kadınların işgücüne katılım oranının 1988'de yüzde 34.3 iken, 2006'da yüzde 24.9'a düştüğü, 1988'de yüzde 31 olan kadın istihdamının 2006'da yüzde 22'ye düştüğü, 15 yaş üzeri kadın nüfusu yüzde 35 artarken, istihdam potansiyelinin ancak yüzde 10 olduğu (16 Temmuz 2008-Radikal) belirtiyor.

Görüldüğü gibi, **sermaye sahiplerinin toplumsal cinsiyet eşitsizliğinden anladığı kadınların, istihdama, işgücü piyasasına katılım oranının azlığıdır**. Ayrıca kadının eğitim ve siyasete katılım düzeyinin geri olması da TÜSİAD'ı çok "endişlendirmiş"! Tabii onların bu endişesini, burjuva partiler, sözde sivil toplum örgütleri ve benzeri kurumlar da paylaştı.

Bu yönüne paralel KAGİDER, geniş katımlı bir toplantı düzenledi. **AKP, CHP, Mor Çatı**, Avrupa

Birliği Parlamentosu Kadın Hakları ve Kadın-Erkek Eşitliği Komisyonu, **KADER** vb. kurumların temsilcilerinin katıldığı bu toplantıda, kadın işgücünün daha fazla nasıl ve hangi yöntemlerle pazara çekilebileceği

üzerine yöntemler, projeler tartışıldı. Kadın işgücünün sömürsünün artırılması için hükümetin sermayenin ihtiyaçları doğrultusunda boş durmayıp elinden geleni yapıyor. Toplantıya katılan AKP milletvekili **Fatma Şahin**, meclis açıldığında ilk işlerinin "**Fırsat Eşitliği Komisyonu**" kurulmasıyla ilgili bir kanun çıkaracaklarını patronlara müjdeledi.

Kadınlar hedef tahtasının ortasına konuluyor

Dünya genelinde emperyalistlerin ve onların işbirlikçilerinin-uşaklarının büyük ekonomik krizler yaşadığı bu dönemde, emperyalizme bağlılığı nedeniyle krizlerden derin olarak etkilenen Türkiye'ye K. Derviş'in gelmesi ve söyledikleri oldukça dikkate değerdir. K. Derviş, emperyalistlerin ekonomik planlarının merkezi kurumlarından biri olan Birleşmiş Milletler Kalkınma Örgütü'nün (UNDP) başkanıdır. K. Derviş'in, Türkiye'nin en büyük komprador kapitalistlerinin toplandığı TÜSİAD'a aktardığı talimatlar, bu kriz sürecinde, emperyalizmin sömürge ve yarı-sömürge ülkelerden beklentilerinin bir kısmını özetler. Birleşmiş Milletler Kalkınma Raporu'nun yazarı Prahald, hatırlanacağı gibi şöyle bağırıyordu:

"**Deniz bitiyor efendiler! Üçüncü Dünya ülkelerindeki yoksulları müşterimiz yapmazsak barız!**" Rapordaki bu söz, krizin denli büyük olduğunun ve bunun faturasının halka, özellikle de bağımlı

ülkelerin halkına çıkartılacağına ilişkin çığlık çığlığa itirafıydı. Ülkemizde işçilerin ve diğer emekçilerin büyük bir kısmı yoğun sömürü altında, çoğunlukla iş güvencesiz ve sağlıksız koşullarda, sık sık maaşları ve fazla mesai ücretleri ödenmeden, uzun iş saatleri boyunca çalıştırılıyorlar. Bunun yanında, gün geçtikçe büyüyen bir işsizler ordusu var. Ve tüm bunlara rağmen, ezen sınıfların, neden kadınların işgücü piyasasına daha fazla çekmek istediklerini sormak lazım... Egemenler, ekonomik krizlerini aşmak için her zaman daha fazla sömürüyü hedefler. İşsiz sayısı ne kadar çok olursa, işçi sınıfı ve emekçiler arasında rekabeti artırıp ödeyeceği ücrette düşürür böylelikle. Tüm vasıfsız ve en ağır işlere daima en az ücret ödenir. Kadın işgücü genellikle

ülkelerin halkına çıkartılacağına ilişkin çığlık çığlığa itirafıydı.

Ülkemizde işçilerin ve diğer emekçilerin büyük bir kısmı yoğun sömürü altında, çoğunlukla iş güvencesiz ve sağlıksız koşullarda, sık sık maaşları ve fazla mesai ücretleri ödenmeden, uzun iş saatleri boyunca çalıştırılıyorlar. Bunun yanında, gün geçtikçe büyüyen bir işsizler ordusu var. Ve tüm bunlara rağmen, ezen sınıfların, neden kadınların işgücü piyasasına daha fazla çekmek istediklerini sormak lazım... Egemenler, ekonomik krizlerini aşmak için her zaman daha fazla sömürüyü hedefler. İşsiz sayısı ne kadar çok olursa, işçi sınıfı ve emekçiler arasında rekabeti artırıp ödeyeceği ücrette düşürür böylelikle. Tüm vasıfsız ve en ağır işlere daima en az ücret ödenir. Kadın işgücü genellikle

Tacize uğrayan kadına "uzlaşma" teklifi

Kadına yönelik tacize nasıl da "hoşgörülü" yaklaşıldığına dair bir örnek yaşadığımız günlerde Van'da... **Van Kadın Derneği** faaliyeti **Zozan Özgökçe**, sabah evinden çıkıp arabasına binerken, yolun karşısındaki inşaatın sözlü tacize uğruyor. Bu, "haber değeri" olarak dahi görülmeyecek sıklıkta yaşanan olaydan sonra asıl haber geliyor! "Laf atma" olayına karşı tepki gösteren, bu tepkisi de kendisine sözlü tacizde bulunan 3 erkek tarafından

kahkahalarla karşılık bulan Özgökçe, karakola şikayette bulunuyor. "Laf atıldığında" başını önüne eğip hızla oradan uzaklaşmayı tercih etmeyip şikayette bulunan Özgökçe'nin şikayeti üzerine teşhis ettiği üç kişi karakola götürülüyor. Burada da çarpıcı sorular peşpeşe geliyor: "**İsterseñiz biz kulaklarını çekeriz, uzlaşmak ister misiniz?**" Şikayetinde ısrarlı davranan Özgökçe, ifadesini verirken polislerin "biyik altından" güldüklerini söylüyor.

Özgökçe yaşadıklarıyla ilgili olarak, sokakta tacizin çok yoğun yaşandığını, ama görünür olmadığını, yokmuş gibi davranıldığını, çünkü kadınların genellikle şikayette emdediğini ifade ediyor ve şöyle devam ediyor sözlerine: "Biz kadınlara öğretilen bir şey var: **Tacize uğrarsan cevap verme**. Bu aslında kadınlara **Erkekler ne yaparsa yapsın cevap verme** demek. Oysa kadınlar sokaktaki cinsel tacizi de şikayet etmeli. Peşini bırakmamalı." (H. Merkezi)

KESK'li kadınlar taleplerini haykırdı

KESK'li kadınlar, **27 Ağustos** günü Ankara'da Yüksel Caddesi'ne kadar yürüyerek taleplerini dile getirdiler. Kadınlar, AKP'nin "**İstihdam paketi**"yle, işyerlerindeki emzirme ünitelerini ve kreşlerini kapatıldığını, bunun kadınları güvencesiz, düşük ücretli çalışma koşullarıyla an-

nelik arasında tercih yapmaya zorlandığını anımsattı; kamuda işten ayrılanların yüzde 76'sının doğum sonrası çocuklarına bakabilmek için bu kararını verdiğini bildirdi.

Kadınlar hükümetten en az 50 çalışan bulunduğu işyerlerinde ve 50'den az çalışanın bulunduğu işyer-

leri için çalışma alanına yakın ücretsiz ortak bebek bakım üniteleri ve kreşler açmasını, gece çalışması olan ve vardiyalı işyerlerindeki kreşlerin 24 saat açık olacak biçimde düzenlenmesini, kreşlerin açılmadığı durumlarda geçici önlem olarak kreş ücretini karşılmasını istedi. (Ankara)

"Yaşasın sınıf dayanışması"

İstanbul

Kadın örgütleri **Desa Deri** Fabrikası önünde uzunca bir süre direnişini sürdüren **Emine Arslan**'la dayanışmak amacıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

23 Ağustos Cumartesi günü saat 12.30'da **Desa Deri**'nin İstiklal Caddesi üzerinde bulunan mağazası önünde bir araya gelen "**Desa Direnişimi Dayanışma Kadın Platformu**" Emine Arslan'la dayanışma içinde olacağını kamuoyuna duyurdu.

"**Novamet'te kazandık Desada da kazanacağız**" yazılı pankart açılan eylemde konuşan Emine Arslan, **Desa Deri**'nin Sefaköy'de bu-

lan fabrikası önündeki direnişine, işe sendikali olarak dönüncüye kadar devam edeceğini söyledi. Yapılan basın açıklamasında **Desa** fabrikalarında işçilerin insanlık dışı koşullarda çalıştığı ve aylık ücretlerinin 440 YTL olduğu dile getirildi.

İzmir

DESA işçileri ile **Dayanışma İzmir Kadın Platformu** da Emine Arslan ve **DESA** işçileriyle dayanışma eylemi yaptı.

28 Ağustos 2008 Perşembe günü **Basma Kapılar**'da **Deri İşçileri** Kahvesi önünde yapılan basın açıklamasında metni okuyan **Aynur Ahir**,

DESA'da sendikali bir işçi olmanın karşılığının işten atılmaya zorlanmak, işten atılmak ya da gözaltına alınmak olduğunu belirtti ve **DESA**'da çalışan kadın işçilerinin sorunlarına dikkat çekti. Kadın işçilerin mesai saatlerinde tuvalet gitmelerinin yasak olduğunu, altlarına bez bağlatıldığını, sendikaya üye olmaları halinde çeşitli iftiralar ile eşlerine şikayet etmek ile tehdit edildiklerini, cep telefonlarına cinsel içerikli tehdit mesajları gönderildiğini söyleyen Ahir, işçilerin fazla mesaiye bırakıldıklarını, ancak bu zorunlu mesajların ücretlerini alamadıklarını ve kadın işçilerin tabakhane gibi ağır işlerde çalıştırıldığını belirtti.

Yorumsuz...

* Ankara'nın Evren İlçesi'ne Bağlı Demiryayak Köyü'nde 80 yaşındaki komşusu kadına tecavüz ettiği öne sürülen 67 yaşındaki S.T. sorgusunda yaşlı kadına tecavüz ettiğini itiraf edince tutuklandı. Özürlü kızılı köyde yalnız yaşayan E.D. Evren Devlet Hastanesi'ne kaldırılarak tedavi altına alındı. E.D.'nin olayın şokuna yaşadığı ve tecavüz sırasında yaşanan boğuşma nedeniyle vücudunun birçok yerinin darp edildiği belirtildi.

* Nijerya'da şeriat mahkemesi 86 karısı olan Nijeryalı **Muhammed Bello Ebubekir**'i uyardı. Şeriat kurallarına göre bir erkek sadece 4 kadına evlenebilir. 84 yaşındaki Nijeryalı Ebubekir eşlerinin sayısını 4'e düşürmezse idam cezasıyla yargılanacak. Ebubekir ise Kur'an'da 4 kadından fazlasıyla evlenmek konusunda herhangi bir yasak bulunmadığını belirterek şeriat mahkemesinin kararına direniyor. Eski bir din adamı olan Ebubekir'in eşlerinden 170 çocuğu olduğu tahmin ediliyor.

* Suudi Arabistan'da 50 yaşında bir erkekle evlendirilen 8 yaşındaki kız çocuğu boşanmak için dava açtı. Suudi Arabistan'da 8 yaşındaki bu kız çocuğu zengin olduğu için 50 yaşındaki bir erkekle evlendirilmişti. Suudi Arabistan'da yayımlanan Al-Vatan gazetesinin haberine göre mahkeme kızın boşanma davasını kabul etti.

* Anne ve babasının boşanması üzerine velayeti annesine verilen F.K, 14 yaşında 22 yaşındaki inşaat işçisi O.B'yle evlendirildi. İmam nikahıyla evlendirilen F.K'nın babasının şikayeti üzerine anne, "damat" ve "damadın" babası gözaltına alındı. Medeni Kanun'un 124'üncü maddesinde, erkek veya kadının 17 yaşını doldurmadan evlenemeyeceği belirtiliyor. Kanunun 152'nci maddesi ise kimsenin zorla evlendirilemeyeceği şartını koyuyor. Zorla evlendirilirse savcılığa başvurma hakkı doğuyor.

* Kıbrıs Rum Yönetimi ve KKTC, 2 ayrı tecavüz davası ile sarsıldı. Rum yüksek mahkemesi, 11 yaşındaki üvey kızına tecavüz eden sapığı verilen 10 yıllık ceza, "avukatın, **çocuğun rızası olmadığını** kanıtlayamadığı" gerekçesiyle bozdu. KKTC'de ise, akli dengesi yerinde olmayan özürlü bir kadına tecavüz gündemde. İngiliz döneminden kalan yasalara göre özürlü kadına tecavüze indirim var. Sağlıklı kadına tecavüz suçuna en az 10, özürlüye 2, hayvanlara ise 3 yıl veriliyor.

İran'da kadın hakları savunucuları tehdit altında

İran'da 14 Ağustos'tan bu yana kayıp olan Kürt kadın hakları savunucusu **Sirwe Muhammed** için insan hakları savunucuları harekete geçiyor. Devlet rejiminin insan haklarına dayalı olup olmayışı o rejimin kadına ve diğer cinslere yaklaşımını da etkilediğine dikkat çeken TBMM İnsan Hakları Komisyonu Üyesi ve DTP Diyarbakır Milletvekili **Akın Birdal**, Sirwe Muhammed'in kaybolması olayının açıklığa kavuşması talebi ile İran İnsan Hakları Komisyonu'na bir mektup gönderdiklerini belirtti.

Mahabad'ta daha önce İran güçleri tarafından tehdit edilen Sirwe Muhammed olarak bilinen insan hakları savunucusu **Xefur Muhammed** 14 Ağustos Perşembe günü saat 06.10'da Mahabad'daki evinden çıktuktan sonra kendisinden bir daha haber almadı.

İran'da ayrıca kadın hakları savunucusu 3 Kürt kadının tutuklu olduğu da devam ediyor. **Ronak Safazade**, **Zeyneb Bayezidi** ve **Hana Abdi** isimli kadınların kötü koşullar altında tutulduğu ve ailesinin İranlı kurumlar nezdinde yaptığı girişimlerden ise sonuç çıkmadığı öğrenildi. (H. Merkezi)

Nacar öldürülmesin!

Avrupa Kadınlar Lobisi, İran Adalet Bakanı Şahrudi'den kocasının seks işçiliğine zorladığı **Kobra Nacar**'ın taşla öldürülmesini engellemesini, recm cezasının ve kadınlara yönelik ayrımcılık içeren cezaların kaldırılmasını istedi.

200'den fazla örgütün oluşturduğu Avrupa Kadınlar Lobisi (EWL), taşlanarak öldürülme (recm) cezasıyla karşı karşıya olan **Kobra Najjar**'ın (Nacar) derhal serbest bırakılmasını İran Adalet Bakanı **Ayetullah Mahmut Haşimi Şahrudi**'den bir mektupla istedi.

Bütün üye örgütlerini bölgeleştiren İran temsilcilikleriyle bağlantıya geçerek Nacar'ın serbest bırakılması için kampanya yürütmeye çağırarak EWL, İran'dan taşla öldürme cezalarını sınırlı süreli hapis cezalarına dönüştürmesini ve zina da dâhil kadınlara yönelik ayrımcılık içeren mevzuatı değiştirmesini istiyor.

45 yaşındaki Nacar, evliliği boyunca fiziksel şiddet gördüğü kocası tarafından yaklaşık 12 yıl seks işçiliğine zorlanmış, Tebriz Yüksek Mahkemesi Nacar'a "zina" suçlamasıyla taşla öldürülme cezası vermişti. (H. Merkezi)

Emperyalistler yanlışlıkla vurmaya devam ediyor

Emperyalistlerin dünya zeninliklerini aralarında paylaşmaya dönük çatışmaları, en son içine Kafkaslar'ı da alarak büyürken, Ortadoğu'da, işgal orduları tarafından katledilen insan sayısı da artıyor.

Afganistan

ABD işgal güçlerinin 2001 yılından bu yana işgali altında olan Afganistan'da gerçekleştirdikleri ve halktan 90 kişinin, atılan bombalarla yaşamını yitirdiği katliam bunun en son örneğini oluşturuyor.

ABD, direniş güçlerine dönük gerçekleştirildiğini iddia ettiği bu saldırının ardından, halka dönük katliamdaki sorumluluğunu ilk günlerde inkar etmeye çalışsa da, sonraki günlerde halkın "yanlışlıkta" vurulduğunu açıklamak zorunda kaldı.

Ancak 7 yılı geçen işgale rağmen, Afganistan'da bir türlü denetimi sağlayamayan, artarak süren direniş nedeniyle, neredeyse Kabul'in dışına bile çıkamayan işgal güçleri, yaşadıkları panikten olsa gerek sadece Afgan halkına dönük değil, birbirlerine yönelik katliamların altına da imza atmaktalar. Geçtiğimiz günlerde 10 Fransız askerinin yine "yanlışlıkla" NATO güçleri tarafından vurularak öldürülmesi, bu yönlü pratiklerin en son örneğini oluşturmaktadır.

Afganistan'da yaşanan son ge-

Siyonist İsrail gemilerin Filistin halkına yardım götürmesine "sessiz" kalsa da, işgalci katliamcı gerçekliğinden bir şey kaybetmiyor. Filistin halkına çektiği acılar ise yaşamın her alanında sürüyor.

İşmeler ve artan tepkiler, Kabildaki kukla hükümetin başkanı, CIA yetiştirmesi **Hamid Karzai** ise, sözde bu gelişmelere "isyan" ederek, ülkedeki "yabancı" (gerçekten işgal) güçlerinin durumunu gözden geçireceklerini söyleyerek, bir anlamda da işgal ordularının işlediği suçları itiraf etmiş oldu. Afganistan'daki bu son gelişmeler aynı zamanda emperyalistlerin işgallerde girdikleri çıkmazın bir göstergesi ve direniş güçleri karşısında düştükleri acizliğin ürünüdür.

Filistin

Siyonist İsrail'in Filistin halkına dönük çok yönlü saldırılarının sürdüğü ve bu saldırıların arkasındaki en önemli güç olan ABD emperyalizminin Dışişleri Bakanı Rice'in, bölgeyi çıkarlarına uygun yeniden yapılandırma hedefiyle,

bir kez daha İsrail'i ziyaret ettiği günlerde, Kıbrıs'tan yola çıkarak, iki uluslararası yardım gemisi, İsrail ablukasına rağmen Gazze Şeridi'ne ulaştı. Çeşitli ülkelerden 44 aktivistin bulunduğu geminin getirdiği yardım malzemeleri arasında, 200 Filistinli çocuk için duyma cihazı da var. Gemiler yüzlerce Filistinli tarafından coşkuyla karşılandı.

Siyonist İsrail, Gazze Şeridi'ni, örülen bir duvar aracılığıyla tecrit ederek, 2005 yılından bu yana abluka altında tutmasına rağmen, uluslararası hukuka aykırı olan bu durumu resmi olarak kabul etmemektedir.

"Özgür Gazze" kampanyası çerçevesinde Gazze'ye ulaşan gemiler, 41 yıldır Filistin kıyılarında seyreden ilk gemi olma özelliği taşıyor.

Siyonist İsrail, gemilerin Filis-

tin halkına yardım götürmesine "sessiz" kalsa da, işgalci-katliamcı gerçekliğinden bir şey kaybetmiyor. Filistin halkına çektiği acılar ise yaşamın her alanında sürüyor.

Geçtiğimiz günlerde "iyi niyet" gösterisi olarak 200 Filistinli tutsağı serbest bırakmasına karşın, İsrail hapishanelerindeki Filistinli tutsakların ağır koşullarda tutuldukları biliniyor.

Filistinli tutsakların içinde buldukları koşullar geçtiğimiz günlerde, İsrail'de faaliyet gösteren Avukatlar Barosu'nun hazırladığı raporda bir kez daha kamuoyunun gündemine geldi. Raporda, yıllarca tek kişilik hücrelerde tutulan ve bu süre içinde yargılanmayan tutsaklar olduğuna yer verilmekte.

Raporda Siyonistlerin denetimindeki hapishanelerde yaşam koşullarının bütünüyle kötü oldu-

ğu, ilaç bulunmadığı ve hasta tutsakların tedavilerinin yapılmadığına da yer verilerek, bu durumun tutsak ölümlerine artışı getirdiğine değinilmekte.

Ayrıca Filistinli tutsakların başka hapishanelere nakilleri sırasında hayata geçirilen insanlık dışı uygulamalara da yer verilen raporda, nakilden görevli **Nahuş Birliği**'nin tutsaklara ağır hakaretler ettiği, üzerlerine köpek saldırdığı, 12 saat süren nakil sırasında tutsakların el ve ayaklarından zincire vurulduğu gibi bilgilere de yer verilmekte.

Siyonistlerin gerek tutsaklara dönük bu insanlık dışı uygulamaları, gerekse bir bütün olarak Filistin halkına dönük fiili saldırıları sürerken, Filistinli direniş örgütleri de Gazze ve Batı Şeria'nın bütünlüğünü sağlamak ve Siyonist işgale karşı direnişi ortaklaştırarak, bü-yütmek amacıyla biraraya geldiler. **Filistin Halk Kurtuluş Cephesi**'nin (FHKC) Gazze'deki merkezinde düzenlenen toplantıya **Hamas**, İslami Cihad Hareketi ve **Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi** (FDKC) katıldı.

Emperyalist destekli Siyonist işgale karşı mücadeleyi yükseltmek ve intifadaya büyütme amacı taşıyan bu biraraya geliş, Filistin halkının on yıllardır süren direnişini hiçbir gücün ortadan kaldıramayacağını, kazananın er geç direniş olacağını da habercisidir.

Doktorlar yüksek enflasyona karşı greve gitti

Yüksek enflasyon karşısında maaşları giderek eriyen Zimbabweli doktorlar greve gitti.

Afrika'nın en iyi eğitilmiş doktorları arasında olan Zimbabweli doktorlar, aynı zamanda bu dünyanın en az maaş alan doktorları. Her geçen gün değer kaybeden maaşlarının başka bir para birimi üzerinden verilmesini talep eden doktorlar, Mugabe hükümeti taleplerini yerine getirene kadar hastanelerine dönmeyeceklerini açıkladılar. Ayrıca AIDS'in yoğun olarak görüldüğü ülkede doktorlar personel, sağlık ekipmanı ve tıbbi kaynak kıtlığı sebebiyle hastalık tedavilerinde güçlük yaşıyorlar.

Yüksek enflasyon nedeniyle sürekli para basılan ülkede, paralar sadece 1 hafta devamlı kalıyor. Temmuz ayında ekmeğin fiyatının 30 milyar Zimbabve Doları olduğu ülkede yakın zamanda 50 milyar dolarlık banknot basıldı. Hükümet ise "önlem" adı altında, paradan 10 sıfır atma kararı aldı.

Morales halka karşı orduyu devreye soktu

Latin Amerika'nın "solcu" liderlerinden Morales, ülke geneline yayılan eylemleri bastırmak için orduyu devreye soktu. Ülkenin giderek bir iç savaşa sürüklendiği yorumları yapıyor.

İş başına geldiğinden bu yana, sözde karşı olduğu neo-liberal politikaları olanca hızıyla hayata geçiren Morales, bu kapsamda özelleştirmelere de hız verdi. Halkın yoksulluğunu daha da artıran emperyalist patentli bu politikalar, ülkedeki sınıf çelişkilerini daha da arttırırken, Morales'in "halkçı" söylemlerle oylarını aldığı geniş yığınlardaki

hoşnutsuzluk daha fazla dışa vurmaya başladı. En son yeni anayasa önerisine ilişkin yapılan referandumla birlikte ülkedeki saflaşma da üst boyutlara tırmandı.

Morales'in izlediği politika aynı zamanda, Morales'le iktidarı paylaşmak istemeyen burjuvaziyi eskisinden daha güçlü hale getirirken, ülkenin büyük bölümünün denetimi de yine bunların eline geçmiş bulunmakta.

Kimi kesimler, ülkedeki kitle ayaklanmalarının ardında büyük ölçüde Morales'i

devirmek isteyen egemen sınıfların yattığını iddia etseler de, ayaklanmaların gerçek nedeni, geniş yığınların artık, "sol", "halkçı" vb. söylemlerine kanarak oy verdikleri Morales'in gerçek yüzünü görerek, kendisine olan inançlarını yitirmiş olmalarıdır.

Gelinen aşamada, ABD askeri okullarında eğitildiği bilinen orduyu, halka karşı devreye sokması bile, Morales'in gerçekte hangi sınıfın temsilcisi olduğunu göstermektedir.

Emekçiler grevde!

Arjantin'in başkenti Buenos Aires'teki 77 devlet hastanesinin sağlık çalışanları ve memurları 20 Ağustos'ta bir günlük grev yaptılar. Grev, Sağlık Memurları Sendikası'nın (CICOP) çağrısıyla gerçekleşirken, grevin başlıca taleplerini, ücret artışı, çalışma koşullarının iyileştirilmesi gibi talepler oluşturuyor. Grev tüm ülkede büyük bir etki yaratırken, Sağlık Bakanlığı grev öncesinde grevi yasadışı ilan etme çabasına girdi. CICOP tarafından yapılan açıklamada ise, eylemlerin talepler kabul edilinceye kadar süreceği belirtildi. Sağlık emekçilerinden bir gün sonra ise, öğretmenlerin grevi vardı. Maaş artışı talebiyle gerçekleştirilen grev nedeniyle 4.5 milyon öğrenci okula gitmedi.

Hamburg havaalanı işgal edildi!

Alman hükümetinin göçmenlere dönük sınır dışı politikasını protesto etmek için biraraya gelen bin kişi, 24 Ağustos günü Hamburg Havaalanı'nı işgal etti. Eyleme polislin müdahale etmesiyle birlikte çıkan çatışmalar sırasında yaklaşık 80 kişi gözaltına alındı, bir polis de yaralandı.

Eylem, protestocuların ellerinde "Her insan yasaldır", "Sınır dışına son", "Herkes özgürdür" yazılı dövizlerle havaalanına gelmeleri ve 1 ve 2 nolu terminaleri işgal etmeleriyle başladı.

Eylem sırasında bagaj bandının üzerine çıkarak, yolcuların işlemleri engellendi, yürüyen merdivenler ve tuvaletler işgal edildi.

Eylemciler Başbakanın konutunu bastı

Sağ yönelimli **Demokrasi için Halk İttifakı** (PDA) taraftarları, 20 Ağustos'ta yaptıkları eylemlerle çok sayıda hükümet binasına saldırdılar. Saldırılan binalardan biri de Tayland Başbakanı'nın konutuydu.

Bir grup eylemcinin ise, golf sopaları, bıçaklar ve ateşli silahlarla devlet televizyonunu bastığı bildiriliyor.

Eylemler PDA'nın çağrısı ile gerçekleşirken, çağrıya 3 bin kişinin uydugu söyleniyor. Eylemler, PDA'nın kısa bir süre önce Başbakan'a geri çekilme çağrısı yapmasının ardından gündeme geldi.

Evrensel Bakış

Ne halkların direnişleri ne de su "tüketilemez"!

Emperyalistlerin, bir yandan kendi aralarındaki paylaşımına dönük çatışmaları diğer yandan ise halklara dönük çok yönlü saldırıları sürerken, halklar aslında uzunca zamandır, boyutu bir saldırıyla daha karşı karşıyadır. Gözardı ettirilmeye çalışılan bu saldırı ise, emperyalist tekelilerin, dünyanın temiz sularını ele geçirecek, denetimleri altına almayı dönüktür. Ve giderek insanlığı ciddi boyutta tehdit eden bir hal almaktadır.

"**Dünya Su Haftası**" adı altında 18 yıldır yapılan uluslararası konferans, bu yıl **Stockholm**'de gerçekleştirildi. Konferansın ana temasını dünya genelindeki hijyen ve sağlık ekipmanı sorunun yanı sıra, özellikle de su rezervlerinin, akarsular ve endüstriyel atıklarla kirlenmesi sorunu oluşturdu.

Su sorunu, bugün dünyanın yarısındaki insanları, ortaçağ koşulların-

da yaşayacak noktaya getirmiş bulunmaktadır. İstatistiklere göre, dünyada her 20 dakikada bir çocuk susuzluk nedeniyle yaşamını kaybetmektedir. Susuzluk nedeniyle yaşamını yitirenlerin toplam sayısı ise, yılda beş milyon üzerine çıkmıştır.

Birçok yoksul ülkedeki hijyen sorununun kaynaklarından biri de yeterli sayıda tuvalet olmamasıdır. Uzmanlar, yeterli sayıda tuvalet inşa edilmesi ve içme suyu ile akarsuların birbirinden yalıtılması, basit arıtma sistemleri kurulması durumunda, hem hijyen sorununun hem de susuzluk sorununun bütünüyle ortadan kalkması da, ez zından asgari düzeye inceciklik noktasında hemfikirler. Aslında fazla maliyeti de olmayan bu önlemlerin alınmamasının önündeki en büyük engel de yine, **uluslararası tekelilerin daha fazla kâr hırsıdır.**

"Su Nobel Ödülü"nü bu yıl, kapitalist üretim içindeki belli ürünlerin üretiminde ne kadar temiz su harcandığını hesaplayan, İngiliz bilim adamı **John Anthony Allan** aldı. Allan'ın yaptığı hesaba göre, tek bir Hamburger için harcanan su miktarı 2.400 litre, bir araba için harcanan su miktarı ise 400.000 litre. Bunun içindiri ki, egemenlerin ve de onların güdümündeki medyanın, emekçi kitleleri "daha dikkatli su kullanımına" çağırılmaları, bilinçli bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

Uluslararası tarım ve sanayi tekelileri, temiz suların dünya çapındaki kirliliğinin yegane sorumlusudur. Çünkü tüm dünya çapındaki endüstriyel amaçlı soya, pamuk ve et ürünleri üretiminde, ziraat ürünleri için ihtiyaç duyulan suların büyük bölümü kullanılmaktadır. Bir litre biyoyakıt üretimi için 9 bin litre su kullanılırken, 1 litre süt üretimi için kullanılan su miktarı sadece 66 litredir.

2007 yılında yapılan bir araştırmanın sonuçlarına göre, su temin etmeye dönük her 1 dolarlık yatırım 3-34 dolar arasında bir kazanç sağ-

lamaktadır. Nestle, Coca Cola, Pepsi gibi uluslararası tekeller şu sıralar bu kârlı kaynakları, garanti altına almaya yönelmiş durumdalar.

Dünya çapında su ticareti yapmayı hedefleyen bu tekelilerin, devasa çapta **borular** ve büyük **tanker filoları** kurmayı planladıkları söyleniyor.

Böylece suyun tamamen ticari bir metaya dönüştürülmesi ve su tekelileri tarafından denetlenmesi hedeflenmektedir. Bu tekelilerin dünya genelindeki su rezervlerini kendi denetimleri altına almaları durumunda ise, milyonlarca insanın susuzluktan veya tarım için gerekli suya ulaşamamasına bağlı olarak, **açlıktan ölmesi** gündeme gelecektir.

En büyük üç uluslararası su şirketinin, önumüzdeki on yıl içinde Amerika'nın ve Avrupa'nın içme sularının % 70'ini denetimleri altına almaya hedeflediği söyleniyor.

Bu şirketlerin, bu yönlü girişimlerini zaten uzunca yıllardan beri hayata geçirme çabasında oldukları bağışlımlı ülkelerde ise, bu girişimlere dönük ciddi kitle hareketleri başlamış bulunmaktadır.

Coca Cola, Hindistan'ın Kerala Eyaleti'ndeki su rezervlerinin kullanım haklarını, **99 yıllığına** almış bulunmaktadır. Bölge halkını, gerçekte kendine ait olan suyu kullanma hakından mahkum bırakan bu gelişmenin ise, yoğun bir kitle hareketini tetiklemesi bekleniyor.

Bolivia'nın, Cochabamba bölgesinde, halkın 2000'lerin başlarında ciddi "su savaşları" verdiği biliniyor. Suyun, IMF'nin zorlaması sonucu özelleştirilmesiyle birlikte, kısa süre içinde su fiyatları iki katına çıkmıştı. Halkın bu durumu protesto gösterileri ve genel grevle cevaplaması gecikmedi. Dönemin hükümeti gelişmelere sıkıyönetimle cevap verince, halkın buna tepkisi silahlı mücadeleye de devreye sokmak oldu. Nitekim hükümet Nisan 2000'de özelleştirmeyi geri çekmek zorunda kaldı. Özelleştirmede suyu alan uluslararası tekel ise bu tepkilerin geliştiği günlerde, ülkenin kaçtı.

Oysa su "tüketilemez"! Çünkü su bitmez tükenmez bir kaynaktır ve kendi doğal döngüsü içinde, belli bir bölümü daima toprağın yüzeyinde kalmaktadır. Toprağın üzerinde

İRAN

Hindistan'da 21 Ağustos günü gerçekleştirilen ve ülke geneline yayılan greve milyonlarca kişi katıldı. Fiyat artışlarını protesto etmek için gerçekleştirilen grevin başlıca talepleri arasında, çalışanların maaşlarına zam yapılması bulunurken, grev aynı zamanda hükümetin ekonomi politikasına karşı gerçekleştirildi. Grev çağrısını **Tüm Hindistan Sendikalar Birliği** yaptı.

URUGUAY

Uruguay'da, **Sendikalararası Ulusal Genel İşçi Konseyi**'nin (PIT-CNT) aldığı karar doğrultusunda, 22 Ağustos'ta, 24 saatlik bir genel grev gerçekleştirildi. Grevin başlıca taleplerini ise, hükümetin ekonomi politikasında değişiklik yapılması, ücret artışı ve işçilere, emeklere getirilen yüksek vergilerin kaldırılması ve de 1973-1985 yılları arasında iktidarda olan ordunun, bu dönemde işlediği insanlık suçlarından dolayı yargılanmasını engelleyen **1986 Hitam Yasası**'nın kaldırılması oluşturmaktadır.

GÜNEY AMERİKA

Güney Amerika ülkesi Guyana'da bulunan dört şeker plantasyonunun işçileri 20 Ağustos'ta bir günlük grev yaptı. İşçiler % 14'lük bir ücret artışı talep ederken, işçilerin bağlı olduğu GuySuCo şirketi sadece % 4.5'lik bir artış teklif etmekte. İşçilerin gerçekleştirdiği bir günlük grev nedeniyle, şeker üretimi grev günü 2 bin ton azaldı.

SRI LANKA

Sri Lanka'daki Sağlık İşçileri Sendikaları hükümetin özelleştirme politikasını protesto etti. Hükümetin uzunca süredir hayata geçirdiği emperyalist neo-liberal politikaları kapsamında gerçekleştirdiği özelleştirmelerin sağlık alanında getirdiği yıkım, sağlık emekçilerini harekete geçirdi. Hükümetin kısa bir süre önce sunduğu **Özel Kan Bankası** yasa taslağı üzerine protesto eylemi gerçekleştiren sağlık emekçileri, aynı zamanda konuya ilişkin bildirimler dağıtarak halkı bilinçlendirmeye çalıştılar.

21 Ağustos sabahı erken saatlerde, Başkent Kolombo'daki tren istasyonu önünde, bildiri dağıtımı ile başlayan eylemlerde, halkın sağlığını tehdit altına alan yasa tasarısının derhal geri çekilmesi talep edildi.

İRAN

İran Telekom işçileri 5 ay süresince maaş alamayınca greve gittiler. İşçiler greve gitmeden önceki günlerde valilik önünde çok sayıda eylem yapmışlar, ancak sorunlarının çözümüne dönük bir yanıt alamamışlardı.

21 Ağustos günü gerçekleştirilen grevde sabah erken saatlerde fabrika önüne gelen işçiler yolu trafiğe kapattı. Patronun ve hükümetin tutumunu protesto eden ve içinde buldukları koşulları yansıtan sloganlar atan işçilere kısa bir süre içinde olay yerine gelen çevik kuvvet polisleri gaz bombalarıyla saldırdı.

FRANSA

Fransız süt üreticisi köylüler 25 Ağustos'ta kitlesel bir protesto eylemi gerçekleştirdi. Avrupa'nın en büyük peynir üreticisi olan bir firmanın önünde caddeyi trafiğe kapatan ve lastik yakan köylüler, ürettikleri sütlerin satış fiyatının artırılmasını talep etmekte ve talepleri kabul edilinceye kadar eylemlerini sürdürceklerini açıklamaktalar.

kalan su ise tüm insanlığa yetecek miktardadır.

Su rezervlerinin sadece % 3'ü tatlı sudan oluşmaktadır ve bunun büyük bir bölümünü kutuplardaki, "doğal depo" olan, buzullarda saklıdır. **Amazon kıyılarında** ise devasa çapta, tatlı su kaynakları bulunmaktadır. Var olan tatlı suyun bile, yeryüzündeki tüm insanlara eşit dağıtılması halinde, kişi başına yılda 2 milyon litre su düşmektedir.

Bunun içindiri ki, emperyalist tekelilerin ve onların yerli uşak-ışbirlikçi rejimlerinin daha fazla kâr hırsıyla yol açtıkları çevre kirliliğine, suyun özelleştirilmesine ve de dünyanın hükümeti tarafından kirlenmesine karşı ciddi bir **direniş hattı** örgütlemek gerekmektedir. Bu direniş hattı ise, emekçi halkların, emperyalistler ve onların yerli uşak-ışbirlikçi rejimleri tarafından gerçekleştirilen işgallere, katliamlara, sosyal yıkım saldırılarına karşı verdikleri uluslararası kurtuluş mücadeleleriyle iç içe ele alınmak durumundadır.

Unutmayalım ki, zulme karşı direnen halkların direnişleri gibi, su da "tüketilemez!"

Devletin karanlık tarihinden bir yaprak; 6-7 Eylül olayları

6-7 Eylül 1955'te Müslüman olmayan azınlıklara yönelik gerçekleştirilen saldırılarda evler yağmalandı, fabrikalar yakıldı, işyerleri kullanılmaz hale getirildi. İstanbul başta olmak üzere İzmir ve Adalar'da Rumlara ve diğer gayri-müslimlere karşı büyük bir linç ve yağma hareketi gerçekleştirildi. 5 Eylül günü **Kıbrıs Türkleri Cemiyeti (KTC)** ile **İstanbul Yüksek Okullar Talebe Birliği (İYOTB)** tarafından bir miting gerçekleştirildi. Kıbrıs'ta Türk devletinin hakimiyetini kaybetmesine tepki gösteren faşist kalabalığa, son günlerde İstanbul dışından şehri gezmek üzere gelen gruplar da katılmaktaydı. Devlet radyosundan Selanik'te Atatürk'ün evinin bombalandığı haberi, dönemin istihbarat örgütü MAH'ın hizmetinde çalışan **İstanbul Ekspres** gazetesinin manşeti ile geniş bir şekilde yayıldı. Akşam saatlerinde KTC ile İYOTB'nin çağrısı ile sokaklara dökülen ve sopa, balta ve kazmalarla silahlandırılan kalabalık Taksim Meydanı'nda buluşarak İstiklal Caddesi boyunca yürümeye başladı. Yürüyüş boyunca önlerine çıkan ve önceden kırmızı haç işaretleri ile mühürlenmiş evleri talan ettiler. Buldukları her şeyi yağmalayan kalabalık, Rumların mezarlarına bile saldırarak, yeni defnedilen kemikleri bile parçaladı. İki gün devam eden yağma ve talan sırasında hükümet sadece geceleri sıkıyönetim ilan etti.

Saldırıların sona erdiği 7 Eylül günü gündüz ilan edilen sıkıyönetimden geriye, yağmalanan 4214 ev, 21 fabrika, 1004 işyeri, 73 kilise, 1 sinagog, 2 manastır, 26 azınlık okulu, 5 spor kulübü ve 2 mezarlık kaldı. İzmir'de ise 14 ev, 6 dükkan, 1 pansiyon, Yunan Konsolosluğu, Katolik Kilisesi, İngiliz Kültürevi tahrip edildi. İzmir'de 50 kişi yaralanırken İstanbul'daki saldırılar sırasında da 16 kişi hayatını kaybetti.

Dönemin basınına yansıyan haberlere göre yağma için Trabzon'dan 117, Kastamonu'dan 116, Sivas'tan 145, Erzincan'dan 11 kişi getirilmişti. Olaylardan sonra İstanbul'daki azınlık nüfusunda ciddi bir azalma oldu. 1924'te nüfusu 1 milyon olan İstanbul'da 280 bin Rum yaşarken, bu sayı bugün 1500-2000 arasındadır. Olayların ardından hükümet sorumluların yakalanması amacıyla bir kovuşturma başlattığını duyurdu. Gözaltına alınanlar ise aralarında Aziz Nesin'in de olduğu dönemin aydın, ilericiler, demokrat insanları oldu. 6-7 Eylül olayları devrimci ve demokratların üzerine yıkılmaya çalışan devlet hayatını kaybetmiş dönemin devrimci ve ilericilerini bile tutuklama kararı olarak hedef tahtasına koydu. Gözaltına alınanlar 5 ay hapis hane kaldıktan sonra serbest bırakıldılar. Bir süre sonra Selanik'te Atatürk'ün evinin Türk Konsolosluğu görevlileri tarafından bombalandığı da ortaya

çıkı. Bombalamada görev alan öğrenci **Okay Engin** Türk vatandaşı yapılarak MIT tarafından Nevşehir Valiliği'ne atandı. Olaylardan 40 yıl sonra o günlerde Özel Harp Dairesi'nde çalışan eski MGK Genel Sekreteri emekli Orgeneral **Sabri Yirmibeşoğlu** gazeteci Fatih Güllapoğlu ile yaptığı bir röportajda, "6-7 Eylül olayları Özel Harp Dairesi'nin işiydi. Ve muhteşem bir örgütlenmeydi. Amacına da ulaştı" sözleri ile 6-7 Eylül'ün direkt devlet tarafından planlandığını açıkladı.

6-7 Eylül olayları Türk devletinin Osmanlı'dan devraldığı katliamcı yüzünü açıkça sergilendiği tarihlerden birini oluşturuyor. Osmanlı Devleti tarihi boyunca sınırları içinde yaşayan Müslüman olmayan kesimlere yönelik sayısız kıyım gerçekleştirilmiş, bu mirası da Türk devletine armağan etmişti. İttihat ve Terakki Partisi'nin önderliğinde 1915'te 1.5 milyon Ermeni, Rum ve Süryani soykırımı maruz kalır. 1924'te Nüfus Mübadelesi ile Rumlar, Yahudiler, Ermeniler yaşadıkları topraklardan zorla koparılıp bellek katliamı yaşatılır, 1942-1944 yıllarında Varlık Vergisi ile binlerce gayri-müslim Aşkale'ye sürgün edilir. Kuşkusuz bu kıyımlar sadece gayri-müslimlere yapılmaz. Osmanlı İmparatorluğu boyunca sayısız defa kılıçtan geçirilen Kürt halkı devletin gerçek yüzüne çok yakından tanık olmuştur.

Türk devletinin kuruluşu ile birlikte palazlanmaya, gelişmeye başlayan Türk hakim sınıfları geçmişten beri ticarete önemli bir rolü olan Rum ve Ermenileri imha etmeye girişmiştir. Sermayenin el değiştirmesi hedefi ile gerçekleştirilen bu kıyımlar ile Türk egemen sınıfları efendilerine yeteneklerini sergileme fırsatı buldular. Sermayeyi ele geçirmeye çalışan Türk hakim sınıfları potansiyel düşman olarak gördükleri tüm kesimlere karşı büyük bir karşı harekete giriştiler. Bu durum Türk hakim sınıfının zayıflığının bir göstergesi ol-

makla birlikte aynı zamanda. 6-7 Eylül olayları Türk hakim sınıfının politikalarını yaşama geçirmek için kontr-gerilla ve Özel Harp Dairesi'nden nasıl yararlandıklarını gözler

önüne seriyor. Ergenekon ile birlikte gündemde yoğun bir şekilde tartışılan kontr-gerilla 6-7 Eylül'den anlaşılacağı gibi devlet tarafından devletin çıkarlarını korumak, bekasını sağla-

mak için oluşturulmuş bir psikolojik savaş örgütüdür. Bu anlamıyla kontr-gerilladan hesap sormak ezilenlerin Türk hakim sınıflarına karşı mücadelesini yükseltmekten geçez.

Şili örneği; Devrim bir ziyafet değildir!

'60'lı yıllarda uluslararası proletarya ve ezilen dünya halkları büyük bir kaynaşma içindeydi. '60'ların sonlarında giderek yükselen ve Çin'den esen **Büyük Proleter Kültür Devrimi**'nin de rüzgarı ile alazlanan toplumsal muhalefet, birçok ülkede burjuvaziye korkulu anlar yaşattı.

Bu rüzgardan etkilenen ülkelerden biri de **Şili** oldu. Eylül 1970'te yapılacak seçimlere yaklaşmış sırada ülkede giderek yükselen bir sınıf hareketi vardı. Sosyalistler, komünistler, liberaller ve Hıristiyan Demokratlar'dan ayrılmış olanların birleşmesiyle kurulan **Unidad Popular**'in (**Halk Birliği**) adayı **Salvador Allende** militer işçi sınıfının ve mücadelede önemli deneyimler ve kazanımlar edinen yoksul köylülüğün oylarını alarak başkanlık seçimini kazandı. Seçim sonuçlarının açıklanması ile birlikte kitleler sokaklara dökülerek sevinç kutlamaları düzenledi. Hükümeti kuran Allende, başkan seçilebilmek için Hıristiyan Demokratlar'la 6 maddelik bir anlaşma imzaladı. Buna göre mevcut hukuki sistem korunacak, silahlı güçler ve polis "demokrasiyi güvence" almasına izin verilecekti. Kendini sosyalist ve Marksist olarak nitelendiren Allende, sosyalizme **Şili tipi barışçıl geçiş** savunuyordu. Ekonomi alanında karma bir ekonominin inşa edileceğini birçok sektörün devletleştirileceğini ve sosyalizme böylelikle geçileceğini, iddia ediyordu. Parlamanonun meşruluğuna tamamen inanan Allende, başkanlığı almadan

önce polise, kiliseye, eğitim sistemine, basına, orduya müdahale etmeyeceğine dair bir güvence imzalamıştı. Allende hükümeti 1971 yılında 90 firmayı ulusallaştırdı. 1400 çiftiğe el koydu. Büyük oranda ABD'nin elinde bulunan bakır sanayini ulusallaştırdı. Kömür, demir, azot, tekstil sanayisi de devlet mülkiyeti haline getirildi. İşçi ve emeklilerin ücretleri yükseltildi, kira artışları durduruldu, toprak reformu gerçekleştirildi. Tüm bunlara rağmen 1971 yılı boyunca grev sayısında büyük artışlar oldu. İşçi sınıfı ulusallaştırmaları yeterli bulunmuyor, birçok sektörde kendi öz yönetim organlarını oluşturuyor. Şili burjuvazisi giderek artan direnişler ve işçilerin kurduğu yerel iktidar organlarına karşı harekete geçerek bir lokavt örgütledi. Amaç reformları boşa düşürmek ve Allende hükümetini köşeye sıkıştırmaktı. Ancak işçi sınıfı lokavt kararının hemen ardından kamyonlara el koyarak işlerin sekteye uğramasına engel oldu. Allende tüm bu yaşananlara rağmen generallerden Pinochet'i hükümete alarak ordu ile birlikte çalışmak istediğini söyledi. Burjuvazinin saldırılarına karşı silah isteyen işçilerin bu taleplerini reddetti. ABD tarafından Şili burjuvazi ile birlikte kanlı bir plan sahneye konuldu. 11 Eylül 1973'te ordu başkanlık sarayını işgal ederek Allende dahil 30 bin insanı katletti. 10 milyonluk bir ülkede büyük bir kıyım yaşandı. Şili örneği sosyalizme barışçıl geçiş hayallerinin parçalandığı trajik bir sahne oldu. Bir öğretim üyesi olan Allende katkısız bir re-

formistti. İktidarın ele geçirilmesinden çok işçi sınıfı ve yoksul köylülüğün ekonomik koşullarının iyileştirilmesini önüne hedef olarak koydu. Oysa sosyalizm ancak milliyonlarca işçi ve emekçinin katılımı ile gerçekleştirilecek ve mevcut iktidarın tüm organlarının parçalanması ile ortaya çıkacak bir devrim ile mümkün olabilirdi. **Devrim, iktidarın zor yoluyla ele geçirilmesini ve yeni tipte bir devlet iktidarının kurulması ile sağlanabilir.** Allende proletarya diktatörlüğünü savunmuyordu ve iktidarı istemiyordu. Parlamenta gönülden bağlıydı. Oysa biçimi ne olursa olsun parlamento burjuvazisinin işçi sınıfını oyaladığı bir oyundan başka bir şey değildi. İşçi sınıfının iktidarı ele geçirmesi için bunu parçalaması kaçınılmazdı. Allende, orduya güveniyor ve işçilerin silahlanmasına karşı çıkıyordu. Marksizm'in devlet tahlilinde devletin en önemli ve merkezi örgütlenme alanlarından birini ordu, yani silahlı kuvvetler oluşturmaktaydı. Sınıflı toplumlarda mutlak her kurum bir sınıfın hizmetinde olmak zorundaydı. Burjuvazinin iktidarda olduğu bir devlette kuşkusuz tüm silahlı kuvvetler de onun çıkarlarına savunacak şekilde örgütlenecekti. İktidarın ele geçirmek isteyen sınıf burjuvaziye sahip olmak zorundaydı. Allende Marksizm'i revize ederek, tüm temel ilkelere yok sayarak "sosyalizme" geçmeye çalıştı. **Ancak Allende'nin öyküsü devrimin bir ziyafet olmadığını, bir sınıfın başka bir sınıfa karşı verdiği ve büyük alt-üstlerin yaşandığı bir şiddet hareketi olduğunu trajik bir şekilde gösterdi.**

Kültür-sanat

Sanata bakışımız, sanatın işlevi ya da devrimci bir eleştiri olarak sanat -4-

Bu noktada strateji-taktik konusuna sanatta nasıl yaklaşılmalı meselesine değinmeliyiz.

Devrimci sanatımız da Proletarya Partisi'nin diğer kolları gibi siyasete bağlıysa ve siyaseti etkiliyorsa bütünü bir parçası olan sanatımızın da bir strateji ve taktiği vardır. Bu strateji ve taktik bütünü strateji ve taktiğiyle ayırır. Kendine özgü sanatsal kural ve uygulama biçimleri nedeniyle **biçimsel farklılıklar** taşır.

Gerçeğe dayanan sanatımız gerçeği açığa çıkarır. Bununla beraber, mücadele içinde değişen nesnel zemine ayak uydurmalı, hangi süreçte nasıl bir tarzın oluşturulacağı genel siyasi yönelim göz önüne alınarak kavranmalıdır.

Örneğin, bugün bulunduğumuz aşama açısından nitel ve nicel olarak güçlenme; kadro, üye, sempatanlarımızın düzeylerinin yükseltilmesi ve de kitleselleşme gerekmektedir. Bu noktada halkın hoşnutsuz olduğu konularda onları bilinçlendirecek, kendimizi tanıttık, onların taleplerini sahiplenecek, düşmana yönelecek, sanatsal niteliği güçlü, yalın ve anlaşılır ajitasyon ve propaganda mahiyetinde sanata ihtiyaç duyulmaktadır.

Devrimimizin yolu uzundur ve devrimci sanatımız farklı dönemlerde, farklı biçimlere bürünür, her dönemde ihtiyaçlar farklılıklar gösterir. Düşmanın ve devrim cephesinin gücü değişkenlik gösterirken devrimci sanatımız da bu değişiklik içinde stratejiye uygun biçimde ihtiyaçlara cevap olabilmelidir. Doğal olarak da neyi konu edinip nasıl işleyeceğini devrim cephesinin durumuna göre belirleyeceğiz.

Farklı bölge ve farklı koşullar da sanatımızı birkaç bakımdan etkiler. Örneğin şehirlerle kırsal bölgeler arasındaki sanatsal faaliyetler bu bölgelerdeki ekonomik-siyasi dil, gelenekler, talepler vb. dolaylı farklılıklar gösterir.

Bugün açısından sanatımız etkisiz gibi görünebilir. Bu durum, sanatımızda olduğu kadaryla mücadelesinin diğer alanlarındaki faaliyetlerin düzeyiyle de alakalıdır. Burjuva-feodal sanatın geniş kitleleri devrimci sanatımızdan daha fazla etkiliyor oluşu geçici bir durumdur. Zira, devrimci sanatımızın eleştirel gücü doğrunun, iyinin, güzelin kısacası yenin yol açıcısındır. Elbette yeniyi temsil eden sanatımız burjuva-feodal sanatı geçitde zayıflatacaktır.

Sanatla devrim yapılamaz ancak sanat devrim mücadelesinin çok ama çok önemli bir ihtiyacıdır. Sanatsız devrim de düşünülemez; yeni bir kültür yaratmak toplumun düşünsel sürecini şekillendirmek diye bir kaygı varsa orada sanat hiç şüphesiz en önde yer alacaktır. Bazen öyle bir yer ve öyle bir zamana denk gelebiliriz ki bir şiir, bir roman, bir resim, bir marş onlarca kalaşnikof silahından daha etkili olabilir.

Burjuva-feodal sanatın yozlaşmış olduğunu, onun gerçeği gizleme, kör etme, sömürme ve saldırı aracı olduğunu anlamak, onu devrimci bir eleştiriye tabi tutmakla mümkün olacaktır.

Elbette burjuva-feodal sanatın, ne kadar kötü olursa olsun bizim düşüncemizi ve sözlü eleştirilerimizle yok olmayacağını biliriz. Eğer eleştiri-

ci, devrimci bir eleştiriye, yeni ve eskinin mücadelesiyle burjuva-feodal sanatın karşısına alternatif bir sanatın da konması gerekir. Bu zorunluluğun ortaya konması-tanınması, artık daha çetin mücadelenin başladığı anlamına gelir ve kimin galip geleceğini siyasal iktidar mücadelesi eksenindeki pratik belirleyecektir.

İsrarla vurgulamakta yarar var ki, sanatçılarımız hem ideolojik hem de sanat bilgisinden donanımlı olmalıdırlar. Sanat alanı karmaşık, incelemek gerektiren bir alandır.

Genel olarak toplumun ihtiyaçlarını konu edinip yansıtan kitlelere hizmet eden, yeniyi savunan sanat siyasal açıdan doğru rotadadır.

Örneğin, bugün Proletarya Partisi'nin stratejik ve taktik siyasasını halkla buluşturan sanat siyasal açıdan iyidir. Halkın ihtiyaçlarını göz ardı eden, onu aşığılayan, sektöre, sadece piyasa için yapılmış vs. sanat burjuva-feodal sanatın bir parçası olur ve siyasal olarak kötüdür. Komünist Partisi'ne saldıran onun faaliyetlerine karşı çıkan, onun halkla bütünleşmesini engelleyen sanat kötüdür.

Bir sanat eserinin değerlendirilmesinde siyasal eleştiri, sanatsal eleştiriden farklıdır, öncelik arz eder. Bir sanat eserinde sanatsal düzey ne kadar yüksek olursa olsun siyasal olarak halka hizmet etmiyorsa o sanat eserini sahiplenemeyiz. Pek çok burjuva sanat yapıtında estetik düzeyi yüksek örnekler vardır. Ama bu örneklerin halkın taleplerine bir yararı olmaması onu kötü bir ürün kılar.

Sanatsal ölçüt açısından ise, elbette ki sanatsal değeri yüksek

eserlerin tercihi bize yön verir. Halk üzerindeki etkisi bu bakımdan önemlidir; kitlelerin estetik düzeylerinin yükseltilmesi bu alanda da sanatçılarımızın görevidir.

Sanatçılarımız güzele ulaşmak için estetik bilimi ve onun tarihini de bilmelidir. Bununla beraber, halkın geleneksel, kendini yenileyen, güzel yaratımlarını da yakından tanımalıdırlar. Bu sayede onların beğenilerinin neler olduğunu bilir, beğeni düzeylerinin farkına varabilir ve o düzeyi yükseltmek için verilere ulaşabilir.

Özetle dememiz gerekiyor ki; halkın düşünsel faaliyetinin geliştirilmesi, sınıfsal çıkarımın nerede olduğu, gerici iktidarın neler yaptığı, kendi ihtiyacının gerici iktidarın ihtiyacıyla nasıl çeliştiği vs. vs. görmesi; Sadece kaba beğeniyle yetinmeyip somut, bilimsel beğeni düzeyinin geliştirilmesi için "**siyasal ile sanatın birliği, içerik ile biçimin birliği, devrimci siyasi içerik ile mümkün olan en yetkin sanat biçiminin birliği**" (Mao) gerekmektedir.

Proletarya Partisi'nin faaliyet yürüttüğü bu coğrafya, pek çok medeniyete yurt olmuş, kültürlerin devri ve kaynaşmasıyla köklü ve zengin birikimler oluşmuştur. Bundan daha da önemlisi, bu topraklarda gerici iktidarlara ezilen halkların isyanı hep varolmuş, kesintilere uğrasa da kendini ayağa kaldırmayı bilmiştir. Bütün bu zengin kaynağa sahip olduğumuz bilemek bizim için büyük fırsat. Fakat elimizde daha büyük fırsat var; Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin Türkiye'ye vuran dalgası Proletarya Partisi ve onun bugüne ulaşma birikimidir.

Kuşkusuz Proletarya Partisi'nin bugün bulunduğu nokta, kitlelerle kurduğu bağ, Halk Savaşı'nın mevcut durumu, kültürel olarak etkinliği vs. dileyebileceğimiz yerde değildir. Kendimizi kandırmadan, gerçeklerden kopmadan ona -gerçeğe- daha sıkı sarılarak bütün dileyebileceğimizi kendimizin yapabileceği araç ve deneyimlere sahip olduğumuzu bilmeliyiz. Tek sorun bunu doğru kullanabilmekte. Bu doğru kullanışın kılavuzu Marksizm-Leninizm-Maoizm bilimidir. Son sözü yine Mao'ya bırakıyoruz.

"Marksizm'i incelemek, dünyayla, toplumla, sanat ve edebiyatla ilgili gözlemlerimizde diyalektik materyalist ve tarihi materyalist bakış açısını uygulamak demektir, yoksa sanat ve edebiyat eserlerimizde felsefi nutuklar atom ve elektron teorilerini içerir, ama onlarla bir değildir; gene Marksizm; sanatsal ve edebi yaratıcılıktaki gerçekliği içerir ama onunla bir değildir. Gerçekten de boş, kuru, dogmacı for-

müller yaratıcılığı öldürür. Dogmacı 'Marksizm' Marksizm değildir, Marksizm'in düşmanıdır. Peki Marksizm'in kendisi yaratıcılığı yok eder mi? Evet eder; Feodal burjuva, küçük burjuva, liberal, bireyci, nihilist, sanat için sanat anlayışını savunan, aristokrat yozlaşmış ya da kötümser ve halk kitlelerine ve proletaryaya yabancı her türlü yaratıcılığı yok eder..." "Bunlar yok edilirken, yeni bir şey inşa edilebilir." (Mao)

Yararlanılan Kaynaklar
Kültür Sanat Edebiyat Üzerine- Mao Zedung (Berfin Yayınları); **Sanatın Öyküsü-** E. H. Gomrich (Remzi Kitabevi); **Sanat Tarihi-** Zahir Güvenli (Varlık Yayınları); **Büyük Gizem Bilim-** D. Burton-D. Grandy (Varlık Yayınları); **Marksizm ve Şiir-** George Thomson (Varlık Yayınları); **Halkla İlişkilerde Uygulama Teknikleri-** Anadolu Üniversitesi Yayınları; **Sanat Tarihi-** MEB Açık Öğretim Lisesi Ders Notu)

Yaşama ışık tutan sözler...

* Bir dost nedir ki? Öteki ben..
(Zeno)

* Gerçek dostlar yıldızlar gibidir; kararlılık çökünce hayatınızda ilk onlar parlar ve size ışık olurlar.

(Anonim)

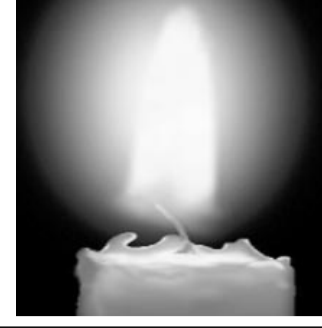
* Başkalarından üstün olman önemli değil, sen dünküne göre kendinden üstün müsün, önemli olan o... (Hint atasözü)

* Kendisiyle mücadele edebilen insan en değerli insandır. (Browning)

* Zamanın değerini yapacak işi olan kimse bilir. (Arap atasözü)
* Keskin bıçak olmak için çok çekiç yemek gerekir. (Türk atasözü)

* Her düşüş bir öğreniş. (Türk atasözü)

* İnsanlar neden ölüyor gerçekten bilirsiniz?.. Tembellikten, inancsızlıktan ve yaşamı yaşamaya değer kılmayı becerememekten... (Bernard Vaughan)

“Zaman” yazısındaki felsefi içerikteki bir konu...

“Zaman” yazısındaki felsefi içerikteki bir konuya değinmek istiyorum.

Önce alıntı:

“... Düzen kaostan çıkagelir ve gelişmenin iki yanı birbirinden ayrılır-

mazlar. Ölümlü olmaksızın yaşam nasıl var olabilir? O nedenle her insan sadece kendisinin değil, kendi olumsuzlaşmasının yadsınmasının –ve kendi sınırlarının da farkındadır...”

Daha önce de aynı meseleye

değnilmişti. O zaman Mao Zedung'un yadsınmanın yadsınması tezini savunduğu iddiasına, gene Mao'dan alıntı yapılarak cevap verilmişti. Mao doğada ve tarihte yadsınmanın yadsınması olmadığını savunur. Her şeyin yadsınma-olumlama-yadsınma-olumlama diyalektiğiyle gerçekleştiğini açıklar. Bu yazıda kuşkusuz Mao'ya atfedilen bir şey yok. Ama Mao ile çelişen bir felsefi ilke sorunu var.

Mao Zedung 6. ciltte felsefe konuları hakkında konuşurken bu konuya değinir. Asıl olarak felsefede (Diyalektik Materyalizm) bir temel ilkenin olduğunu ifade ettikten sonra, yadsınmanın yadsınması ilkesini gerçekte olmayan bir ilke olarak anar.

“Düzenin kaostan çıktığını, çıkageldiğini” belirttiğimizde aynı zamanda, en başından beri kaos ile düzenin iç içeliğini inkar etmiş olur muyuz? Eğer böyle kavranıyorsa sorun yoktur. Ama “önce sadece, salt kaos vardı ve ancak ondan sonra düzen oluşmaya başladı” yaklaşımına sahipsek sorun var demektir.

Süreçler yadsınmış olmaları ve yadsınacaktır! Önceki halin yadsınması olan mevcut durum, bir sonraki tarafından yadsınacaktır dediğimizde, bir sonraki hali mevcut olan bir devamı ve dolayısıyla içeriğindeki durum olarak da ele almamız gerekir.

Düzen kaosta içerilmiştir. Çelişmenin iki yanı düzenin kaostan çıkagelmesiyle birbirinden ayrılır-

maz hale gelmeleri, en başından beri, kaosun var olduğu her durumda çelişkinin iki yanı ayrılmaz halde bulunurlar.

Bir sonraki süreç daima, bir önceki sürecin ondan önceki süreci yadsınmasında olumlanır. Mao toplumsal düzenleri örnekliyor ve kapitalizm feodalizmin yadsınmasıdır ve sosyalizmin olumlanmasıdır diyor. Gerçek olan da bu değil midir...

Bu ele alış çelişkinin iki yanını bir zaman sonra değil, ama en başından beri ayrılmaz görmemizin mantığını açıklıyor. Salt yadsınma olarak kavranacak bir süreç hakkındaki bilgimiz eksik olacaktır. Her sürecin bir sonrakini olumlamayı içerdiğini de kavradığımızda yadsınma ve olumlanmanın bütünü içindeki zıtları kavramak anlamında daima var olduğunu görürüz.

İnsanın kendi sınırlarının farkında olması, hem yadsınmış hem de yadsınacak olmasıyla bir derecede anlaşılır. Ama kendi varlığında yadsınma hali kadar olumlanmanın varlığını anladığında farkındalık dönüştürme pratiğinden etken hale gelir. Belki de o nedenle Mao “özgürlük zorunluluğun kavranması değil, sadece esas olarak dönüştürülmüştür” diyebiliyor!

Sonuç olarak, yadsınmanın yadsınması çelişkinin iki yanını başından itibaren bir arada kavramamıza engel olduğu için eksik ve dolayısıyla yanlış. Gerçekte çelişkinin iki yanı en başından beri

ayrılmazlardır. Çelişkinin iki yanı bir sonraki süreci de bize gösterir. Bu da her yadsınmanın olumlama ile gerçekleştiğini, olumlama olmadığında ilerlemenin olamayacağını gösterir. Kapitalizm feodalizme karşı sosyalizmin olumlanmasıdır. Bütün evrim de bunu açıklamaktadır...

Aynı kavrayışı tez, anti-tez, sentez için de ortaya koyabiliriz. Kendi başına bir sürecin kavranmasında bu formül yeterlidir. Ancak süreç genişletildiğinde yeni tanımlar, kavramlar, zorunlu hale geliyor. Hiçbir tez anti-tezi olmadan var olamayacağına göre tez ve anti-tez aynı sürecin zıtları olarak başından beri vardırırlar. İkisi arasındaki mücadelede anti-tez sentezi olumlayandır; onun kendisi değildir. Sentez anti-tezin olumlaması ise biz esas olarak anti-tezi dönüştürme pratiğini kavramalıyız demektir bu...

Mao Zedung bu noktada analiz-sentez kavramlarını öneriyor. Böylece analiz dendiğinde zıtların birliği öncelik alıyor. Önce zıtların birliği kavranmalıdır, ancak ondan ilki bölme ve mücadele tanımlanmalıdır. İlk zıtlardan birinden bahsetmek, onu değeri olmadan, ilkin var olduğunu ve diğerinin ondan çıktığını/çıkageldiğini kabul etmeye götürülebilir. Oysa iyi biliyoruz ki her şey her anında iki zıt yan taşır; her şey çelişkidir; çelişkinin olmadığı tek bir an bile mevcut değildir...

(Bir İK okuru)

Merhaba

8.si düzenlenen Munzur Festivali'ne ilk gidişimdi. Oradaki insanların sıcak karşılımlarıyla, evlerinde misafir etmeleriyle ve içten davranışlarıyla hiç yabancılaşmadım.

Tunceli'ye giderken orada sıkılıp, boş boş dolanıp, tek kalacağımı düşünüyordum. Ama buna rağmen orayı görmek için gitmek istiyordum. Ve iyi ki gitmişim. Çünkü hiç beklediğim gibi olmadı. Ne tek kaldım ne de sıkılmaya vaktim oldu. Sürekli bir koşuşturma içerisindeydik, fakat bundan hiç de şikayetçi değildim. Çünkü çok güzel vakit geçiriyordum. Oraya vardığımız gün sadece etrafa seyirci kalmaktan başka hiçbir iş yapmıyordum. Gazete dağıtımına çıkacak olanların koşuşturmalarını izlemekle yetiniyordum. Bir yandan onların yanında olmak, onlar gibi dağıtımaya çıkmak istiyordum. Ama bir yandan da bundan kaçınıyordum. Bunun sebebi de daha önce hiç dağıtımaya çıkmamış olmamdı. İlk gün benim de onlarla dağıtımaya çıkmamı istediler, fakat ben çekindiğimden gitmek istemedim ve çeşitli bahaneler yaratarak gitmedim. Ertesi gün devrimci tutsakların yapmış olduğu bonucukları satmak üzere esnaf gezilecekti, ben henüz yola çıkmadan “orada ne yapacağım” telaşına düşmüştüm bile. Ama son anda bir plan değişikliği oldu ve dağıtımaya çıkan arkadaşlardan biri

beni çağırdı. Ben de bahane yaratmak yerine dağıtımaya çıktım, çünkü dağıtımaya çıkmayı gerçekten çok istiyordum. O günden sonra bütün dağıtımlara katıldım. Dağıtımdan döndüğümüzde herkes dinleniyor, yemek yiyorduk. Aramızda para toplayıp bir şeyler alıp yemek hazırlıyorduk. Herkes elinden geldiğince bir şeylerin ucundan tutuyordu, günde üç öğün yemek hazırlanıyordu, fakat bizim standart bir menümüz vardı. Dört gün boyunca domates, salata, karpuz, kavun, arada da peynir yeniliyordu. Tabii peynir alacak paramız kalırsa. Yani anlayacağınız sabah, öğlen, akşam dört gün boyunca bunları yedik. Tunceli'de hiç yapmam dediğim şeyleri yaptım. Örneğin her şeyi ellerimizle yiyorduk, ama bunun bile tadı başkaydı.

Sonuç olarak festival çok güzel geçti. Geçen yıllara oranla katılımın daha az olduğu söyleniyordu. Ama bence gayet iyiydi. Doğa güzelliklerine de hayran kaldım. Gerçekten de herkesin gidip görmesi gereken bir yer. İstanbul'a dönüş vaktimiz gelmişti, ama ben pek de dönmek istemiyordum. Orada birçok şey yaşadım ve deneyimler edindim. Şu anda da bu deneyimlerimi İstanbul'da kendi mahallemde gazete dağıtımlarına çıkararak değerlendiriyorum.

(Tuzla/Aydınlı'dan bir İK okuru)

Merhaba

YDG'nin 4. Geleneksel Yaz Çalışması'nı gerçekleştirdik. Bu sene gerçekleştirdiğimiz çalışma, diğer 3 çalışmadan biraz farklıydı. Çalışmamız daha çok kitle faaliyetine yönelikti. Çalışmamızın ilk günlerinde organizasyon, program ve iletişim eksikliğimizden kaynaklı kendiliğindenci bir tarzda geçti. Ancak bunun ortaya çıkmasının ardından sıkıntılı bir süreci geride bırakarak plan ve programlar çıkarılarak çalışmalara başlandı. Çalışmalarımız boyunca belli semtlerde kitle faaliyetlerini yoğunlaştırdık. Yıkımlar gündemi olmasından kaynaklı, daha çok bu konu özgülünde kitleye gitme kararı aldık. Çalışmalarımızda bir eksikliğimiz daha ortaya çıktı. O da kitleleri yeterince dinlemeyişimizdi. Bundan kaynaklı

kitlelerden öğrenme ilkesini yeterince hayata geçiremedik ve onları daha çok dinlemek ve onlarla zaman geçirmek, kitlelerin sorunları etrafında onları örgütlemek gerektiğini öğrendik. Genelde öğrenci kökenli olduğumuzdan kitlelere gitmemiz ortak dili yakalamak noktasında sıkıntılar yaşadığımızı ve konuşmalarda, sohbetlerde tutuk kaldığımızı gördük.

Daha çok gazetemiz ve dergimiz üzerinden ilerleyen bir çalışma tarzı izledik. Yoğunluk gazetemiz üzerinde bir hatta oturdu. Salt gazete ile ilgili örgütlenme yöntemimizin eksikliğini yaşadık.

Konuşmalarımızda ortaya çıkan diğer bir nokta ise insanların gündeminde zamlar, yoksulluk, açlık, sefalet varken insanların ise bu rahatsızlıklarını sadece bizlere dile ge-

tirmeliydi. Bu yüzden onlara alternatif olma yönümüzü biraz daha açığa çıkarmanın gerektiğini anlamış olduk.

Kitlelerin onların sorunlarıyla ilgilendiğimizi görünce bizi sahiplenmeleri ve bizim de doğru bir tarzda ve yöntemle süreklileşmiş bir çalışmada olanağı yakalarsak onların var olan ve büyüyen öfkelerini örgütlü bir güce dönüştürebiliriz. **Ve bu gücü biz de kendimizde gördük.** Yaz çalışması boyunca aldığımız eğitim çalışmalarında çoğu eksikliğimizi de görerek eksik yanımızı kapatma yönüyle inceleme, araştırma ve okumayla aşacak bir çalışma tarzı izledik. Bu çalışmalardan kazandığımız deneyimlerle kendimizi bir sonraki çalışmaya hazır hale getirme durumuna adapte olacağız.

(Mersin'den bir YDG'li)

Polis durmadan öldürüyor!

2007 yılında yasalaşan “Polis Vazife ve Selahiyetleri Kanunu” ile sokaklarda estirdiği teröre hız veren polis, durmadan insanları öldürüyor. Önüne çıkan her insana ateş açan, keyfi gerekçelerle gözaltına alan, işkence yapan, şiddet uygulayan polisin vukuatları bitmiyor. Durdurduğu araçlarda arama adı altında, kimlik kontrollerinde güvenlik iddiası ile veya son olarak Bahçelievler’de olduğu gibi hiçbir neden yokken insan öldürüyor. Her cinayetin ardından Emniyet tarafından “makul” bir açıklama yapılarak olayın münferit olduğu dile getiriliyor. Polis kanununda yapılan değişiklik ile yetkileri artırılan polis, bu yetkilerini sonuna kadar kullanıyor.

Değişiklerin hemen ardından polis yüksek bir performans göstererek 2007 yılının son 6 ayında 7 kişiyi öldürdü. **8 Şubat 2007**'de İstanbul

Okmeydanı'nda “dur” ihtarına uymadığı öne sürülen bir araca ateş açan polisler, 17 yaşındaki **Emrah Dervişoğlu**'nu öldürdü. **Ağustos 2007**'de Antalya'nın Alanya ilçesinde trafik polisinin, sürücüsü “dur” ihtarına uymadığı bildirilen bir otomobile ateş açması sonucu bir kadın öldü. **24 Kasım 2007**'de İzmir’de polisin ateş açtığı **Baran Tursun** yaşamını yitirdi. **3 Ekim 2006**'da, Adana Ceyhan'da “dur” ihtarına uymadığı iddia edilen **Murat Kasap** polis tarafından öldürüldü. **30 Ağustos 2006**'da, İzmir’de bir araca ateş açan polis, yoldan geçen **Aziz Yargı**'yı öldürdü. **27 Ağustos 2006**'da, Balıkesir’de “dur” ihtarına uymadığı ileri sürülen bir araca ateş açan polis, **Halil Bulut**'u öldürdü. **11 Mayıs 2006**'da, İstanbul Finikzade’de “dur” ihtarına uymadığı ileri sürülen bir arabaya ateş açan polis, 22 yaşındaki **Aytekin Arnavutoğlu**'nu öldürdü.

Türkiye İnsan Hakları Vakfı (TİHV) verilerine göre 2008 yılının ilk yedi ayında polis 5 kişiyi dur ihtarına uymadığı gerekçesiyle kurşunlandı. **18 Ocak**'ta Adana'da **Murat Kurtaran** banka soyduğunu ve kırmızı ışıkta bekleyen bir kadının aracına zorla bindiği ileri sürülerek polis tarafından vuruldu. **26 Ocak**'ta Yalova'da park etme yüzünden çıkan tartışmada polis memuru E. G., Mimar **Hüseyin Turgut**'a ateş ederek öldürdü. **16 Haziran**'da **Ercan Ceylan** Ankara'nın Mamak ilçesinde sivil polis ekiplerinin “dur” ihtarına uymadığı gerekçesiyle vurularak öldürüldü. **11 Temmuz**'da **Orhan Oflas** motosikletini almak için gittiği “Önleyici Hizmetler Büro Amirliği”nde polislerce öldürüldü. **15 Temmuz**'da Ankara'da polis ekibininin “dur” ihtarına uymayıp otomobiliyle kaçtığı

iddia edilen **Gürsel Varol** öldürüldü. Taksim’de barda korumalar tarafından tartaklanan 2 arkadaş, yardım istedikleri polis kendilerini hem barda hem de karakolda dövdüğü iddiasıyla dava açtı. **Tolga Öztürk** ile **Hasan Yalın** adlı iki arkadaş barda bekleyen korumalar tarafından darp edildiklerini söyleyerek polise gitti. Ancak bu defa da polis şiddetine maruz kalan gençler Taksim Polis Merkezi’nde işkence gördü. Gençleri darp etmekle yetinmeyen polis, şikayetçi olmadıklarına dair dilekçe imzalatmak istedi.

Polis son olarak Sivas’ta aynı iddia ile bir kişiyi daha öldürdü. Sivas’ta polis ekiplerinin 33 HY 010 plakalı aracı durdurmak istediği ancak aracın durmadığı ve barikatları aşarak kaçtığı, ardından Sivas-Kayseri karayolu üzerinde bir kavşakta sıkıştırıldığı açıklandı. Polis tarafından açılan ateş sonucu **Turan Özdemir (41)** yaşamını kaybederken iki kişi de gözaltına alındı. Radyo ve televizyonların araçta bomba olduğunu duyurması polisin cinayetlerinde son dönemlerde kullandığı yeni bir yöntemle dikkat çekiyor. Birçok yerde bomba olduğu söylenen araçlardan boş alkol şişeleri çıkıyor. Devlet polisini koruyarak, arka çıkıyor işlediği suçları kılıyor. Polis terörü devletin emekçilere olan düşmanlığını da yansıtır. Sivas’tan sonra Bursa’da da

Merhaba;

Bingöl’ün Kığı ilçesinin İlbeyi köyünün nüfusuna kayıtlı, yağlı bir emekçi olarak, başta köyüm olmak üzere, Kürdistan’da köy yakmalara, sürgünlere, baskıya, zulme, orman yakmalara, Dersim’deki operasyonlara ve Munzur’da barajlara dur demek için, **8. Munzur Festivali**’ne gitmeye karar verdim. Düşmanın iç yüzünü zaten biliyorum. Çocuklarımızın görmesi için, onları da özellikle götürdüm. Erzincan’ın çıkışından sonra, sanki başka bir ülkeye girmiş gibi, aramalar, insanları aşağılamalara başladı. Askerler insanlarla “zafere mi gidiyorsunuz?” diye alay ediyorlar.

Dersim merkezine girdik, orada da bir sürü aramalardan geçtik. Bunun dışında sözlü baskılar daha da katmerlendi. İkinci “işkence” Dersim Belediyesi tarafından yapıldı. Sözde halka yer ayırmıştı. İlk “cezaevini” orada gördük. Şehir dışında bir “kampa” götürüldük. Ne araba ne dolmuş var. Dersim Federasyonu araba veriyordu ve “kampa” öyle gidip geliyorduk.

Dersim’in ilçelerine ise kendi imkanlarımızla gidiyorduk. **Pülümür**, **Hozat**, **Mazgirt**, **Ovacık**, **Pertek** ve daha adını hatırlamadığım ilçelere gittik. Halkın ilgisi çok iyiydi. İşçi köylü Gazetesini kapış kapış aldılar. Düşmanın işkencesinden sonra halkın bu ilgisi moralimizi düzeltti. Her gittiğimiz yerde paneller düzenlendi, halkın ilgisi büyüktü.

Bir tarihte **Hasan Altıntaş** yoldaş dağıtımından önce bir sohbetimiz olmuştu ve ben ona sormuştum: “**Sen öldükten sonra devrimin ne yararı var?**” diye. O da bana: “**İbrahimlerin, Ali Haydarların, Cihanların, Merallerin kanı ben den kızırmızı değil. Halk Savaşı vermeden başarıya ulaşamaz**” dedi. Dersim’e gidip gelmem ve halkın ilgisini görmem, beni devrime daha da inandırdı.

Sonuç olarak Hozat’a giderken yolda bir köyde indik. Bir yoldaşın mezarını ziyaret ettik. O coşku görülmeliydi. O an gördüğüm için çok mutluyum.

Festivalin son gecesinde Dersim halkı bir yürüyüş düzenledi. Faşizme karşı haykırıldı “**Munzur özgür olacak**”, “Kahrolsun köleci şirketler”, “**Altın aramaya hayır**” diye. Munzur’un üzerindeki Kırmızı Köprü’ye kadar yürüdüler. Ardından basın açıklaması yapıldı ve daha sonra herkes nehre atılarak tepkisini gösterdi.

(Gülsuyu’ndan bir İK okuru)

“dur” ihtarına uymadığı gerekçesine sığınan polis yine silahlarına sarıldı. Böylelikle polis son bir yıl içinde 34 kişinin yaşamını durdurmuş oldu.

Durmadan insan öldüren polisin suçları ciddi bir toplumsal muhalefetin oluşmamasından dolayı kamuoyunda yeterince teşhir edilmiyor. Polisin işlediği suçların cezasını alması ve anti-demokratik uygulamalarına dikkat çekmek amacıyla geniş kesimler tarafından ciddi bir muhalefetin yürütülmesi gerekiyor. Polis şiddeti ile herkes, her an, her yerde karşılaşılabiliyor. Polis emekçileri terörize ederek her an tedirgin ediyor. Keyfi bir şekilde istediği zaman önüne geleni sorguya çekebiliyor. Tüm bunlara karşı hukuk mücahadesini ve fiili mücadeleyi yükseltmek gerekiyor. Hukuk devleti propagandaları yapılırken 34 insanın canına kıyan polise kimse dokunmuyor. Devlet kendi yasalalarına, hukuk kurallarına uymuyor.

(Bir İK okuru)

Gülsuyu halkı; “Yozlaşmaya, çeteleşmeye ve yıkımlara karşı gücümüz birliğimizdir!”

Rant alanı sağlamaya dönük yıkım projelerinin ve egemen politikalar doğrultusunda yaşam alanı bulan yozlaşma ve çeteleşmenin, halkın yaşadığı günlük sorunların başında geldiği mahallelerden biri de Gülsuyu. Ancak Gülsuyu halkı uzunca zamandır hem yıkımlara hem de egemenlerin yozlaşma ve çeteleşmeye politikalarına, kararlı ve örgütlü bir biçimde karşı çıkmayı sürdürüyor.

Gülsuyu halkı bu karşı çıkış kapsamında, 23-24 Ağustos tarihlerinde, “Yıkımlara, yozlaşmaya ve yoksulluğa karşı mahallemize sahip çıkalım! Gücümüz Birliğimizdir!” şiarıyla gerçekleştirilen festivalde bir araya geldi.

Festival, 23 Ağustos günü, saat 17.00’de, Gülsuyu son duraktan, festivalin yapıldığı Nurettin Sözen Park’ına kadar süren bir yürüyüşle başladı.

İlk etkinlik “yoksulluk ve yozlaşma” paneli

Festival alanında, Umut Yayımcılık olarak açılan kitap standının yanı sıra, festivali örgütleyen diğer kurumların da stantları açtığı, çevredeki evlere devasa büyüklükte İbrahim ve Mahir posterleri asıldığı gözlemlendi. Festival programı, birkaç saat gecikmeli başladı.

Festivalin ilk etkinliği olan “Yoksulluk ve yozlaşma” konulu panel saat 19.30’da başladı. İki bölümden

oluşan panelin konuşmacıları ise, SES’ten **Taner Demir** ve Halkın Hukuk Bürosu’ndan **Av. Taylan Tanay**’dı. Panelde ilk sözü, Taner Demir aldı ve karşı devrimin, özellikle de 12 Eylül’ün ardından emekçi kitleler üzerinde hayata geçirmeye başladığı yozlaşma politikalarına ve ilerici ve devrimci kesimlerin buna karşı oluşturmaya çalıştıkları alternatif kültüre değindi.

Demir’in ardından söz alan, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından Taylan Tanay ise, yozlaşma sorununun dünyanın birçok bölgesinde yaşandığına dikkat çekti.

Soru ve cevaplarla devam eden panelin ardından, festivalin açılış konuşması yapıldı. Devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit düşenlerin anısına yapılan saygı duruşuyla devam eden festivalin ilk günü, çok sayıda sanatçının verdiği dinletiyi sürdürdü. PSAD Ümraniye Şubesi’nin Semah Ekibi tarafından bir semah gösterisinin de yapıldığı festivalde, Tuna Bozyiğit, Grup Umut Yağmuru, Koma Sarya ve de misafir sanatçı **Meyman** sahne aldı.

Meyman’ın seslendirdiği “Kızıldere”, “Mao Zedung yoldaştan korkuyoruz” gibi parçalar kitle tarafından coşkuyla karşılandı, “Özgürlük Mahkûmları”nda ise geniş bir haley kuruldu. Festivalin birinci günü,

en son Cemal Kaya’nın sahne almasıyla noktalandı.

Kontr-gerilla ve devlet gerçeği tartışıldı

Partizan, BDSP, Halk Cephesi, SDP, Anadolu’da Yaşam Kooperatifi gibi kurumlar tarafından örgütlenen festivalin ikinci gününün ilk programında yine bir panel vardı. “Ergenekon, kontrgerilla ve devlet gerçeği” başlığı altında, saat 17.30’da yapılan panelde, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından **Behiç Aşçı**, Partizan adına **Derya Aras** ve SDP Temsilcisi **Ulaş Bayraktaroğlu** konuşmacı olarak yer aldılar.

Panelde ilk sözü alan **Aras**, Ergenekon örgütlenmesinin temelinde nelerin yattığını ve devrimciler cephesinden bu sürecin nasıl değerlendirilmesi gerektiğine değinerek, devlet içinde bir temizlik operasyonu olarak adlandırıldığı Ergenekon’un, aslında bir bilgi kirliliği yarattığını vurguladı. İkinci konuşmacı **Av. Behiç Aşçı** ise, kontrgerilla örgütlenmesinin NATO’nun kurulmasıyla beraber ona hizmet eden bir anlayışla şekillendiğini söyledi ve Ergenekon iddianamesine de değinerek, iddianamede darbe girişimlerine yer verilmemesi ve yargılandıkların gerçekleştirildiği katliam ve faaliyetlerine değinilmediğini belirtti.

Panelin son konuşmacısı **Ulaş**

Bayraktaroğlu idi. Bayraktaroğlu, Ergenekon sürecini TSK’nin içindeki bir temizlik operasyonu olarak nitelendirdi ve bu operasyonun zaten uzlaşmayla sonuçlandırıldığına dikkat çekti.

Festivalin ikinci günü, saat 20.00’de başlayan müzik dinletileri ve tiyatro gösterimleri ile devam etti. Sahneye ilk olarak **Grup İklim** çıktı. Ardından ise İdil Tiyatro Atölyesi, “**Yoksulluk Başa Bela**” adlı oyunu sergiledi. Tuncay Balcı ise söylediği türkülerle festivale renk katarken, “**Tiyatro Gerçek**” yıkımları ve yıkımlara karşı mücadeleyi konu alan oyun sergiledi. Grup Yorum Korusu ve Grup Munzur’un seslendirdiği parçalar eşliğinde çekilen halaylarla sona erdi. (Kartal)

1 Mayıs Mahallesi halkı bir kez daha kültürüne sahip çıktı

ma anlamı taşıdığına dönük vurgulara öne çıkarıldı.

Festivalin akşam programı bir sinevizyon gösterimi ile başladı. “2 Eylül 1977’den” adlı gösterim büyük ilgi topladı.

Ardından, Onur Olgun ve Meyman, Hasan Sağlam, Koma Çiya ve Grup Munzur sahne aldılar. Festivalin bu ikinci gün programı, kitlenin çektiği coşkulu halaylarla sona erdi.

‘71 devrimci çıkışı ve tarihsel mirası tartışıldı

Festivalin 3. ve son gün etkinlikleri “71’ devrimci çıkışı ve tarihsel mirası” konulu panellerle başladı.

Panelde Partizan adına **Suzan Zengin**, Atılım Gazetesi’nden **Şenol Gürkan** ve Köz adına **Ercan Coşkun** katıldı. İlk sözü Suzan Zengin aldı ve konuşmasında, egemen sınıfların ve reformist-revizyonist çevrelerin dönemi ele alırken, döneme damgasını vuran, örneğin BPKD gibi muazzam gelişmeleri görmezden geldiklerine, dönemin devrimci önderlerini anarken de, İbrahim Kaypak’ı yok saydıklarını, bu yok saymanın ise, onun siyasal düşüncelerine olan korkunun ve de tahammülsüzlüğün ürünü olduğuna dikkat çekerek, bu düşüncelerin en başta da onun Kemalizm ve UKKTH noktasında yaptığı tespitler olduğuna vurgu yaparak, bu tespitlerin aynı zamanda sistemden tam bir kopuşun ifadesi olduğuna yer verdi.

Festivalin akşam programı, Cuma Kara’nın, mahalle sorunları üzerine yaptığı konuşma ve de Özcan Türe ve Grup Vardiya dinletileriyle devam etti.

Festival programı en son sahne alan **Şaho Bedo**’nun söylediği Kürçe ezgiler eşliğinde durulan halaylarla sona erdi. (Kartal)

İnsanca yaşanacak bir ücret için mücadeleye devam!..

Hükümet ile kamu sendikaları arasında devam eden toplu görüşmelerin 4. oturumu gerçekleştirildi.

Hükümet ile KESK, Kamu-Sen ve Memur-Sen arasında başlayan toplu görüşmelerden KESK görüşme masasının bir figüranı olmayacağını ve fiili meşru mücadeleyi yükselteceğini açıklayarak çekilmişti. Hükümet ile Kamu-Sen ve Memur-Sen arasında gerçekleşen görüşmelerde emekçilerin maaş artışlarından çok sendikaların aidatların yükseltilmesi talebi kamuoyuna yansımıştı.

28 Ağustos’ta yapılan 4. oturumda hükümet birinci 6 ay için yüzde 3.5 ikinci 6 ay için yüzde 4 zam teklif etti. Bu oran kamu emekçilerinin Ocak ayı maaşına 30–35 YTL’lik bir artış olarak yansıyacak. Kamu-Sen ve Memur-Sen hükümetten “yukarı doğru bir esneme” talep ederken KESK günde İYTL anlamına gelen artışın sefalet ücreti olduğunu dile getirerek eylemlerine devam ediyor. Toplu görüşmelerin geldiği aşamayı ve KESK’in taleplerini öğrenmek amacıyla KESK İstanbul Şubeler Platformu dönem sözcüsü ve Eğitim-Sen 8 Nolu Şube başkanı **Hatun İldemir** ile bir söyleşi gerçekleştirildi.

- Kamu sendikaları ile hükümet arasında yapılan görüşmelerde hangi noktaya varıldı? KESK bu sürece nasıl yaklaştı?

- KESK 7 yıldır toplu görüşmelerde

Hatun İldemir

katılıyor. Son yaptığımız kongre doğrultusunda KESK’in toplu sözleşmeler giderken üyelerine danışması, buradan çıkacak kararlara göre hareket etmesi kararlaştırılmıştı. Danışma Kurulu’ndan çıkan karar şuydu; Bundan sonra bu komediye alet olmayacağız. Bu yüzden KESK toplu görüşmelere girmeme kararı aldı. 14-15 Ağustos’ta son sözünü söyleyerek masadan ayrıldı. Taleplerinin kabul edilmesini isteyerek tabanı ile buluştu ve bundan sonra mücadeleye alanlarda devam etme kararı aldı. İkinci oturumda da davet edildi. 21 Ağustos’ta Türkiye’nin her tarafında AKP binalarına siyah çelenk bırakma eylemi gerçekleştirildi. Eylemlerimiz devam edecek.

Toplu görüşmeye katılanların yaptıkları ise sendika aidatlarının yükseltilmesi talebini dile getirmek oldu. Siz bu sendikalara üye olmasanız da biz bu ödeme yapacağız anlamına geliyor. KESK’in iniçi boşaltmaya çalışırken kendi yandaş sendikalarının iniçi

de boşalttı. “Malum” Başbakan’ın açıklamasından sonra bunu duyan emekçilerin konfederasyondan istifa etmesi gerekiyor. Biz ortak örgütlenme önündeki engellerin kaldırılmasını tüm çalışanlara 350 YTL’lik ek zam yapılmasını, temel ücretin 1.250 YTL olmasını talep ettik. Brüt maaş tutarında yılda en az iki defa ikramiye ödenmesini, çalışmaya yaşamının iyileştirilmesini, örgütlenme önündeki engellerin kaldırılmasını istiyoruz. Biz bu taleplerimiz kabul edilirse görüşmelere katılacağımızı söyledik. Ancak maalesef IMF talimatları ile hükümet taleplerimizi kabul etmedi.

- Çalışma yaşamında kamu emekçileri ne tür sorunlarla karşılaşılıyor?

- Bir öğretmen aldığımız maaş ek ücretler olmadan 1.050 YTL’dir. İstanbul’un birçok yerinde öğretmenlik yapan bir öğretmen 2 odalı bir evi bulma şansını bile yoktur bu maaşla. Ev kiralari 750–1.000 YTL arasındadır. Yaşamını idame ettirebilmesi için hükümet öğretmenleri, kamu emekçilerini yolsuzluğa itiyor. Okullarda kurslar açıyor. Bunların parasını da velilerden çıkarıyor. Bunlar yasal uygulamalar değil. Ama verdiği ücret ve uyguladığı politikalarla yasal davranmayan da hükümet. Milli Eğitim Bakanlığı açıklama yapıyor “kayıt parası alınmayacak” diye. Ancak okulların bütçeleri yok. Bu şunu gösteriyor, siz başınızın çaresine bakın. Bu paralar da velilerden cebinden çıkıyor. Hükümetin bu konudaki politikası her alanda olduğu gibi iki yüzlüktür. Eğitim, sağlık birçok alanda emekçiler mağdur ediliyor. Bunların yaşanmaması için toplumdaki her bireyin örgütlü mücadeleye destek sunması gerekiyor. Sendikalara üye olabilirler, derneklerle hareket edebilirler. Şu anda 200 bin üyemiz var. Hükümet sendikaların talebini dikkate almıyor. Biz tüm kamu emekçilerini hangi statüde olursa olsun hepsini tek sendikaya üye olmasını gerektiriyor düşünmüyoruz. Bu yüzden ortak örgütlenme diyoruz. (İstanbul)

2 Eylül 1977’de kurulan 1 Mayıs Mahallesi’nin 31. kuruluş yıldönümüne denk gelen ve bu yıl, **29-30-31 Ağustos** tarihleri arasında, PSAKD bahçesinde gerçekleştirilen festivalin, 1. gününün ilk etkinliği, “**F Tipileri, Tecrit ve Türkiye’de adalet nasıl işliyor?**” konulu paneli.

Panelde, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından **Taylan Talay**, TUYAB adına **Sakine Demir**, Asrın Hukuk Bürosu avukatlarından **Ömer Güneş** ve SODAP temsilcisi **Muzaffer Güneş** katıldı. 19 Aralık katliamıyla birlikte hayata geçirilen F Tipi hapisanelerde yaşanan tecridin boyutlarına, hapisane yönetiminin disiplin suçu vb. meseleler özgürlükteki keyfi tutumuna ve de hasta tutsakların durumuna değinilen panelde, adaletin işletilmesinde çarpıklık ve tutarsızlıklara da yer verildi.

Oldukça coşkulu geçen festivalin 1. gün programı, akşam saat 20.00 civarında yapılan açılış konuşması ve saygı duruşuyla başladı, 1 Mayıs Mahallesi Semah Ekibi’nin semah gösterisiyle devam etti. Semah gösterisinin ardından Nilüfer Sarıtaş, Grup Mayıs, Kısmet Yıldız, Erdal Bayraktaroğlu ve Aynur Haşhaş sırayla birer dinleti verdiler.

Coşku ikinci gün de sürdü

Festivalin 2. gününün ilk etkinliği, çocukların resim çizdiği, öğleden çocukların resim çizdiği, öğleden sonra başlayan, boyama atölyesi oldu.

Akşam saatlerine doğru ise, “**Ergenekon, AKP ve DTP’nin kapatılması**” başlıklı bir panel yapıldı. Panelde Partizan adına **Derya Aras**, ESP adına **Figen Yüksekdağ**, DTP adına **Dursun Yıldız**, Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından **Taylan Tanay** ve DHP adına **Öztürk Aladağ** konuşmacı olarak katıldılar. Derya Aras, Ergenekon’u egemen klikler arasındaki çatışmanın ürünü olarak değerlendirdi ve “çatışma hiç bu kadar şiddetli olmamıştı” diyerek, ayrıca bu çatışmada Kemalist kliğin tasfiye edilmeye çalışıldığını vurguladı ve muhalefetin şu süreçte sokağa taşınmasının zorunlu olduğuna dikkat çekti. Panel diğer konuşmacıların sunumlarıyla devam ederken, konuşmalarında, emperyalistlerin Türk egemen sınıflarına biçtiği bölgesel role değinilerek, Ergenekon’un, gerek ordu içinde gerekse kontr-gerilla örgütlenmesinde yeniden yapılandır-

“Haklar ricayla değil mücadeleye alınır!”

29 Ağustos’ta saat 12.45’te Güvenpark’taki YKM önünde buluşan kamu emekçileri, buradan Başbakanlık binasına doğru yürüyüşe geçti. Önleri polis barikadı tarafından kesilen KESK üyeleri, barikatın açılması talebiyle oturma eylemine başladılar.

Hükümetin toplu görüşmelerin son gününde açıkladığı zammın ardından KESK üyeleri sokağa çıktı. 29 Ağustos’ta saat 12.45’te Güvenpark’taki YKM önünde buluşan kamu emekçileri, buradan Başbakanlık binasına doğru yürüyüşe geçti. Önleri polis barikadı tarafından kesilen KESK üyeleri, barikatın açılması talebiyle oturma eylemine başladılar. Eylem sırasında sık sık slogan atan emekçiler, barikatın açılmasının ardından yürüyüşlerine devam ettiler. Başbakanlık binası önüne kadar sloganlarla gelen KESK üyeleri, burada basın açıklamalarını gerçekleştirdiler.

Basın açıklamasını KESK Genel Başkanı **Sami Evren** okudu. Evren; hükümetin açıkladığı zam oranlarıyla Ocak ayında en düşük kamu emekçisine 27 YTL, Temmuz ayında ise 32 YTL zam yapılacağını belirtti. “Hükümetten müjde bekleyenler müjdesi aldılar” dedi. KESK olarak; işçilerle, işsizlerle, yoksullarla, çiftçilerle, emeklilerle, kadınlarla, gençlerle, tüm ayrımcılığa uğrayan, dışlanan kesimlerle 2009 bütçesinden haklarını almak için alanları alanları dolduracaklarını söyleyen Evren, mücadele çağrısında bulundu. (Ankara)